POLİTİK

A. CEM ERSEVER

ÜÇGENDEKİ TEZGAH

"Terör Odaklarını Kontrol Eden Dünyayı Kontrol Eder"

milenyum yayınları

ÜÇGENDEKİ TEZGAH
CEM ERSEVER

1993 ANKARA (2. BASKI)

ÖNSÖZ

ÜÇGENDEKİ TEZGÂH'ın ilk baskısı 5.000 adet basıldı ve iki ay gibi kısa bir sürede tükendi. Kitabın hazırlanışından ikinci baskıya kadar geçen sürede APO şarlatanı ve işportacı Celal TALABANİ'nin ateşkes soytarılığı ile ilgili olarak meydana gelen gelişmeler, bu konulardaki yaklaşımımızın doğru olduğunu birkez daha ortaya koymuştur.

Özetleyecek olursak;

1. T.C. kendi kendine, olmayan bir Kürt sorununu dert edinmektedir.

2. Halen PKK ile mücadeleye ilişkin bir strateji oluşturamamıştır.

3. T.C.'yi yönetenler, Celal TALABANİ'nin tezgâhladığı ateşkes soytarılığından medet ummaktadırlar ve bu sayede APO iti artık devlet yöneticileri tarafından Abdullah ÖCALAN olarak telafuz edilmektedir.

4. 1993 yılı itibariyle Türkiye'de bir Kürt siyasi cephesi oluşturulmaya başlanmıştır. Terörle mücadelede başarılı olduklarını iddia edenler uykularına devam ededursunlar bakalım... Birgün Kemal BURKAY uçağa atlayıp Ankara'ya indiğinde ve bu siyasi cephenin başına geçtiğinde belki uyanıverirler.

5. T.C. yöneticileri Kuzey Iraklı Kürtler'in SİMSARI ve bizim işportacı olarak nitelediğimiz Celal TALABA-Nİ'yi neredeyse resmi temsilci ilan edecekler.

Yöneticiler;

Lütfen Kuzey Irak'a yani Kürdistan Özerk Bölgesi denen yere 2-3 tane (tabii varsa) işbilen adam göndererek Kürt halkının Celal TALABANİ'yi isteyip istemediğini bir öğreniveriri.

6. TALABANİ'nin şerrinden kurtulmak için; Kuzey Iraklı Kürt Partileri, önce YEKGIRTIN (Kürdistan Birlik Partisi) adı altında birleştiler ve şimdi de bu partiler, Mesut BARZANİ'nin I-KDP'si ile

birleşme çabaları içindeler. Nisan-1993'deki Kürt hükümeti değişikliğiyle Celal TALABANİ, Başbakan Fuat MASUM'u görevden aldı ve yerine T.C.'nin Kuzey Irak harekâtı sırasında HAKURK cephesinde PKK ile anlaşan Peşmerge komutanı KÖSRAT'ı Başbakan yaptı. Bu T.C.'ye birşey ifade ediyor mu?

7. Bütün bu gelişmeler olurken, T.C. Kuzey Irak'taki Türkmenlerin ezilmesine daha ne kadar göz yumacaktır? Irak Milli Türkmen Partisi, Mayıs 1993'te Irak Muhalefet Cephesi'nden çekildiğini açıkladı. Kerkük, Irak ordusu ve Peşmergelerin kuşatması altındadır. Çıkacak bir çatışmada yüzbinlerce Türkmen ölecektir.

8. Bu arada; Kürt liderlerini kabul eden T.C.'nin Celal TALABANİ, Mesut BARZANİ veya Sami AB-DURRAHMAN'a "git, yanına Irak Milli Türkmen Partisi Genel Başkanı Dr. Muzaffer ASLAN'ı da al öyle gel" diyeceğini hiç sanmıyoruz. Çünkü; o zaman sefalet içindeki Irak Türkmenleri güç ve prestij kazanacaktır.

9. Sonuç olarak; PKK konusunda bu kafada devam edilirse, 'Allah, encamımızı hayreylesin" demekten başka bir söz kalmamıştır.

MAYIS 1993

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

Ortadoğu'nun Kont Drakula'sı APO'nun yönetimindeki PKK isimli kukla cinayet şebekesini anlatan "KÜRTLER, PKK ve ABDULLAH ÖCALAN" isimli kitabımız yoğun bir ilgi gördü ve bir yıl içinde dört baskı yaptı.

Bu sıcak ilginin yanında Yeni Ülke Gazetesi'nin iltifatlarına da mazhar olabildik.(!) 8-14 Kasım 1992 tarihli adı geçen gazete, eseri "MİT'İN KÜLTÜR HİZMETİ" başlığıyla tanıtıyor ve kitaptan pasajlar alarak okuyucuya yorumlar getiriyor.

"Kitapta özetlenen Kürt tarihi bir yana PKK'nın ayrıntılı olarak incelenmesi, kitabın PKK uzmanı veya uzmanları tarafından yazıldığını ortaya koyuyor" diyen YENİ ÜLKE, ithaf edilenleri de "ilginç" bulmuş ve "Güneydoğuda şehit düşen, asker ve polislere ithaf edilen kitapta.." diyerek eser ile güvenlik kuvvetleri arasında bağlantı kurmaya çalışmış.

Baylar! sizlere birkaç sözüm olacak..

1. İthaf kısmının; "Bu kitap, Türkiye Cumhuriyeti'nin birliği için Türk ile Kürt kardeşliği uğrunda her türlü ihanete karşı dövüşerek şehit düşen tüm asker, polis ve hainlerce katledilen masum sivillere ithaf edilmiştir" olduğunu tam olarak yazmayı unutmuş olacaksınız.

2. Milliyetçi.Çalışma Partisi Trabzon Milletvekili Koray Aydın' ın 10 Şubat 1992 tarihinde TBMM Plan ve Bütçe Komisyo-nu'nda yaptığı konuşma, anladığımız kadarıyla kitabın Ocak 1992 Birinci baskısından alınmıştır, isteyen herkes eserden alıntılar yapabilir. Kitabın Mayıs 1992 tarihini taşıyan son söz bölümü bütün baskılarda kullanılmıştır. Şimdi merakınız zail oldu mu?..

Bu konuda fantaziler üretmekten vazgeçin.

3. Biz, kitabımızda "korku filmi" falan anlatmadık. Senaryosunu emperyalizmin yazdığı, geri zekalı Abdullah ÖCALAN'ın başrolü oynadığı, figüranlığını yönetim hataları ve yasadışı örgütlerin baskıları altında ne yapacağını şaşırıp ezilen Türk ile Kürt insanının yaptığı, 9 yıldır PKK adı altında; Kürt Ulusal Hareketi ismiyle de 65 yıldır oynanan "traji-komik" bir filmi daha iyi anlamaları için kamuoyuna yardımcı olduk.

4. "Anlaşılan MİT kültür hizmetlerine bundan sonra da devam edecek" diyorsunuz.

Nerede o günler?..

Başlangıçtan bugüne kadar MİT bu tür çalışma ile kamuoyunu aydınlatsaydı Türkiye'de bölücü masallarını kimse dinlemez, bunca insan ölmez, T.C. bütçesinin çok önemli bir bölümü PKK terörü ile mücadeleye ayrılmaz, yatırımlar gecikmezdi.

5. "Sayfa 132'de ise ÖCALAN'ın lıalkı topyekün savaşa çağıran sözlerinden duyulan korku histerik çığlıklara dönüşüyor." buyurmuşsunuz..

Geri zekalı Abdullah ÖCALAN hangi halkı hangi savaşa ça-ğırıyormuş?..

Üslubunuza dikkat ediniz! Biz, o kitabı milli birlik ve beraberliğe her türlü küfürün edildiği, alkışlandığı bir ortamda hiç kimseden korkmadan yazdık, basmaya ve dağıtmaya korktular! Yılma-dık inatla direndik.. Korkak olan ve ağzından kan damlayarak histerik çığlıkları atanların kimler olduğunu insanlarımız artık iyice anlamış durumdadır.

Savaşa davet ediyormuş!

Ne savaşı?

Irza geçme becerisi çok gelişmiş Abdullah ÖCALAN isimli bu sefil ve alçak yaratık savaşa davet ediyorum diye; Pazarcık'lı (E-vin) Kod, Ankara'lı (Zehra) Kod, Tunceli'li (Delal) Kod, Lübnan Kültlerinden (Roza) Kod, Suriye'li (Canda) Kod, yine Lübnanlı (Adife-Saadet) Kod bayanlara ve PKK Merkez Komite Üyesi (Sarı Hüseyin) Kod'un karısı Elazığlı Nafiye'ye tecavüz etmedi mi?

Bilmiyorsanız öğrenin.

Kod adı (Medya) olan Suriye'li Kürdi Abdullah'a tecavüz etmedi mi?

Bu bayanların bir bölümü şu anda Kuzey Irak'ta Zaho ve Donuk kentlerinde yaşıyorlar. Çaresiz kızlara, kadınlara tecavüz etmekte uzmanlaşan ve gün geçtikçe ahlaksız ilişkilerde pervasız-laşan APO gençleri savaşa değil, yatağına davet etmektedir. Biz bu bayanları bulduk ve konuştuk, ilgilisi adreslerini bulur gider ve konuşur.

Yıllardır PKK isimli terör örgütünün patronu olan bu vampirin iki-üç ayda bir "Kadın ve Aile Sorunları" adıyla broşürler yayınlayıp bazı kadın militanların ajanlıklarını(!) ders konusu yapmasının sebepleri artık açığa çıkmış durumdadır.

Suriye'nin Şam ve Lazkiye kentlerindeki APO'nun saraylarında haremden geçen kadın militanların öldürülme pahasına, tüm tehditlere rağmen konuşmalı APO'nun ağzından düşürmediği "Sosyalist Ahlak"ın ne anlama geldiğini göstermiştir.

1970'li yıllarda Kesire Yıldırım ile başlayan sapık ilişkileri son dönemlerde su yüzüne çıktı. APO sefili, bugüne kadar tecavüz ettiği kadınların bir çoğunu öldürtmüştür. Cinsel ilişkiyi kabul etmeyenler tecavüze uğradıktan sonra anlaşılmaması için ajanlık suçlamalarıyla katledılmiştir. Kurtulmayı becerip kaçabilenler konuşunca: "Parti önderliğine komplo kuruyorlar, zayıf düşürmeye çalışıyorlar" diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışmıştır.

Şimdi APO isimli alçağın tecavüz ettiği kadın militanlara bir göz atalım;

EVİN:

Bu militan Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesindendir. 1986 yılının başlarında APO, bu bayana cinsel ilişkide bulunmayı dayatır.

Baskı sonucunda ilişki kurulur ancak bu sapık ilişkiye dayanamayan Evin. mevcut ahlaksızlığı yanındaki diğer kadın militanlara anlatır. APO'nun kendisine tecavüz ettiğini söyler. Olayın ortaya çıkmasıyla Bekaa vadisi'ndeki Mahsum Korkmaz Akademisi/ Hel-vi Kampı bu skandalla sarsılır. APO hemen komplo yöntemlerini devreye sokarak Evin'in ajan olduğunu ilan eder ve "Parti önderliğini yıpratma çabası içindedir" diyerek derhal tutuklatır. Ölüm cezası verilir ve hemen infaz edilir. Olayın kadrolar üzerinde yaratacağı etkiyi bilen APO. Evin'in öldürülmesini süslemeye çalışır ancak başaramaz. Kadrolar içerisindeki dedikoduları sonuçlandırmak için Evin'in nasıl ajanlaştırıldığını yalan ve demagojiler-

le kendisinin lehine olacak şekilde herkese kabul ettirir ve olayın gerçek yönünü gizler.

ZEHRA:

APO, uzun süre Ankara'lı (Zehra) ile uğraşıp onu özel ilişkilerinin esiri haline getirmek ve ahlaksızlığa sürüklemek ister. APO'nun ahlaksız dayatmalarına direnen Zehra, sonuçta bir yandan çaresizlik, bir yandan kendisine verdiği vaadler sonucunda böylesi bir kirli ilişkiyi kabullenir. Bu ilişkiyi duyan APO'nun "devrim nikahlı" karısı Kesire Yıldırım, sorunu sert bir biçimde tartışma konusu haline getirir. APO'yu ahlaksızlık ve kendini bil-memezlikle suçlayarak ayrılmak ister. Ayrılmayı kabul etmeyen APO, Kesire'yi Kuzey Irak'ta kamplardaki mevcut yönetim boşluğunu doldurmak adı altında yarı tehdit ve yarı zorla gönderir. Ke-sire'nin Şam'da olmayışını fırsat bilerek Zehra ile olan ilişkisini devam ettirir. Irak alanına giden Kesire kendisine oyun oynandığının farkına varır ve derhal Şam'a dönmek istediğini bildirir. Bir an önce dönebilmek için de Irak alanında bir çok sorun yaratır. Irak-PKK yönetimi Kesire'yi Şam'a gönderir ve telefon ile APO'ya bilgi verilir. Kesire, Şam'a ulaşmadan APO, Zehra'yı PKK Avrupa faaliyetlerine sorumlu olarak tayın eder ve Almanya'ya gönderir. APO ve Zehra arasındaki ilişki 1986 yılına kadar devam eder. Aynı yıl Kesire'nin tutuklanması üzerine Zehra, "Bu ilişki böyle devam edemez, ya evlenelim ya da bitirelim" önerisini getirir. APO. Zehra'yı bu düşüncelerden uzaklaştırıp kendisine bağlayabilmek için onu PKK 3. Kongresi'nde Merkez Komite Üyesi olarak atar. Bütün bunlara rağmen Zehra, kararından vazgeçmez. O güne kadar

PKK'nın en gözde kadını. APO'nun aşk macerasının ortağı, hayat arkadaşı Zehra, bir anda tasfiyeci-provokatör olmakla suçlanır ve APO, çeşitli oyunlar sahneliyerek Zehra'yı Merkez

Komite Üyeliği'nden düşürüp soruşturma altına alır. Belli bir tecrit ve teşhir döneminden geçirildikten sonra Almanya'ya gönderilir. Olayı kapatabilmek için de bir komplo kurarak Alman polisine yakalattırır.

MEDYA:

Suriye'nin Kamışlı kentinde oturur. Lise öğretmenidir. Gerçek adı Kürdi Abdullah olup bölgenin ileri gelen aşiret reislerinden Abdullah Bedro'nun kızıdır. 1986 yılında PKK isimli melanet örgütüne katılır. Bir süre Şam'da kaldıktan sonra Lübnan'daki Helvi Kampı'na gönderilir. Burada siyasi ve askeri eğitimden geçirildikten sonra tekrar APO tarafından 1987 yılında Şam'a çağrılır. Çeşitli yöntemlerle kandırılmaya çalışılır. APO; "isteğimi kabul etmen durumunda seni tüm Suriye Kürdistan'ındaki faaliyetlere sorumlu olarak atayacağım" der ve kendisini sevdiğim söyler. Med-ya'nın göstereceği tepkiyi ve o andaki atmosferi yumuşatmak için sosyalist ahlaktan dem vurarak kadın ve erkek arasındaki cinsel ilişkiler üzerinde konuşmaya başlar;

"Dolayısıyla bu sosyalist ahlakın parti edebiyatına yerleştirilebilmesi için doğal olarak meseleyi kavrayan benim ve senin gibi insanlarla başlayıp adım adım ilerlemek gerekir" der.

Medya'dan;

"Ben buraya şerefim ve namusum için geldim. Halkımın namusunu korumak ve ona bekçilik yapmak için bu mücadeleyi veriyorum. Dolayısıyla hiç bir vaad karşılığında senin gibi namussuz, halkın namusuna göz diken ırz düşmanlarıyla namus ve şerefimi pazarlık konusu yapmayacağım" cevabım alır.

Bu cevap üzerine saldırganlaşan APO, Medya'ya tecavüz etmeye çalışır. Kadın bağırınca bu ahlaksız adam tecavüzden vazgeçer

Sol başta (CANDA), sağ başta Kürdi Abdullah (MEDYA)

ve onu Helvi Kampı'na gönderir. Mahsum Korkmaz Akademisi isimli kampa gelen Medya, grup grup dolaşarak olayı arkadaşlarına anlatır. Meseleyi duyan APO, Medya'nın tutuklanmasını emreder.

Ailevi durumu ve özel konumundan dolayı APO, Medya'yı öldürtmeyi göze alamaz. Uzun soruşturmalardan sonra kendisinden özeleştiri istenir. Medya, kimseye verilecek özeleştirisi olmadığını söyler. Bu biçimde uzun süre devam eden sorun, pazarlığa dönüşür. "Eğer meseleyi kapatıp kimseyle konuşmazsan ve söylenenleri yalanlarsan seni serbest bırakırım" denir, ve Medya serbest bırakılarak Türkiye'ye gitmesi istenir. Kadın, Türkiye'ye gitmez ve Suriye'de kalarak gördüğü herkese APO'nun ahlaksızlıklarını anlatır. Olay Suriye'de tam bir skandala dönüşür.

1991 kışında yakalanarak tekrar Mahsum Korkmaz Akademisi'ne getirilir. Devrim Mahkemesince ölümle cezalandırılır. Medya'nın ailesi aşiret olarak toplanır ve infazın yapılması durumunda aşiretin PKK'ya karşı savaşacağını ve kızın intikamını da mutlaka APO'yu vurarak alacaklarını söylerler. APO efendi çaresizlik içinde ölüm kararını iptal eder ve Medya'yı serbest bırakır. Medya, ailesinin yanına gelir ve bir ekip kurarak APO ve PKK'nın teşhirini kapsayan bir faaliyet geliştirir. Bu olayın faturası APO'ya ağır patlar ve APO bunları susturmak için ailece imha kararı alır. Ancak bu imhayı bugüne kadar becerebilmiş değildir.

ZELAL:

Tuncelilidir. Önceleri Avrupa'da kalmış ve Şam'a 1988 yılında gitmiştir. APO kendisine cinsel ilişki teklif eder. Bu teklife direnen Zelal, bir süre sonra kendisini APO'dan kurtaramaz. Anlatımlarına göre Şam'daki evde kalan kadın militanların tümü tecavüze uğrar. Zelal. tecavüz sonucunda bunalıma girer ve intihara kalkışır. Yanındaki arkadaşları son anda kurtarırlar. Daha sonra APO kendisini örgüt içi muhbirlikte görevlendirir ve özellikle kadın militanların kendisi hakkındaki fikirlerini öğrenmesini tembihler. "Eğer bu ilişkiyi öğrenen olursa seni ajan diye vuracağım" tehdidini de unutmaz. "Bu parti bütünlüğünü tehlikeye koyar ve devrimin, halkın kaderiyle oynamak olur" diyerek Zelal'i baskı altına alır.

ROZA:

Lübnan Kürtlerindendir. Roza da diğer kadın militanlar gibi APO'nun cinsel gazabına uğrar ve namusu, haysiyeti APO'nun seks manyaklığının kurbanı olarak harcanır. APO'nun Lazkiye'deki evini tam bir seks yuvası biçiminde tanıtmak sadece gerçeğin bir

kesimini söylemek olur. Roza da buraya çağrılır ve tecavüze uğrar. Bu alçaklığa tahammül edemeyen Roza. çareyi kaçmakta bulur ve Lazkiye'den Şam'a kaçarak oradan da Helvi Kampı'na gider. Durumu iki arkadaşına anlatır. Devrimciliği bırakarak evine dönmek istediğini söyler. Helvi Kampı yönetimindeki APO'nun uşakları, kadını soruşturmaya alırlar ve kendisinin ajan olduğunu söyleyerek özeleştiri isterler. Çeşitli baskılar sonucu Roza'nın bütün günahları (!) kabul ettirildikten sonra serbest bırakılır ve Türkiye'ce gönderilir.

Roza'nın herhangi bir faaliyet yürütecek konumda olmadığı bilinmesine rağmen Türkiye'ye gönderilmesi tamamıyla komplo ve tasfiyeyi amaçlamaktadır.

Roza. Türkiye'ye geldikten sonra da meseleyi arkadaşlarına anlatır ve bir süre sonra Botan Eyaleti denen bölgede gene PKK tarafından vurularak öldürülür. Olayın yaratacağı tepkiyi iyi bilen APO ve uşakları. Roza'ya çatışmada "şehit oldu" görünümü vere rek postundan yararlanıp çevresini örgütün hizmetinde tutmak iste-diler.

NAFİYE:

Elazığlıdır. PKK Merkez Komite Üyesi Sarı Hüseyin isimli şahsın karısıdır. Bu militan 1989 yılında APO'nun cağrısı üzerine Almanya'dan Helvi'deki Mahsum Korkmaz Akademisine getirilir. Güzel bir kadın olan Nafiye, APO'nun gözünden kaçmaz. Şam'a çağırır ve cinsel sapıklığını dayatır. Nafiye, cinsel ilişki teklifini şiddetli bir tepkiyle karşılayarak: "Benim kocam var, ben evli bir kadınım. Kocam savaşın ortasındayken bana nasıl böyle bir ah-laksızlığı dayatıyorsun" deyip direnmeye kalkışır. Bundan son-rasını Nafiye'nin ağızından dinleyelim:

"Ben direnince, bana; "aptal sen anlamazsın bu işlerden. Cinsel ilişki insan denen yaratığın yaşamının zaruri bir parçasıdır. Ayrıca sosyal ahlakın da bir gereğidir, sen halen feodal çağda mı yaşıyorsun? Koskocaman Avrupa gibi gelişmiş yerlerde yaşamış olmana rağmen kendini feodalizmin etkisinden kurtaramamışsın, dedi ve devam etti; zaten sen parti karşısında suçlusun, provokatör Avukat Hüseyin YILDIRIM, üzerinde çok oyunlar oynadı. Onların etkisinde kaldın, provokatörlerin durumunu bilmene rağmen partiye bilgi vermedin, buna rağmen ben seni herhangi bir uygulamaya tabii

tutmadım. Bu durumda olmana rağmen halen parti önderinin isteklerini yerine getirmekten kaçınıyorsun, direniyorsun. Önderliğe bağlılık bu mudur? Siz önderliğe böyle mi bağlısınız? Kendinizi bağladığınızı kanıtlamanız gerekiyor, yoksa karışmam ve tüm geçmişin hesabını sormak zorunda kalırım" dedi. Bende çok korktum ve adeta şok geçirdim. Ellerini omuzlarıma ko-yarak; " gel, gel nazlanmana gerek yoktur" dedi ve bana zorla tecavüz etti. Israrla Akademiye gönderilmek istedim fakat kabul etmedi, bir süre sonra benden bıkmış olacak ki, Mahsum Korkmaz Akademisine gönderildim. Birkaç gün sonra baktım ki, bayanlar arasında APO'nıın bayanlara yaklaşımı tartışılıyor, onlara yanaştım fakat benden korkarak konuşmadılar. Israrım üzerine bana da anlattılar. Ben de kendi durumumu anlatınca herkes şaşırdı. Çok utanıyordum, benim durumum farklıydı , evliydim ve on yaşında bir de kızım vardı. Bir süre sonra Türkiye'ye gönderildim, burada kocamın vurularak öldürüldüğünü öğrendim. Oturup bazı arkadaşlara meseleyi anlattım. APO bunu duyunca benim hakkımda ölüm kararı aldı. Bulunduğum yere karar ulaşmadan PKK'dan kaçtım..."

Nafiye, halen Kuzey IRAK'ta oturmaktadır.

Sol başta (CANDA), Sağ başta (NAFİYE)

CANDA:

SURİYE Kürtlerindendir. AMUDE Kasabasında oturmakta iken 1988 yılında PKK'ya katılır. PKK-HASEKİ Komitesi tarafından ŞAM'a APO'nun yanına gönderilir. Güzelliği ırz düşmanı APO'nun dikkatinden kaçmaz. Eğitim görmesi için Mahsum Korkmaz Akademisine gönderilmesi gerekirken bilinçli olarak

ŞAM'da alıkonulur ve bir süre sonra APO çeşitli yöntemler kullanarak (CANDA) ile cinsel ilişki kurmaya çalışır. Bundan sonraki gelişmeleri bu kirli uygulamaya maruz kalan (CANDA)'dan dinleyelim:

"Neden Akademiye gönderilmediğimi hep düşünüyor ve soruyordum. Bu konuda bana tatmin edici bir cevap veren olmuyordu. APO'nıın normal yaklaşım ve konuşmaları benim oldukça garibime gidiyordu, olur olmaz bakıyorsun el ve kaş-göz hareketleri

yapıyordu. Sürekli kadın erkek arasındaki ilişkiler üzerinde konuşup bu konudaki sosyalist ahlak ölçülerinden ve hayvani ilişkilerden bahsetmesi beni ürkütüyordu. Bir gün sabah saat 10.00 civarında bütün adamları topladı, ayak üstü bir konuşma yaptıktan sonra lıerbirini bir göreve gönderdi. Ben ve APO evde yalnız kalmıştık. Ben başka bir odaya gidip olurdum, peşimden oraya geldi. Ayakta durarak bana sen çok güzel bir kızsın dedi. APO'nun bu sözü hiç hoşuma gitmemişti. Bakıyorum hiç hoşuna gitmemiş gibi davranı-diye devam etti. Ben hiç bir cevap vermedim, sessizliği tercih ettim. O andaki hislerimi hiç bir şekilde anlatamam. Benim için herşey tam bir kabus olmuştu, çünkü tahmin edemeyeceğim kadar ucuz, alçak ve hafif bir herifle karşılaşmıştım. Bu tablo geçmişteki bütün hayallerimi silip süpürdü. Bu arada APO tüm gövdesiyle üzerime atladı, sıkı bir şekilde beni kucakladı. Seni sevi-yorum diye bağırıyordu. Elbiselerimi çıkarmak istiyor ben de buna direniyordum. Derken üzerimdeki elbiseler paramparça oldu ikimizde ter içinde kalmıştık, yarım saat devam eden bir boğuşma sonucunda APO bana tecavüz etmeyi başardı. Yapacak hiç bir şevim kalmamıştı, çaresizlik içinde ağlamaktan başka elimden birşey gelmiyordu. Dayımın oğlu ile nişanlıydım ne yapacağımı bilemiyordum. APO elini yüzünü yıkayıp elbiselerini değiştirdikten sonra benimde elbiselerimi değiştirip odayı toplamamı istedi ve arka-

daşlar birazdan gelirler dedi. APO'nun yanına gidip evime dönmek istediğimi söyledim ve ilave ettim: ben buraya devrimcilik yapmak için gelmiştim meğerse burası farklı bir yermiş insanların şeref ve namuslarının harcandığı insanların ucuz emeller uğruna lekelendiği karanlık bir yermiş, yanlış kapı çalmışım dedim. APO çok seri bir şekilde: cahilsin, çocuksun, hayvan ve ahmaksın. Kür-distan'ın çağdışı toplum etkilerini taşıyorsun, düşmanın toplumıı-muza empoze etmiş olduğu karanlık toplumsal özellikleri değer yargısı olarak anlıyorsun. Namus senin anladığın gibi kadın ve erkek arasındaki ilişkiler değildir.Bir insan için namus onun ülkesi ve topraklarıdır, burası bir parti ortamıdır, başıboş bir yer değildir. Buraya insanlar özgürce gelirler ancak özgürce geldikleri gibi gidemezler. Partinin kanun ve nizamı vardır, yasadışı yollarla partiyi terk etmenin cezası ölümdü, bazıların akıbetini biliyorsun parti onlara

yaşam hakkı tanımadı dedi. APO'nun bu tehdit, psikolojik baskı ve yarı propaganda mahiyetini taşıyan konuşması bittikten sonra bu gece Akademiye gideceğimi söyledi Akademide nasıl hareket etmem gerektiğini belirterek: orada istihbarat faaliyeti yürüterek raporlarda olup bilenler hakkında beni bilgilendireceksin dedi. Ardından bazı isimler vererek bunları özellikle denetlersin, aramızdaki hu ilişki devam eder, ancak gizli kalacak, hu konuda halen acemi olduğun için başlangıçta ruhsal olarak biraz zorlanırsın. Fakat yavaş yavaş alışırsın diye ilave etti. Çaresizlik içerisinde Akademiye gittim, bir süre sonra gördüm ki, benim gibi daha niceleri APO'nun seks sınavından geçirilmiş Buyanların konuştukları tek konu buydu. Belli bir süre eğitim gördükten sonra Türkiye'ye gönderildim. CİZRE'de şehir faaliyet-lerine başladım ve en kısa zamanda bir yolunu bularak sorumluluğum altındaki sekiz arkadaşımla beraber PKK'dan ayrıldım..."

ADİFE:

1986 yılında iki kardeşi ile beraber PKK'ya katılmıştır. LÜBNAN Kürtlerindendir. Çatışmalarda öldürülen kardeşleri nedeniyle PKK içerisinde konumu doğal olarak kan bağı diyebileceğimiz bir hale gelmiştir. (ADİFE-SAADET) sürekli olarak APO'nun yanında kalmaktadır. Fazla bilinçli olmayan 16-17 yaşlarındaki (ADİ-FE") kısa sürede APO tarafından kandırılarak özel ilişkinin esiri haline getirilmiştir.(ADİFE), APO'nun kendisini karısı gibi kullan-dığını gördüğü herkese söylemeyi ihmal etmemektedir. Bu durumu duyan kızın annesi APO ile meseleyi konuşur:

"Eğer böyle bir isteğiniz varsa kızla yasal olarak evlenin yoksa bu biçimdeki bir ilişki bizim toplumsal değer yargılarımıza uymayan yaklaşımlardır." der.

APO da kahkaha atarak;

"Kızın benden daha büyük, daha akıllı, daha kahraman erkek mi bulacak?" deyip meseleyi geçiştirmeye çalışır.

Evet, yineliyorum bu tam bir provakasyon mantığıdır, bu bir ahlaksızlıktır, bu resmen bir halk düşmanlığıdır, bu insanların yaşama hakkına tecavüzdür.

Bu böylece biline!

Kürt halkının mücadelesine Kürt olduğu için değil sosyalist olduğu içinkatıldığını söyleyen Hafiz ESAD'ın vesikalı kapatması APO bakın ne diyor;

"Kızlar karşıma çıkıyor, en değme artistin ulaşamayacağı kadar ulaşıyorum". "Kürtlük adına namussuzluktan başka ne var." diye basına demeç verme cüretini gösteren bu Mayıs Böceği hangi yüzle Kürt insanını savaşa davet ediyor?

Burada ikidebirde APO sefilinin yanına gidip kamuoyuna .APO ve PKK'yı tanıtmak adı altında PKK propagandasına alet olanlara

da kısa bir sözümüz olacak;

Yıllardır yaza çize bu sefil yaratığı siz reklam ettiniz, çıkarlarınız uğruna Türk ile Kürt insanının duygularını hafife aldınız, be-yinlerine ambargo koydunuz ancak: Türkiye'de artık birileri kimin ne olduğunu açıkça yazabiliyor. Kalemlerinizi kan dökülmesine yardımcı olmak için değil, mazlumların ezilmesini ve kullanılmasını engellemek için kullanın!

Şimdi gelelim siyasi işportacı CELAL TALABANİ'nin 2 Ekim 1992 günü yapılan Kuzey Irak harekatı için Türkiye'yi ikna etmesi, yardımcı olacağını bildirmesi, desteklemesi ve harekata askeri gücüyle katıldıktan sonra birdenbire PKK ile anlaşmaya varmasının perde arkasına: TALABANİ'nin lideri olduğu KYB (Kürdistan Yurtseverler Birliği -YNK) 1991 yılında Saddam yönetimine karşı başlatılan Kürt ayaklanması (intifada) sırasında Kuzey Irak'ta etkili değildi ve zaten hiç bir zamanda etkili olamamıştı. I-KDP (Irak Kürdistan Demokrat Partisi) karşısında ezik ve silik bir durum daydı.

İngiliz kültürü ile yetişmiş ANKARA temsilcisi Sarçil KAZAZ Irak'a yönelik Birleşmiş Milletler ambargosunu delmek istiyor: kot pantalon. çeşitli lüks giyim eşyaları, çay ve sigara kağıtlarını artık Türkiye üzerinden Kuzey Irak'a gönderemiyordu. Türk dışişlerine ve diğer yetkililere "İran bize kucak açıyor ancak biz Türkiye'yi se-viyoruz" diyerek yaklaşmalarına rağmen ticaret yapamıyordu. Ta-labani ve ekibinin yıllardır Türkiye üzerinden yapmış oldukları ticaret bir anda durmuştu.

İngiliz bankalarındaki sterlinler suyunu çekmeye başlamıştı. PKK düşmanlığı. Türkiye'ye katılma veya Türkiye ile Federasyon gibi

saçmalıklarla başlattığı duygu sömürüsü ile Türkiye'ye şirin görünmeye başladı.Sonuçta Türkiye'ye her geliş gidişinde protokol

ile karşılanıyor, gün geçtikçe itibarı artıyordu. Bol keseden atıyor ve anlatıyordu: emrindeki onbinlerce (!) Peşmerge ile Kuzey Irak'taki PKK'lıları bir haftada temizleyecek hatta Türkiye Kürtleri içerisinde PKK'ya alternatif bir politika tutturarak Kürtleri sakin-leştirecekti. T.C.'nin bilgisi dışında TKSP (Türkiye Kürdistanı Sos valisi Partisi) ve onun lideri Kemal BURKAY ile bu temelde çalışmalara giriyordu. Ne yapıp yapıp güç kazanmalı, ezeli rakibi 1-KDP ve Mesul BARZANİ'den daha etkin olmalıydı.

PKK: Kuzey Irak'ta ERA, HAFTANIN, ARİ, SINAHT, HAKURK gibi yerleşim birimlerinde küçümsenmeyecek bir askeri güce ulaşmıştı.

O halde PKK darbelenmeli, yıpratılmalı ve bu örgütün taraftarları ile askeri gücü KYB tarafından kazanılmalıydı. "Kürdistan'ın Türkiye sınırındaki köyleri; PKK tarafından işgal edilmiştir, köylüler ERBİL ve SÜLEYMANİYE'ye kaçtılar. PKK buraları bo-şaltmalı .silahlarını bırakmalı...Vs." gibi demeçler vermeye başladı. PKK'nın Kuzey Irak 'taki güçlerinin güneyinde peşmergelerden bir hal oluşturulduğunda ve Türk Ordusu da Kuzeyden Güneye doğru harekata başladığında: arazi ve mevsim şartları, teknolojik ve lojistik yetersizlikler sonucu işportacı şu alternatifleri düşünecekti:

a) PKK. İran'a kaçabilir.

b) Türk Kuvvetlerine teslim olabilir,

c) Kürdistanı Cephe Kuvvetlerine teslim olabilir.

d) Güneye doğru bir yarma yaparak Saddam güçlerine sığınabilir.

Celal TALABANİ bu alternatiflerden birincisinin kısmen, üçüncüsünün de tamamen gerçekleşeceğini iyi biliyordu. Türkiye ile müşterek yapılacak bir operasyonda sıkışacak olan PKK'lıları

"Ben kardeş kanı dökmek istemiyorum"diyerek himayesine alacak, onları Türk askerinden kurtaracak ve kazanarak güçlenecekti.

KYB'ye bağlı Peşmerge komutanları KÖSRAT ve ŞERDİL zaten PKK ile temastaydı ve uzlaşmak kolay olacaktı. Siyasi işportacı TALABANİ. PKK'yı ele geçirmek için aslında daha kestirme bir yol biliyordu. Fakat, Türkiye akıllı davranmış ve işportacının teklifini kabul etmemişti, işportacı:

"Apo Türkiye'deki gelişmeleri Şam'dan göremiyor, kendisine adamları tarafından yanlış bilgiler veriliyor. Kürtler Türkiye'de demokratik haklara kavuşmaktadırlar, Kürtler açısından herşey iyiye gitmekledir. Ben APO'yu Suriye'den alıp ERBİL'e getireyim, durumu görsün. PKK karargahı Kuzey Irak'a taşınsın, APO gelişmeleri görünce terörü durduracaktır." diyordu.

PKK konusunda tedafüi durumda olan ilgililer nasıl olduysa bu sefer işportacının bu defolu malını kabul etmediler TALABANİ aslında bir gerçeği dile getiriyordu: Türkiye'deki Kürt hareketi gerçekten gelişiyor Kürt insanı mevcut uygulamalar, Kürt enstitüleri. Kürt basını, yazarı-çizeri ile giderek ait olduğu Türki kültürden kopuyor ve aslına yabancılaşıyordu. Türkiye'nin Güneydoğusunda bir Kürdistan devleti kurmak isteyenlerin işleri tıkırındaydı.

Amacına ulaşabilmek için büyük bir tabasbus içerisinde Türkiye'ye yanaşan TALABANİ gerçekten zor durumdaydı.

Başını SURÇİ aşiretinin çektiği ve Musul Vilayeti Konseyi olarak isimlendirilen Kuzey Irak'lı 65 Kürt Aşireti Kürdistan Muhafazakar Partisi adı altında güçlü bir oluşum meydana getirmiş ve 19 Mayıs 1992 günü yapılan Kuzey Irak'taki sözde seçimleri boykot etmişti.

Kuzey Irak'ta güç ve etkinlik aşiretlerdedir. Ancak dışı politika

sahnesinde KDP ile KYB bilinen siyasi örgütler olduğundan dolayı Türkiye kamuoyu bu aşiretlerin farkında değildir. Fakat başta ABD olmak üzere, ingiltere, İsviçre gibi Irak'a yoğun ilgisi olan devletler bu potansiyel gücün farkındadır ve bundan yararlanmaya çalışmaktadılar. Kürdistan Muhafazakar Partisi lideri Ömer Hıdır SURÇİ, bütün diğer desteklere rağmen Türkiye'den umutlu ve Türkiye'nin laik ve demokratik yapısıyla genelde Ortadoğu'ya özelde ise Irak'a iyi bir örnek olduğunu savunmaktadır. Önemli bir durum da şudur ki; KYB ve KDP, Ömer Hıdır SURÇİ'nin elindeki potansiyel gücün farkında ve bu gücün yarattığı etkinlikten korkmaktadırlar. Bu

potansiyel gücün çapını biraz olsun belirleyen belgelen okuyucumuzun bilgisine sunuyoruz:

MUSUL Vilayet Konseyi 4 Consiston Court, Kendal St. Landon W 22 AN 071-2620488

Ankara 17 Mayıs 1992 BASIN BÜLTENİ NO.1

Musul Vilayetinin (Kuzey Irak) tüm aşiretlerinin liderleri antlaşmalar, gelenekleri ve muhafazakarlığa uygun olarak göreve başlamıştır. Birleşmiş Milletler insan Hakları Komisyonunun 5 MART'ta "Soykırım olarak kınadığı uygulamalar ve sürekli ekonomik baskıya cevaben temsilcilerinin BM yasası ve geçenlerde ortaya çıkarılan IRAK'ın 30 MAYIS 1932 tarihli deklarasyonuna dayanarak" kendi geleceğini kendilerinin belirleyeceği "15 MAYIS" ta kabul etmişlerdir.

75 aşireti içeren ve diğer tüm etnik grup ve Musul vilayetindeki dini azınlıklara açık olan tam yetkili Musul Vilayet Konseyi'nin Kürt lideri Ömer Khodner Al-Sourchi; "60 yıldan fazla süreden beri, Irak Hükümeti IRAK'ın azınlıklarına yeterince uygun davranma zorunluluğunu yerine getirmede başarısız olmuştur. Ve Bağdat'taki rehine olan kimseler Milletler Cemiyetince onlara tanınan sınırlar içinde açgözlü amellerde başarılı olamamışlardır, onlar halkıma karşı soykırım uygulamalarına dahi başvurmuşlardır" dedi.

Deklarasyonlarında Musul Vilayeti Konseyi üyeleri BM Güvenlik Konseyini bunu görmeye davet ettiler. -Tüm uygulanabilir BM kararları uluslararası teminatlar ve diğer bağlı metinler- ya orjinal olarak niyet edilen etkileri üretecek veya uygun sonuçlar

gerektirecektir. Aako aşiret liderlerinin düşüncesine göre, Aako Abbas Hamad Ağa, "Uluslararası birliğin karar verebilmeleri için gerçekten ulaşmıştır ve uygun hareket etmek suretiyle Kürt halkını hiç bir zaman kabul etmediğimiz, kanlı bir uygulamadan kurtaracaktır. Ve içersinde Bağdat'ın iyi niyetine bağlı olmayan bir güvenlik çerçevesini bize verecek ve yaralarımızı iyileştirmemize ve kendi geleceğimizin başkasına devrolunmaz hakkını etkili olarak ve sorumluluk içerisinde denemeden önce kendi ayaklarımız üzerinde

durmamıza izin verecektir." İbrahim Ali Malo ekliyor (Mizo-ry Aşiretinin lideri), "Allahın yardımıyla ve her yerdeki tüm iyi niyetli kişilerle birlikle, dünyanın petrol kaynaklarının bekçisi olarak hizmet etmekten ve Musul Vilayetini yeni dünya düzenine sağlam bölgesel yardımlaşma haline dönüştürmekten memnun ola-cağız."

Omar Khedner Al-Sourchiibrahim Ali Malo
SecretaryaMember
Aako Abbas Hamad AğaAbdul Kader Brefcani
MemberSpeaker

KENDİ GELECEĞİNİ BELİRLEMENİN AÇIKLAMASI

Allahın adıyla lıerşeve gücü yeter, amin.

Biz, Musul Vilayetinin Kürt aşiretlerinin liderleri, Kürt geleneklerine, göreneklerine, muhafazakarlığının takipçisiyiz, yalnız bu aşiretleri ve üyelerinin ailelerini ve her bireysel halkın dikkate

değer güvenlik ile ilgili, refah ve vekillerine ve diğer kişilerin kurumlarıyla ilişkilerinin içerisindeki herşeyi sunmakla güçlendirildik.

Eski ve geçerli aşiret kanunu ve görenekleriyle omuzlarımızın üzerinde olan sorumlulukların altında hareket ederek, sürekli şiddetlere ve yaşam, özgürlük, özel mülk ve mutluluğun insan haklarının ana temeline karşı olan şiddet tehditlerine cevap vererek, 1925'te Milletler Cemiyeti tarafından Irak Hükümeti otoritesi allında yerleştirildiğimiz Musul Vilayetini içeren ala topraklarımızın diğer zararsız ahalisine ve bizim halkımızın üzerine kurulmuştur.

Irak konusundaki Milletler Cemiyeti mandasının bitimini hatırlatarak Irak'ın ulusal bağımsızlığı ve bölgesel bütünlüğü: 3 EKİM 1932'de Milletler Cemiyeti üyeliğine Irak'ın yükselişi ve Irak'ın açıklaması 30 MAYIS 1932 tarihinde kurulmuştu. Milletler Cemiyeti birliğinin elbirliğiyle özel hakların ve özel hizmetlerin azınlığa ait olanları sürekli ve sıkı bir koruma sağlanarak yapılmış ve milletler cemiyetinin garantisi altında yerleştirilmesi gereken uluslararası ilginin zorunluluklarının yapılaşması açıklanmıştır.

Irak'ın şu andaki ve gelecekteki kanun, uygulama ve ayarlama veya resmi hareket etme ve herhangi bir ihlal etme veya bu kayıtlardan herhangi birinin bozulma tehlikesi halinde emsaller gözö-

nüne alınarak meclis konseyi tarafından harekete geçilecektir veya son olarak bu görev uluslararası adaletin daimi mahkemesi tarafından yapılacaktır. 21 ARALIK 1945'de Irak Milletler Cemiyetinin bir üyesi iken Birleşmiş Milletlere katılmış ve ne o zaman ne de o zamandan beri ulusal bağımsızlığına bağlı resmi koşulların kaldırılması seçeneği, ne araştırmış ne de elde edilmiştir. Irak'ın bağımsızlığı, hükümranlığı ve bölgesel bütünlüğü Birleşmiş Milletler Devletlerinin açıklamalarıyla (Birleşmiş Milletler Konseyi Ka-

rarları 686-688) hiçbir zaman niyet edilmemiş ve onun Irak'a karsı hakları değiştirme etkisine sahip olmayacaktır, zamanında ihtiyaç olmamıştır ne de Irak'ın hükümranlığı üzerinde kullanacağı limitleri azaltabilir ve Irak'ın uluslararası ilgi zorunluluğunu azaltabilir ne de uluslararası garantisini düşürebilir. Bu yüzden bizim insanımızın dikkat edilebilir şekilde korunması gerektiği ortaya çıkmıştır.

Milletler Cemiyetinin, 18 Nisan 1946'da kabul ettiği anlaşmalarda, talimnamelerde ve deklerasyonlarda Milletler Cemiyetine verilen haklar ve yükümlülüklerin Birleşmiş Milletlere aktarılmasına imkan veren son kararı ve daha önce uluslararası adalet divanı daimi heyetinin oylamasına sunulan benzeri durumlarda yargılama hakkı veren uluslararası adalet divanının kanununun 37 nci maddesi akılda tutulmalıdır.

Irak Hükümetinin Kürt halkına soykırım uygulamalarının gerçek anlamda ve diğer hususların özellikle güvenlik konseyinin 688 ve 706 sayılı kararlarında, BM-İnsan Hakları Özel Gözlemcisinin, Irak'ta insan haklarının durumuna dair 1992 tarihli raporu ve Irak Hükümetinin sorumlu olduğu en tehlikeli düzeyde insan haklarının yoğun ihlalinden dolayı Irak'ı açıkça kınayan 5 MART 1992 tarihli kararı ile hepsi özellikle Irak'ın uluslararası yükümlülükleri ile uyuşmadığı görülen ve uluslararası teminatları daha etkin olarak şekillendiren herşey yalnızca bu vesile ile uluslararasında tanınmış azınlıklar etkisi içinde değil, fakat ilerde zayıflayacak yasa maddeleri olmasın diye acilen başvurulmuştur.

Irak Hükümetinin en değerli bölgeleri, örneğin Kerkük petrol sahasını, kurtarmak ve önceliği tekrar kazanmak için çarpık

gayretlerine dikkat çekilmiştir. Bu saha, bu doğal kaynakların açıkça tek yasal sahibi olan Kürt aşiretleri bazı Türkmen aileleri ve bazı Türk vatandaşlarının gayretleri ile işletilmektedir.

Irak Eski Başbakanı Tarık Aziz, resmen BM. Özel gözlemcisine beyan ettiği gibi; "Irak Kürt bağımsızlığını ilk kazanan ülke olacaktır" (E/CN, 4) 1992131,108). Irak hükümetinin BM 688 ve 706 sayılı insani kararlarını önemsemede devamlı başarısızlığına dikkat çekilmiştir. Böylece bu BM örgütlerinin yer aldığı insani çabalar ve öteki pekçok kahramanca mücadele eden herhangi bir hükümete bağlı örgütlerin hepsi uluslararası yasa ve medeniyetin temel kurallarının Irak tarafından ihlalinin kurbanlarına zamanında yeterli ve etkin yardım sağlamayı istemektedir.

Halkımızın kurtulmasını temin etmeye devam eden ve kaçınmadan yüklenen barışçı ülkelerin vergi veren vatandaşlarını korumak için çabuk, cömert ve etkili dayanışma için halkımızın yürekten şükranlarını sunuyoruz, şimdi bu dayanışmayı yerli halkımızın vücut ruhu ile halkımızın ve toplumumuzun etkin olarak iyileştirilmesi, kurtarılması ve giydirilmesini sağlayan ittifaka dayalı ve yetki ile idare edilen self-yardım programlarına doğru yeniden yönlendirilmeleri gereklidir.

Bize güven, politik destek ve insanımıza gelecekteki sorumlulukları için yol gösteren, bu sorumluluklar ise Allah'ın izniyle ve biz de başarabilirsek insanımızı aktif bir faktör haline getirmek, sorumluluk ve gururla bölgedeki dengeyi sağlamak, dünya ekonomisini petrol kaynaklarını güvenilir hale getirerek emniyeti sağlamak ve bir Allah'a inananlar arasında hoşgörü ve uyumu arttırmaktır. Bunları sağlayacak komşu ülkelere ve her yerdeki dostlarımıza güveniyoruz.

Bununla beraber, bizim şimdilik sizden isteğimiz ise 60 seneden beri sürekli olarak uluslararası yaptırımları ciddiyetle uygulamayan, bir daha güvenilemeyecek hale gelen, devamlı olarak rehine alan Bağdat hükümetinin kanlı pençelerindeki barışsever, kanunlara uyan, sorumlu halkımız ve vekilleri için Musul Vilayeti Kürt-

lerinin bağımsızlığını kaderden ziyade zorunluluk haline getirten Araplaştırmacı politikasını zalimce uygulayan sorumsuz hükümetten gelebilecek her türlü kötülüklere karşı koyacak geçici bir kalkan oluşturulmasıdır.

29 Nisan 1992'de Arbil bölgesindeki Kalaken'de anayasayı hazırlamakla yetkili Asemble toplantı. Bu toplantıya Musul Vilayetindeki 75 Kürt Aşiretinin 63'ünün tanı yetkili liderleri, diğer aşiretlerin ise meclisleri tarafından seçilip tam yetki verilmiş üyeleri katıldı ve bu grup Musul Vilayet Konseyi adını alarak, bütün diğer etnik grupları, dini azınlıkları temsil ettiklerini belirtti. Abdııl Kader Brefcani sözcü, Ömer Khedner Homad Al-Sourch ve Aziz Rasid Akrawy ise sekreter olarak seçildiler:

Musul Vilayet Konseyi Üyelerinin İmzalarıyla;

1. Birleşmiş Milletler Beratı'nın 1 nci fıkrasına göre Musul Vilayetinin yerli Kürt halkının, devrolunamaz kendi geleceklerini tayin hakkı var, buna sahip çık ve uygula.

2. Birleşmiş Milletler Konseyini, 661, 668 ve 706 no. lu kararlarının uygulamada Kürt halkına ve/veya Birleşmiş Milletlerin insancıl çabalarına ve Irak'la faaliyet gösteren diğer insancıl organizasyonlara hiçbir şekilde zararlı etkisi olmadığını göstermek için davet et. Bütün uygulanabilen Birleşmiş Milletler yaptırımları, Internasyonal garantiler, diğer bağlayıcı konular, Irak'ın cid-diyetle üzerine eğilmesi gereken enternasyonel ilgi yaptırımları, 30 MAYIS 1932 tarihli Irak Anayasa Deklerasyonunda belirtildiği gibi; Irak ya islenen orjinal çabaları yapacak, ya da doğabilecek sonuçlara katlanacak. Bu doğabilecek sonuç ise haklarımızı muhafaza ettiğimiz, Kürt halkının emniyeti ve ekonomik yaşamın güvenilir bekçisi olarak Güvenlik Konseyinin onayladığı özel bir temsilciyi seçmek ve bu temsilcinin diğer Birleşmiş Milletler organı-

zasyonları ile ilgili konularda konsültülasyon yapabilecek olmasıdır.

3. Irak'ın dile düşen insan hakları ve diğer şiddet hareketlerini özellikle Irak'ın geçenlerde ortaya çıkartılan uluslararası ilgili haklar ışığında yeniden incelenmesi ve Musul Vilayeti özel temsilcisinin Musul'un saygın halkına 1925 ve 1932 yıllarında verilen uluslararası

azınlık korumasını daha etkin şekilde sağlama yöntem ve düşüncelerini güderken bu temsilcinin hizmetlerini yürütebilmesi için müttefik kuvvetler hükümetleri davet edilmektedir.

4. Türk Hükümeti, Musul Vilayet Meclisinin bir erken Ateşkes ve Türkiye'nin Kürt sorununa akılcı ve sürekli bir çözüm sağlayacak bir diplomatik arabulucuğa davet edilmektedir.

5. Musul Vilayetinde yerleşmiş olan diğer bütün hor görülmüş aşiretleri; etnik grupları, dini azınlıkları ve Musul Vilayetinin Kürt kontrolündeki bölgelerinde bulunan siyasi partileri, Musul Vilayet Meclisinde temsil edilen diğer Kürt aşiretleri ile güçlerini birleştirmeye ve Musul Vilayet Meclisinde temsil etmeye, bununla birlikte Ulusal Hükümetin yeniden yapılanma koalisyonuna katılmaya, Musul Villayetini ve Kürt toplumunun yeniden kurulması gibi yüce bir göreve bütün kaynaklarını ve enerjisini kullanarak yardım etmeye davet et.

6. Bütün Kürt aşiretleri ve tüm Kürt halkının desteklediği Kürtlerin kendi kendilerine yardım projesi "PROJE MACKDOOR"» öncelikli proje olarak ilan et; Kürtlerin içinde bulunduğu kötü durumdan kurtulmalarının tek onurlu yolunun ise kendi öz kaynaklarını kullanmaları olduğunu, bunun yanında bu insancıl projenin, uzağı görebilen politikacıların, yetenekli diplomatların, seçkin iş adamlarının, her yerdeki insanların iyi niyetini ve hak ettiğini bildir. Irak'taki Birleşmiş Milletlerin insancıl programları, bunun yanında Birleşmiş Milletler destekli Kürt yeniden yapılanma pro-

gramının finansı, Kürt topraklarındaki Kürt petrolünün dışarıya satılması ile, Kürtleri ve Birleşmiş Milletleri Bağdat'ın insiyatifine bırakmadan sonunda bağımsız yapacağını belirt.

7. Onların asıl maksatlarının Musul Vilayetinde gerçek demokrasiyi tanıtmak, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, Uluslararası Parlamento Birliği ve diğer uygun kuruluşlarla ve organizasyonlarla ilgili hizmetleri sağlamak için 12 ay içerisinde genel seçim yaparak Anayasa Komisyonunun kurulmasını sağlamak olduğunu ilan et.

Kürdistan Muhafazakar Partisi (Musul Vilayeti Konseyi) Genel Sekreteri ve SURÇİ Aşireti Reisi Ömer Hıdır SURÇİ..

Celal TALABANİ bu yapıyı bozmaya çalıştı. Hüseyin Hıdır SURÇİ, Sabah BARZANİ, Kerimhan BRADOST, Ako Abbas HAMED, Mahmut Esad Fetteh HERKİ, Cevher SURÇİ, Şeyh Mustafa Abdullah Nakşibendi gibi isimlerle KTS (Kürdistan Tri-bes Society-Kürdistan Aşiretler Topluluğu) isimli örgütlenmeyi kurdurdu ve bunların Suudi Arabistan'dan para yardımı görmelerini sağladı.

Bu arada KYB ANKARA temsilcisi Sarçil KAZAZ da boş durmuyor, ilgili makamlarda kulis faaliyeti yürüterek Ömer Hıdır SURÇİ'nin Genel Sekreteri olduğu Musul Vilayeti Konseyini yerin dibine sokuyordu.KAZAZ'a göre Ömer SURÇİ intifada sırasında Türk ENKA şirketine ait araç-ve makinaları gasp ederek İran'lı kaçakçılara satmıştı (!) dolayısıyla Türkiye yanlısı bir tutum sergilemesi mümkün değildi. O bir Türkiye düşmanıydı! Ömer SURÇİ böyle tanıtılıyor, fakat Celal TALABANİ, IRAK MiLLi TÜRKMEN PARTİSİ'nin Kuzey Irak'ta Türkmen haklarını korumaya yönelik faaliyetlerini engelleyebilmek için elinden geleni yaptığı hatta, DEMiRCi soyadını kullanan ve SNOBER olarak bilinen Necmettin KAKAI'ye TÜRKMEN KARDEŞLiK PARTiSi adı altında kukla bir parti kurdurduğu için Türkiye dostu oluyordu. Hem de ERBİL ve ŞAKLAWA sokaklarına "KERKÜK KÜRDİS-TAN'IN KALBİDİR" sloganını yazdırarak ! Kuzey Irak'ta yaşayan aşiretler ve siyasi cambazlar hakkında bilgi sahibi olmadıkları ve hala bir Ortadoğu politikası geliştiremedikleri için yöneticiler Musul Vilayeti Konseyi'ne "Hini hacette lazım olur" diye bile olsun sahip çıkmıyorlar: "Bizim başkentimiz Bağdat olacağına, istanbul olsun" gibi sözlerle duygu sömürüsü yapan muhtal işportacıyı en üst düzeyde kabul ediyorlardı. Yöneticiler. Türkiye sınırları güneyindeki PKK güçlerinden rahatsızdılar. Bu gücün yok edilmesi gerektiğine inanıyorlardı. Düşünceleri doğruydu. Ancak

Ortadoğunun işportacısını tanımıyorlardı! TALABANÎ'nin Türkiye'ye geliş gidişi PKK terörüne bir ilaç gibi görülmeye başlanmıştı. Türkiye'nin Kürt sorununu (!) bir bıçak gibi kesecek, o

hain PKK'ya saldırarak onları yok edecek ve PKK belasını defedecekti. Bu arada TALABANİ Avrupa, ingiltere, Amerika, Türkiye ve Kuzey Irak arasında mekik dokuyor talimatlar alıyor, Kürdistani Cephe ve cepheyi oluşturan kitleyi kazanmaya, kontrol altına almaya çalışıyordu. Kürdistan olarak isimlendirilen Kuzey Irak'ta ERBİL kentinde bulunan parlamento, yasama yürütmeyi sağlıyordu. Bayrağı olmayan ve ilan edilmemiş bir devlet mevcuttu. Türkiye'den gelen gıda maddeleri İran ile yapılan kaçakçılık ve Saddam yönetiminin bilinçli şekilde kaçakçılık adı altında sattığı mazot , benzin ve tüpgaz halkı doyurmuyordu. Bir atak yapmalı gücüne güç katmalıydı.PKK'nın "akıllandırılması" konusunu "Kürdistan Parlamentosu" na getirdi ve bir konuşma yaptı: "PKK Zaho bölgesinde 23, Amadiye bölgesinde 162, Mergasor bölgesinde 19 ve Revanduz bölgesinde 33 olmak üzere toplam 237 köyü işgal etmiştir. PKK'nın yaptıkları kimin çıkarınadır? Bu davranış Kürtlerin stratejik amaçlarına ne fayda sağlamaktadır? Sınır köylerine girdiler, sonuçta TC güçleri tanklarla uçaklarla o civardaki Kürt halkının üzerine saldırdı, Kürt halkı zarar gördü. PKK' nin ve diğer devrimci güçlerinin Irak Kürdistan'ı halkının düşük ve bozuk ekonomik, sosyal yaşantı içerisinde oldu böylesi birgünde bize yardımcı olması gerekirdi. PKK Türkiye yolunu kesti, bu yol Kürdistan'ın tek transit yoludur. Biz hiç bir siyasi görüş ve ideolojiye karşı değiliz bunun en iyi belgesi bugün Irak Kürdistan'ına yerleşen özgürlüktür. Bu özgürlüğün Ortadoğu ve çevresinde örneği yoktur. Eylül 1991'de Irak Kürdistanı'nda yapılan devrim bütün Kürt halkını sevindirmiş, bunun Irak'ta daha başarılı olması umudu Irak, Suriye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki yurtsever örgütlerde

gelişmiştir. PKK'nın bir özelliği de iki yıldır Türkiye Devletinde gelişen yeni değişimler konusundaki bilgisizliği ve duyarsızlığıdır. Türkiye'deki halkımız baskıcı Türk faşistlerine karşı 1984 yılında silahlandığı zaman görüldü ki, parlamenter mücadele ile daha yumuşak bir yol tutularak daha iyi bir ortam oluşuyor. Biz bütün gücümüz ve büyük isteğimizle Türkiye'deki Kürt kardeşlerimizin rahat bir yaşam koşuluna ve ulusal haklarına kavuşmalarından yanayız ve üzerimize düşen tarihi sorumluluğumuzun bilincindeyiz."

Türk egemenleri Kürt sorununu çözmek için yeni gelişmeler yaratıyor. Bu sözler I-KDP enformasyon şubesinin 1992 yılı Kasım ayında yayınladığı basın açıklamalarından alınmıştır. İşportacının söylemek istediği şey şudur;" Türkiye'de bir Kürdistan kurmak için teröre gerek yoktur. T.C.'nin mevcut uygulamaları Kürt insanını zaten Türklerden koparacak ve sonuçta Kürdistan kendi iğinden oluşacaktır. PKK'yı bu konuda akıllandıralım, bizi fazla yormasın!"

Sonuçta, Erbil'deki parlamentoda işportacının stratejisi doğrultusunda PKK'nın ıslah edilmesi kararı alındı. Kürdistani cephe peşmergeleri Türk Ordusu ile müttefik olarak PKK'ya karşı operas yona (!) başladılar. Operasyon dedik ve güldük ancak şunu da itiraf etmek gerekir; Peşmergeler PKK ile çatışmalarda birçok değerli komutanlarını kaybettiler. Çünkü önderleri PKK'yı "Kışt deyince kümesine kaçan tavuk" olarak göstermişlerdi. Bu tutumları özellikle ZAHO cephesine Türk Ordusunun zırhlı birliklerle müdahale etmesini gerektirmiştir. Harekatın nasıl cerayan ettiğini ilgi-li bölümünde inceleyeceğiz. Harekat sonucu TALABANİ tam tasarladığı gibi PKK'yı Türk ordusundan kurtarmıştı. Zaten TALABANİ ile APO'nun 1988 yılında imzalamış oldukları protokol da bunu gerektiriyordu. Peki, I-KDP bu konuda ne düşünüyordu?

Mesut BARZANİ rakibi Celal TALABANİ gibi bir siyaset can-bazı değildi. Ancak, o da zamanında PKK ile ilişkilerini bir protokole bağlamıştı ve gerek Türkiye'de gerekse Kuzey Irak'ta PKK 'nin tabanını ve imkanlarını kullanarak güçlenmek istiyordu. PKK ile I-KDP arasında 1984 yılında imzalanan protokolden bir bölüm şu şekildedir;

"Her iki parti Türkiye'nin faşist diktatör rejimine karşı Türkiye Kürdistanı'ndaki katliamlarına, ulusal çıkarlarımızı inkar etmesine ve halkımız için çalışanlara yönelik uyguladığı terörizme karşı Irak Kürdistanı'na destek verecek ve düşmanı korkutacak planların geliştirilip halkımızın amacına hizmet için görüşmelerini sonuna kadar sürdüreceklerdir."

Sayın okurlar:

Kuzey Irak'ta yaratılmak istenen Kürdistan Stratejisi emperyalizmin denetimi altında bir statüdür. Türkiye'de bir Kürt

partisi veya Kürtçü kişiliklerle yürütülen bir politika sağlamak, İran'daki Kürtleri etkilemek ve İran'ın radikal islamcı faaliyetlerini denetlemek, Saddam HÜSEYİN veya bir başkası olsun Irak'taki mevcut rejimi tehdit etmek, petrol yataklarına el koymak, ortadoğuda kalıcı üsler temin etmek çerçevesinde hazırlanmış bir senaryodur. Kuzey Irak'ta kurulacak bir Kürt devleti diğer parçalara da önderlik edecek. PKK veya değişik isimli örgütler, bu ülkeleri kan gölüne çevirecek daha sonra da Kuzey Irak'taki Kürdistan Devleti ve patronları demokratik ve ılımlı yaklaşımlarla hedef ülkeyle temasa geçerek: "Ben seni bu beladan kurtarırım." diyecek ve hedef ülkede terörist örgüte alternatif Kürt milliyetçisi başka bir politika sahneye koyacaktır. PKK askeri faaliyetler açısından artık bir kısır döngü içerisine girmiş durumdadır. Daha ne kadar karakol, bölük, tabur, ilçe veya il'e saldıracaktır?

51..U çgendeki Tezgâh

Askeri eylem; toprak parçası ele geçirmek, siyasi üstünlük sağlamak, psikolojik kazanımlar elde etmek, düşmanı imha etmek gibi maksatlarla yapılır. Eylemler PKK'ya siyasi ve psikolojik kazançlar sağlamakta, eylemler sonrası binlerce saf ve temiz genç telef olacaklarını bilmeden katılmakta, siyasi kazanımlarını ise Türkiye'deki bir takım organizasyonlar siyasi partiler ve kişiler kendi çıkarları için kullanmaktadır. Kendi deyimi ile "İPİNİ KOPARMIŞ ADAM" APO. çaresizlik içerisindedir.Kardeşi Osman ÖCALAN'ın ihaneti üzerine Kurtlar Sofrasına düşmüştür ve bu sofradan en az zararla kurtulmak istemektedir.

Bize göre APO, Kürt hareketi içinde tarihi misyonunu tamamlamak üzeredir. En azından ikinci bir İdris-i Bitlisi olamamıştır. Bu role simde Celal TALABANİ soyunmuştur. Halen Kuzey Irak 'ta TALABANİ'nin denetiminde bulunan Osman ÖCALAN'ın APO için; "Bu adam hep öldür, öldür diyor! Bunun sonu ne olacak? " şeklinde demeçler vermesi dikkat çekicidir. Kuzey Irak'taki PKK'lı esirler (!) üçbin civarındadır ve büyük bir çoğunluğu KYB sempatizanı durumuna getirilmiştir. 05. Ekim 1992 tarihli olup Kürdistan Bölgesi Başbakanı Fuat MASUM, Başbakan yardımcısı Roj SAVEŞ, PKK temsilcileri Osman ÖCALAN ve Kenan SİMO imzalı anlaşma PKK'yı oldukça rahatlatmış ancak APO'yu zor duruma sokmuştur. Esir (!)ler

bölgede özgürce Kürdistan içişleri Ba-kanlığnın verdiği belgelerle dolaşabilmekte, Türk vatandaşı olan PKK'lı teröristlere gerekli himaye sağlanmakta, kendileri silah ve teçhizatları dahil tüm mallarını muhafaza edebilmekte ve bölge içerisinde siyasi faaliyet sürdürebilmektedirler. Türk Ordusunun 1992 Ekim ayında yaptığı harekat sonrası Güneye kayan PKK. iç hesaplaşmalar dışında öylesine rahattır ki, Türkiye'nin vatandaşı olan teröristleri istemesine rağmen Kürdistani Cephe: "Siz suçlarını bildirin biz yargılayalım" diyebilmektedir. Bu durumda APO: böl-

gede ABD Başkanı BUSH'un giderayak intikam alma. Bosna-Hersek'te Sırplara ve hristiyanlara zaman kazandırma duygu ve taktiğiyle Irak'ı bombalatması üzerine yemden güç kazanmakta olan SADDAM yönetimiyle ilişkiye geçebilir ve Irak Devleti içinde yıllardır sorun teşkil eden BARZANİ ve TALABANİ'yi karşı SADDAM destekli olarak fâaliyet gösterebilir. Doğaldır ki. bu varsayım SADDAM'ın güçlü olmasına bağlıdır.

Kuzey Irak harekatı Türkiye'ye savaş tecrübesi ve moral açısından çok şey kazandırmıştır. Ancak. PKK'nın imha edilememesiyle;

1) PKK giderek illegal konumdan Kuzey Irak'ta legal siyası faaliyet yürüten bir örgüt durumuna gelebilecektir.

2) Türk sınırında Peşmerge karakollarının kurulmasıyla birlikte Türkiye Kuzey Irak'taki Kürt yönetimini otorite olarak kabullenmek zorunda kalacak ve bundan sonra Irak sınırını geçerek operasyon yapmasının meşru zemini kalmayacaktır.

3) Kürdistani Cephe veya doğabilecek bir Kürt Federe Devletinin "faaliyetleri PKK ile birleşirse Türkiye'deki Kürtler bu akımın dışında kalmayacaklardır.

4) Kürdistani cephe, ilerde PKK'yı gerçekten silahsızlandırma bile siyasi faaliyeti Irak'tan güç alacak asken faaliyetler, İran ve Ermenistan üzerinden devam edecektir. Bu durumda 1993 ve takib eden yıllarda Hakkari. Van, Kars ve Ağrı bölgeleri ayrı bir önem kazanacaktır.

5) Bundan böyle Kürdistani Cephenin Türkiye den isteyeceklerinin teminat, PKK olarak bilinmelidir. Kuzey Irakta

legalleşen PKK Türkiye'ye karşı önemli bir koz haline getirilmiştir.

6) Kuzey Irak'ta PKK Askeri faaliyetlerini durması. Türkiye içindeki bölücülük sorununa bir çözüm getirmeyecektir Aksine. Türkiye üzerinde stratejik hesapları olan Kürdistani Cephenin hedefine ulaşabilmesi için PKK, onbeş yıllık Türkiye pratiği ve imkanlarını I-KDP ve KYB'ye çeşitli pazarlıklar sonucu devredebile-

cektir.

Elbette bütün bu saydıklarımız temenni edilmeyen varsayımlardır fakat, varsayım da olsa böyle bir değerlendirmeye varmamızın sebebi bölücü Kürtçülük ve onun şimdilik sembolü olan PKK ile mücadelenin hala amatör bir şekilde yürütülüyor olmasıdır.

53..U çgendeki Tezgâh

ANTLAŞMA METNİ

29.10.1992 günü PKK adına Osman ÖCALAN (FERHAT), Kürdistan Bölgesi Başbakanlık binasına gelerek 05.10 1192 tarihli anlaşmaya. Irak Kürdistan topraklarında bulunan bütün elemanlarının bağlı olduklarını söylediler.

Binanaleyh;

A) Kürdistan topraklarında bulunan bütün PKK militan ve üyeleri kaldıkları sürece bölgesinin yasalarına uyacaklar. Buna göre:

1- Irak Kürdistan topraklarını askeri faaliyetler için kullanamaz.

2- Irak Kürdistan topraklarında kalmak isteyen PKK militan ve üyeleri Türkiye sınırından uzak ve bölge hükümetinin tesbit edeceği yere taşınacaklar.

3- içişleri Bakanlığının vereceği vesikalarla bölgede serbestçe seyahat edebilirler.

4- Kürdistan Hükümeti ve cephesi karşıtı sürdürülen siyasi faaliyetlerine son verilecektir.

B)_________

I - Kürdistan Hükümeti, bu bölgede kalmak isteyen bu gruba - zaten bunlar Türkiye Kürdistan'ı vatandaşıdırlar- gerekli korumayı temin edecektir.

2- PKK üyeleri, kendilerine ait olan bütün mal varlıklarını koruyabilecekler.

3- Bölge içerisinde siyasi faaliyetlerim serbestçe sürdürebilirler.

4- Bölge yönetimi, yaralı ve hastalara sağlık hizmetleri sağlayacaktır.

ANLAŞMAYI İMZA EDENLER

KÜRDİSTAN BAŞBAKANIPKK-MK ADINA

Fuat MAHSUMMK. ÜYESİ

Osman ÖCALAN

BAŞBAKAN YARDIMCISIPKK ÜYESi

ROJ ŞAVESKENAN SİMO

BİRİNCİ BÖLÜM

PKK IV. KONGRESİ

İlk defa APO'nun fiili denetiminden uzakta bir PKK genel toplantısı yapılıyordu. Bu durum kural dışıydı. Evet, PKK IV. Kongresi, 21-31 Aralık 1990 tarihleri arasında Kuzey Irak'ta HAFTANIN köyünde, APO'suz toplandı. APO'suz bir toplantının ne önemi olabilirdi? Ciddi ve geçerli kararlar alınabilir miydi?

APO olmadan bu tür kararlar alınabilir miydi?

Bu tür sorulara hayır cevabını vermek zorundayız. APO' suz ve APO'ya rağmen toplantı yapmak, karar almak olanaksızdı.

O halde PKK IV. Kongresi neden APO'dan uzakta yapıldı?

işin gerçeği şuydu; Abdullah ÖCALAN, tüzük gereği IV. Kongrenin 1990 yılı içerisinde yapılması gerektiğini biliyordu. PKK IV. Kongresi, 1990 yılı içerisinde yapılacaktı, yapılmalıydı. Yapılmalıydı çünkü; örgütü güçlü göstermeye devam etmek gerekiyordu. Ama nerede? Suriye veya Lübnan'da yapmak sorun değildi, hiç bir sakıncası yoktu. Bu konuda Suriye, son derece anlayış gösteriyordu. Fakat, APO'nun başka planları vardı. Daha 1986 yılında yapılan III. Kongre öncesi "Kongremizi ülke topraklarında yapmalıyız. Bunu mutlaka başarmalıyız."diyordu. Ama III. Kongreyi ancak Suriye Ordusunun gölgesinde yapabildi. APO, vesikalı kapatmalar gibi Şam'dan bir türlü çıkamıyordu. Şam'ın dışında kendisini bir türlü güvencede hissetmiyordu."Gerçek özgürlük, Kürdistan'ın dağlarındadır" palavraları kendisi için geçerli değildi.

IV. Kongreyi de yine Suriye Ordusunun gölgesinde yap-

mayı planlıyordu. Ancak hergün ülke içi gruplardan "BOTAN'ı özgürleştirdik" türünden raporlar alıyordu. Artık IV. Kongreyi ülke içi topraklarda yapmak farzdı.

A. ÖCALAN, IV. Kongrenin ülke içerisinde yapılması kararını verdi ama, kendisinin ülke içine gelmeye hiç mi hiç niyeti yoktu.Bir yandan; "Ben buralarda çürüyorum, biran önce Kürdistan'ın özgür dağlarına kavuşmak istiyorum. O dağlar onbinlerce silahlı gücü koynunda saklar. O dağlarda ayaklarını sağlam yere bastın mı, hiç bir ordu seni söküp atamaz." diye palavralar sıkarken, diğer yandan da oniki yıldır Suriye' nin dışına cesaret edip adımını atamıyordu.

Kısaca; IV. Kongre ülke içinde yapılacaktı ama APO, Kongrenin başında bulunmayacaktı...

Bu durum eşyanın tabiatına aykırıydı.

Buna bir çözüm bulunmalıydı. Gerçi Cuma kod adlı Cemil BAY1K, Ebubekir kod adlı Halil ATAÇ, Mahir kod adlı Numan UÇAR ve benzeri yardakçıları;

"Aslında Kuzey Irak da ülke içi sayılır. Kongreyi Kuzey Irak'ta yapacağız, çok güvenlidir, bu nedenle kongreye katılmanızın bir mahsuru yoktur."

Demişlerse de; APO bir türlü Şam'dan ayrılmaya niyetli değildi. Dolayısıyle yeni bir plan yaptı, 1990 yılının Mayıs ayında önemli elemanlarını Suriye-Lübnan sınırındaki "Mahsum Korkmaz Akademisinde toplayarak II. Ulusal Konfe-rans'ı gerçekleştirdi. Yani yerinden dolayı katılmayı göze alamadığı IV. Kongreyi başka bir isim altında, yine Suriye'de ve yine kendi "pençesi" altında gerçekleştirmiş oldu.

II. Ulusal Konferansta özellikle, cezaevinde "PKK'yı şanlı bir şekilde temsil etmiş, cezaevi direnişlerinin sembol isimle-

rinden" Mehmet CAHiT ŞENER (Ahmet), M.Selim ÇÜRÜK-KAYA (Selim) ve Sakine CANSIZ gibi kişiler, baş köşeye oturtuldular.

Konferans süresince Kürdistan Vampiri, nam-ı diğer A. ÖCALAN, yine ağzından salyalar saçarak ünlü küfürname-lerini oluşturmaya başladı. Yine herkese verdi, veriştirdi. Yıllardır kendisine

bir köpekten çok daha sadık bir biçimde hizmet eden herkese hakaret dolu sözler sarfetmeye başladı. Ne alçaklıklarını, ne ajanlıklarını, ne sünepeliklerini ve ne de asalaklıklarını bıraktı. Yine mazlum, fedakâr rollerine bürünerek; "Yemedim yedirdim, içmedim içirdim, giymedim giydirdim ama siz, sırtüstü yattınız. Bütün değerleri çar-çur ettiniz. Ben mecbur muyum sizi sırtımda taşımaya?" gibi ağzına ne geldiyse sıralamaya başladı.

Konferans bitiminde, Konferans Kararları diye bir kitapçık bastırdı ve bütün gruplara gönderdi. APO'nun günlerce histeri krizi geçirerek teyp kasetinde doldurmuş olduğu bu saçmalıklar, II. Ulusal Konferans Kararları olarak, konferans delegelerinin özgür iradeleriyle almış olduğu kararları şeklinde tescil edilmiş oldu.

Daha sonra da Türkiye'deki gruplara bu kitapçık, teksir baskı olarak dağıtıldı. Yalnız Türkiye'deki gruplar değil, ama aynı zamanda Kuzey Irak'taki, İran'daki, Lübnan, Suriye ve Avrupa'daki gruplar da bu kitapçığı hatmetmek için günlerce eğitim çalışmalarından geçirildiler.

Abdullah ÖCALAN denilen psikopat her sözü için adeta hatim indirilmesini ister. Her nasılsa, onlarca senedir temcit pilavı gibi ısıtıp-ısıtıp kapı kullarının önüne sürdüğü bir yığın saçma sapan cümlelerin "Kutsallığına" kendini inandırmıştır.

Daha önemlisi; zaman zaman kendisinin kutsal bir kişilik olduğuna inanır. Çömezlerinin çoğu da çeşitli nedenlerden dolayı O'nun bu zaafını körüklerler.

Abdullah ÖCALAN, bir kitapçığında; "Büyük adamların" kişiliklerinin ana rahminde şekillendiğinden bahsetmektedir. Ardından kendisinin de daha küçük yaşlarda ayırt edici özelliklerinin olduğunu, bu özelliklerinin başkaları tarafından söylendiğini anlatır.

Kısaca; giderek insanüstü özeliklerinin olduğunu son senelerde sık-sık vurgulamaktadır. Yani artık MEGALOMAN 'lığını gizleme gereği duymamaktadır.

"Kızlar karşıma çıkıyor, en değme artistin ulaşamayacağı kadar ulaşıyorum. Bazen bakıyorum, Yeşilçam'ı da geçiyorum yani. Oldum bir baş aktör, rejisör... Yılmaz GÜNEY bile karşımda çocuk gibi kalıyor."

"Çok erken yaşta fıstık ağacının altında otururken, babamın söylediği söz çok açıktı; yani Abdullah'ın alnında fetih işareti var, o gittiği her yeri feth eder diyordu."

Daha bunun gibi yüzlerce örnek vardır. Bunları, inciler bölümünde okuyacaksınız.

Aslında ÖCALAN, kelimenin tam anlamıyla KLiNiK BIR-VAKA'dır. Özellikle psikologlar açısından bulunmaz bir deney malzemesidir. Fakat ne yazık ki, şimdiye kadar bilim adamları bu KLiNiK VAKA'ya gereken önemi vermediler.

Biz öyle yapmayacağız. Gerçi psikolog değiliz ama yine zaman zaman onun bu AYRIKSI özelliklerini gözler önüne sereceğiz. Hatta bu konuda "ŞAM'daki MEGALOMAN" ya da "YENİ BİR SPASTİK KiŞiLiK" veya "ÇAĞIMIZIN EN iLGiNÇ KLiNiK VAKASI"diye araştırmalarımız yayınlanırsa şaşırma-

yın!.. Fakat, bu tür araştırmaları yayınlayabilmemiz için de psikologlarımızın bize yardımcı olmaları gerekiyor.

Şimdi yeniden konferans ve kongre konusuna değinelim.

Abdullah ÖCALAN, kongreyi garantiye almak için II. Ulusal Konferans'ta kongrenin çerçevesini çizdi. Bu yeterli değildi. Kongrenin nerede yapılması gerektiği kimlerin katılmasının uygun olacağı, kimlerin divanda oturacağı hep A. ÖCALAN tarafından tesbit edildi.

Gerçi II. Ulusal Konferans kararlarıyla IV. Kongrenin kararları aynı olacaktı ama yine usulen IV. Kongreye bir çalışma raporu sunulmalıydı.

Geçmişin değerlendirilmesi yapılmalıydı. İçinde bulunulan günlerin anlam ve ehemmiyeti belirtilip, gelecek ile ilgili perspektifler ortaya konmalıydı. Öyle ya, kongre demek; geçmişin muhasebesini yapıp geleceğin rotasını çizmek demekti. A. ÖCALAN, zaten bunu hep yapıyordu ve IV. Kongre için de yapacaktı. Nitekim IV. Kongreye sunulmak üzere bir çalışma programı hazırladı.

26-31 Aralık 1990 tarihinde Kuzey Irak'ın Haftanin vadisinde, Türkiye sınırına birkaç kilometre mesafede PKK IV. Kongresi "Ülke içinde" başlamış oldu.

Divan başkanlığına A. ÖCALAN'ın özel şebeke elemanı Cuma kod adlı Cemil BAYIK getirildi. Örgüt içindeki asli görevi emniyet sibobu olan Cemil BAYIK'tan başkası da bu göreve getirilmezdi. Cemil BAYIK'ın yanına da "PKK'nın şanlı cezaevi direnişlerinin önderlerinden" olan Ahmet kod adlı Mehmet Cahit ŞENER, Ebubekir kod adlı Halil ATAÇ ve Sarı Baran kod adlı cihangir HAZIR oturtuldu.

Kongreye sunulan çalışma raporunda en ilginç konu;

"insanlığın durumu" isimli bölümdü. Çünkü; bu bölümde APO, dünyaya ve dünya insanlığına yeni bir yorum getiriyordu. Kısaca; insanlığın durumu pek iyi değildi. Ama PKK ve onun önderi A. ÖCALAN, insanlığın kötü gidişine dur diyecekti. Bu iş için de önce "Kürdistan'la birlikte Ortadoğuyu kurtaracaktı". Sonra da sırasıyla diğer sahalara el atacaktı.

APO, muhtemelen bu işi zavallı korucu ailelerinin katledi-mesi meselesiyle karıştırıyordu!...

insanlığın durumundan bahsederken çevre konusuna da büyük yer ayırıyordu. Ve çevreci kesiliyordu.

Gerçekten de yıllardır sanki çevreyi bedeniyle kirleten kendisi değilmiş gibi...

a. PKK- SADDAM HÜSEYİN İTTİFAKI:

IV. Kongrenin yapıldığı günlerde Körfez Krizi patlama noktasına gelmişti ve PKK IV. Kongresi de Körfez Krizinin bir numaralı tarafı olan Irak'ta yapılıyordu. Savaş başladı, başlayacak gibi idi. Ama hem körfez krizinin göbeğindeki bir sahanın içinde yer alacaksın ve dünya kurtarma nutukları atacaksın, hem de adı geçen kriz ile ilgili hem nala hem de mıha vuracaksın. Tabii ki, bu durumun sebebi çok ileride anlaşılacaktır.

Biz yine de özet olarak açıklayalım:

Gerçi Saddam HÜSEYİN'in ajanları ile A. ÖCALAN arasında 1988 tarihinde başlayan bir anlaşma mevcuttu ama A. ÖCALAN,Suriye ve İran'dan çekindiği için bu anlaşma konusunda

çok temkinli hareket ediyordu. Anlaşmanın özü; A. ÖCALAN, Kuzey Irak'ta KDP ve YNK'yı etkisizleştirecekti.

Dolayısıyla Saddam HÜSEYİN'İ bir başağrısından kurtaracaktı. Saddam HÜSEYiN de Kuzey Irak'ı PKK'ya tahsis edecekti. Böylece Saddam HÜSEYiN, bir taşla iki kuş vuracaktı. Bir yandan artık kangren hale gelen PEŞMERGE asiliğinden kurtulacak, diğer yandan sular ve geleneksel Arap düşmanlığı nedeniyle Türkiye'yi cezalandırmış olacaktı. PKK ise, Türk Güvenlik Kuvvetlerinin müdahale edemeyeceği ya da çok zor müdahale edebileceği, Şırnak, Hakkari coğrafyasiyle bütünlük arzeden ve en az o kadar sarp ve dağlık olan kontrolsüz, denetimsiz, kanunsuz, kuralsız bir coğrafyada istediği gibi at oynatacaktı. Aynı zamanda yıllardır KDP ve YNK gibi örgütlerin elinde birer yük beygirine dönen, fazla düşüne-meyen, dağda silahlı olarak dolaşmayı İÇGÜDÜSEL ve RU-TİNLEŞMİŞ ALIŞKANLIKLAR haline getirmiş sayıları yüz-binlerle ifade edilebilen bir askeri güce kavuşmuş olacaktı.

İşte 1988' lerdeki anlaşmanın özü bu idi. Denilebilir ki, SADDAM, Kürt kasabıdır. Kürtlere en büyük katliamları yapan kişidir. PKK ideolojisine göre, sömürgeci Irak'ın başıdır. Bütün bunların ne önemi olabilir ki? Önemli olan A. ÖCALAN'ın Türkiye'ye, Türk insanına -Kürt kökenli olması önemli değil- vereceği zarar ve bu zararla doğru orantılı olarak birtakım güçlerce önemli kişi sayılmasıdır.

Körfez krizinin başlamasıyla A. ÖCALAN ve S. HÜSE-YİN'in adamları arasında varılan anlaşma ise eski anlaşma metnini kapsamakla birlikte yeni şeyler de içermektedir.

1991 yılındaki Kürt ayaklanmasında Irak istihbaratına ait binada ele geçen belgeler bunun teyididir. Bu belgeler, Londra'da EL HAYAT gazetesi muhabiri Kamuran KEREDK-HI tarafından 13.08.1992 tarihinde Arapça olarak yayınlandı.

Bunlardan ikisini okuyucularımızın bilgisine sunuyoruz:

CUMHURBAŞKANLIĞI SEKRETERLİĞİ

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ OTONOMİ BÖLGESİ EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

"ARAŞTIRMA" (GİZLİ ÖZEL VE ŞAHSA MAHSUS)
Sayı: 8000 TARİH: 09.09.1990 HİCRİ: 19. SEFER 1411
SAYIN OTONOMİ BÖLGESİ EMNİYET MÜDÜRLERİ
KONU: Bilgi.

Emniyet Genel müdürlüğünün ilgi ŞŞŞ 337925 no: 01. 09.1990 tarihli yazısında şunlar geçmektedir.

EK'te bulunan Emniyet Genel Müdürlüğünün 2950 No: 02.06.1990 tarihli yazısı ve İstihbarat Teşkilatının 294 No: 25.06.1990 tarihli yazısında belirtilen bilgileri görüşen düşman çalışmasını gözetleme kalıcı komitesi surdan bildiriyor:

İRAN'da bulunan teröristler IRAK ile TÜRKİYE arasındaki durumun gelişmelerini izlemektedirler. Komite,

ülke içinde terör eylemlerinin başlatılması TÜRKİYE' nin bazı teröristleri topraklarında barındırma yolunda AMERİ-KA'nın baskısına uğrayacacağına inanmaktadır. Bu durumda gelecekte baş gösterecek olaylara karşı çok gizli ve saklı biçimde TÜRKİYE' nin PKK örgütüyle bir ilişki köprüsünün yapılması gerekir.

Güvenlik kuvvetlerinin TÜRK tarafına bu titiz durumda bilgi vermeksizin bu ilişkisinin gelişmelerinin izlenmesi yolunda kalıcı komitenin önerisi onaylanmıştır.

Yorum:

Bu konuda, TÜRKİYE ile olan ilişki açısından oldukça önemlidir. Öte yandan mücadeleci ülkemizin yaşadığı bu durumda onlarla oldukça gizli ve saklı biçimde yapılması ve bu hususa TÜRK tarafının kışkırtılmaması gerekir.

Bilgilerinize ve gereğinin yapılmasını arz ediyorum.

EMNİYET YARBAYI W/M.M.E. OTONOMİ BÖLGESİ

CUMHURBAŞKANLIĞI SEKRETERLİĞİ
EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
OTONOMİ EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
"ARAŞTIRMALAR"
(GİZLİ,KİŞİYE ÖZEL) SAYI: 9279 TARİH: 27.10.1990 HİCRİ: 09. REBIULEVVEL. 1411

SAYIN DOHUK BÖLGESİ EMNiYET MÜDÜRÜ KONU: Kişi Hakkında

Ş.Ş./6637 No: 15.10.1990 tarihli yazımız, 44230 No 18. 10.1990 tarihli Emniyet Genel Müdürlüğü yazısıyla ZAHO Emniyet Müdürlüğünün PKK Örgütü ile iş yaptığı ve birkaç görüşme yapıldığı bildirilmektedir.

Sayın Genel Müdür ilişkileri sağlayan istihbarat Teşkilatı görevlisinin adı size bildirilecek.

Gereğini yapın ve bilgi bekleyin sevgi ve saygılarımla.

EMNİYET TÜMGENERALİ N.M.E. OTONOMİ BÖLGESİ

BİR KOPYASI:

Sayın HEVLER Bölgesi Emniyet Müdürü 8000 No 09. 09.1990 tarihli yazımız için,

Sayın SÜLEYMANİYE Bölgesi Emniyet Müdürü EK'te belirtilen genel bir görüşme yapılması ve yardım edilecek içteki parti hakkında bilgi verilmesini arz ederim.

Özet olarak; savaşın seyrine göre Kuzey Irak'tan Türk birlikleri müdahale edecek olursa, PKK'nın gerilla güçlen Türk Ordusuna karşı Kuzey Irak'ta gerilla savaşı yürütecek, SAD-DAM'ın Askerleri yalnızca PKK'ya lojistik ve mühimmat ikmali yapacaktır. Böylece Irak Ordusu "Kuzeyi sağlama almış" olacağından, tüm gücünü güneye yöneltecektir. Biraz komik gibi görünse de işin aslı budur. Yöre halkını yıllardır örtü olarak kullanıp askerlere pusu kurmak, taciz ateşi açmak, herkesin kullandığı yollara hiçbir sorumluluk duygusu taşımadan mayın döşemekle yaşlı-genç, kadın-çocuk demeden savunmasız insanları katletmekle kendisini dev aynasında gören PKK'nın, Saddam Hüseyin'le böyle bir anlaşmaya cesaret etmesi çok doğaldır.

Ancak; "SADDAM bu konuda PKK'nın başarılı olup olmayacağını bilmiyor muydu?" diye sorarsanız, elbette ki biliyordu. Ama ne önemi vardı? PKK, ne kadar kargaşa, karışıklık yaratırsa kardır diye PKK'yı muhatap almıştır. En azından YNK ve KDP'yi nötralize etmesi bile yeterliydi.

PKK IV. Kongresi yapıldığı günlerde böyle bir anlaşma yürürlükteydi. Ve savaşın heran başlayacağı bekleniyordu. Türk

Ordusunun da Kuzeyden Irak'a gireceği hesapları yapıldığından PKK güçleri, 330 Km. lik Türk-Irak sınırı boyunca mevzilenmişlerdi.

Haftanin de bu mevzilerden biriydi.

b. İKİ KONGRE ARASI DÖNEMİN FATURASI:

1990 yılının son günlerinde yapılan PKK IV. Kongresi, geçen dört yılın muhasebesini nasıl yaptı- Yani, 1987-1988-1989-1990 yıllarındaki mücadelelerini nasıl değerlendirdi?

Hangi başarı ve başarısızlıklardan söz etti? Başarısızlıkları kimlerin sırtına, nasıl yıktı?

Aslında bu hususlara "KÜRTLER, PKK ve A. ÖCALAN"

adlı kitabımızda değinmiştik ama yine de çok kısa bir özet vermek istiyoruz.

PKK terör örgütü, III. Kongrede kurtarılmış bölgeleri kesin bir hedef olarak ortaya koymuştu. Ve bedeli ne olursa olsun, kurtarılmış bölgeler oluşturulmasını hedefliyordu. Her yıl yapılan üç aylık, altı aylık ve yıllık plan hedeflerinde de ortaya konuluyordu. Bu planların hedefine ulaşması için en yaman çabayı gösteren uygulayıcılar da; Kör Cemal kod adlı Halil KAYA, Metin kod adlı Şahin BALIÇ gibi adamlardı. Bir de mücadeleye ayak bağı olanlar vardı. Mesela Sadun kod adlı ismet DOĞRU, Kasım Kod adlı Salman ÖMÜRCAN, Kasım kod adlı Numan BAĞCI, Doktor kod adlı Lamia BAKSI, Mazlum Kod adlı Vahap ÇOLAK, Abdullah EKİNCİ, Cafer Kod adlı Ali ÇETİNER, Zeynel kod adlı Mehmet AYIK gibileri mücadeleye resmen ayak bağı oluyorlardı.

A. ÖCALAN, o yaman uygulayıcılarına direktifler gönderiyor ve ayak bağı olanların kafasını uçurun diyordu. Onlar da emir gereği gerekeni yapıyorlardı. Cellatlar, yeni cellatların eliyle kurban edildilerse de, cellatların kurbanlarına IV. Kongrede af çıkarıldı. Denildi ki; "Filan, filan tarihte öldürülen arkadaşlar haksız yere öldürülmüştür. IV. Kongremiz bu haksızlığı telafi etmek için onların itibarını iade etmektedir".

(24.12.1990-IV Kongreye sunulan Parti Soruşturma Komisyonu Raporu'ndan)

Bu konuya, "ÖRGÜT İÇİ İNFAZLAR" hakkındaki bilgileri içerecek bir başka kitapta detaylı olarak değineceğiz.

Aynı senaryolar STALİN Rusyası'nda da birçok kez sahnelenmiştir ve A. ÖCALAN da aynı şeyleri taklit etmektedir.

Biz, çok görmüyoruz ve normal karşılıyoruz.

Geçmişin muhasebesi, yalnız bundan ibaret değildi.

Yine senelerdir, APO vampirine hayat veren, onu APO yapan kanların baş akıtıcıları; Parmaksız Zeki kod adlı Semdin SAKIK, Botan kod adlı Nizamettin TAŞ, Bilge kod adlı Hüseyin TOPGÜDER gibi isimler, kötü gidişin baş mimarı oldular. Öte yandan yıllardır APO'ya tam bir kapıkulu gibi çömezlik yapan, kişilikleri paspas olmuş Esat Kod adlı Abdurrahman ÇADIRCI, Fuat kod adlı Ali Haydar KAYTAN gibileri ise; APO'ya fırsat vermeden, "Biz alçağız, biz reziliz, bizden adam çıkmaz. Biz birer insanlık posasıyız." türünden yakarışlarda bulundular.Bunun ismine de "Özeleştiri raporu" diyorlardı.

Aslında bu raporların da psikologlarca incelenmesi gerekiyor. Psikoloji literatürünü zenginleştireceğinden kimsenin kuşkusu olmasın. Ayrıca, bu PASPAS kişiliklerin irdelemesi yapılırsa PKK denen çöp makinesinin Adem oğlunu ne hale getirildiği konusunda bir fikir verebilir.

Geçmişle ilgili değerlendirmenin özü ise şu idi:

Birtakım art niyetli, sorumsuz, mirasyedi, tembel PKK militanları eğer gelişmelerin önünü tıkamasaymış, PKK mücadelesi bütün "Kürdistan'ı" kurtarılmış bölge ilan edermiş. Ama gel gör ki, A. ÖCALAN'ın bütün direnmelerine, çırpınmalarına ve gecelerini gündüzlerine katmasına rağmen herkes bildiğini okumuş ve çok büyük fırsatlar kaçırmış.

Yine de A. ÖCALAN'ın kişiliği, şahsi gayretleri zevahiri kurtarmış ve bu sayede çok büyük felaketler önlenmiş. Gü-

zel bir masal değil mi? Aslında bu masal bir hayli uzun fakat biz kısa anlattık.

Her neyse, IV. Kongre, II. Ulusal Konferansta alman, geleceğe yönelik, parti-ordu-cephe faliyetlerine ilişkin kararları aynen kabul etti. Daha doğrusu bu kararları, daha da doğrusu APO'nun teyp

kasetlerine kaydettirdiği konuşmalar, IV. Kongre kararları olarak onaylandı. Şöyle ki;

"//. Ulusal Konferans Kararları" broşüründeki "II. Ulusal Konferans" kelimeleri silinerek yerine, "IV. Ulusal Kongre" kelimeleri yazıldı.Bu başlık ilk bakışta göze çarpacak şekilde farklı bir daktilo ile yazılmıştır.

c. PKK ve GEÇİCİ KÖY KORUYUCULUĞU

PKK'nın koruculuk hakkındaki düşüncelerini, A. ÖCALAN'ın talimatlarıyla koruyuculara karşı yıllarca uyguladığı vahşet boyutlarındaki şiddeti, "Kürtler, PKK, Apdullah Öcalan" isimli kitapta özetlemeye çalışmıştık.

Yeniden bu konuya değinmeyeceğiz.

Ancak, 1990 yılı sonunda toplanan IV. Kongrede A. ÖCALAN, koruculara "af"çıkarıyordu. Affa çağrı bildirisinde diyordu ki; "1 Ocak 1991 tarihinden, 31 Aralık 1991 tarihine kadar PKK'ya başvurup af dileyen korucular af edilecektir. Bu süre içinde PKK'dan af edilemeyenler ise en ağır cezalara çarptırılacaklardır. "

Buradaki mantığa herkesin dikkatini çekmek istiyoruz. Hem o insanları katliamdan geçiriyor, hem de gelin benden af dileyin diyor. Aklı başında hiçkimse böyle birşeye başvurur mu? Ama, APO denen dangalakta mantık ne gezer? Ken-

dine sevdalanmış, kendini zaman zaman peygamber ilan ettiği vakidir. Ama korkarız ki, yakın bir zamanda kendini Yüce Yaradan'ın da yerine koyacaktır. Çünkü kızdığı zaman adamlarına; "ananız, babanız ve hatta Allah'ınız şimdiye kadar sizlere ne verebilmiştir? Ama ben size herşeyi veriyorum" demektedir.

APO, koruyucular için ilan ettiği affın propagandasını en geniş bir biçimde yaptı. Bildiriler yayınladı, afişler bastırdı, örgüt yayın organlarında acıklı makaleler kaleme aldı, öyküler dizdi, işi alabildiğine dramatize etti. Çoğu kez de sert tehditler savurdu. İşi daha da sağlama almak için; her korucuya durumuna göre tehdit dolu, yalvarışlar içeren yada yüklü paralar vaadeden mektuplar yazdı. Bu tür mektupları aynı adreslere tekrar tekrar gönderdi. Bir süre sonra arayarak korkutup sindirdiği Ağa, Aşiret reisi, Avukat, Doktor işbirlikçilerini kovdu. O da kafi gelmedi, bazı korucu çocuklarını kaçırdı. Ama korucular bir türlü APO'dan af

dilemiyorlardı. Tam tersine; "O eli kanlı katil o masum yavrularımızın, ihtiyar kadınlarımızın kasabı cani gelip bizden af dilemelidir. O soysuz yaratık kendisini ne zannediyor?" diyerek, koruculuğa dört elle sarıldılar.

Korucuların sayıları hızla artarak eski sayısını çok çok aştılar. APO denilen cani, bu durum karşısında çıldıracak gibi oluyordu, militanlarına gönderdiği talimatlarında; "Bir avuç çeteyi (koruyucuyu) sindiremediniz, başıma bela ettiniz. Bu gün koruyucuların yüzünden birçok alana giremiyoruz. Korucuların yüzünden yıllardır Şemdinli'nin etrafında dönüp dolanıyoruz. Halbuki; Şemdinli gibi bir yer mücadelemiz için en hayati, en temel bir üs alanı idi", diyordu.

PKK'nın 1991 yılında aşiret reislerine gönderdiği mektuplardan bir örnek;

APO vampiri ŞEMDiNLi ÜÇGENİ'ne özel bir önem veriyor ve PKK'nın "HER ŞEY BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI iÇiN" sloganındaki özgür vatanın ŞEMDİNLİ olacağını söylüyordu. ŞEMDiNLi, ÇUKURCA ve ULUDERE güneydeki Irak toprakları ile bağlantıyı kuran ve gerilla faaliyetlerinin yoğunlaştığı bir alandı. Şemdinli'nin tercih edilmesinin nedenleri şunlardır:

1. ŞEMDiNLi, ÇUKURCA ve ULUDERE'den daha fazla sınır hattına sahiptir.
2. VAN ve HAKKARİ'ye açılmaktadır.
3. Sadece Irak değil, İran üzerinden de yönelmek mümkündür.
4. VAN ve HAKKARİ üzerinden yönelmek, ablukaya almak ve tecrit etmek planlanmıştır.
5. Coğrafyası gerilla savaşına çok müsaittir.
6. Manevra alanı çok geniştir.
7. Geri cephe imkanları her bölgeden daha fazladır.
8. Düşürüldükten sonra savunma yönünden APO'nun ceviz kadar beynine göre kolaylıklar mevcuttur.

9. PKK faaliyetleri açısından; HAKKARİ, ÇUKURCA, ULUDERE, ŞIRNAK, GÜRPINAR, ÖZALP, ÇATAK, ŞEM-DİNLİ'den daha ileri düzeydedirler.

Buralarda yapılacak yoğun bir çalışma ve gerilla faaliyeti ile ŞEMDİNLİ zaten tecrit edilmiş olacaktır.

1991 yılı sonu geldi ama koruculuğu çözemeyen A. ÖCALAN, bu affı 1992 Nevruz'una kadar uzattı.Bu sefer sert tehditler savurdu. Hatta seçtirip Ankara'ya gönderdiği bazı kişileri bölgedeki koruculara göndererek aracılık yapmalarını is-

tedi.

Bu muhteremler köy köy dolaşarak korucularından T.C.'nin silahlarını bırakarak APO'nun silahlarını almalarını, APO'nun emrine girmelerini istediler. Bu durum, kimseyi şaşırtmasın! Bunlar, Türkiye'nin utanç verici gerçekleridir. Ne yazık ki, daha çirkin hadiseler de olmaktadır. Fakat, korucular bu muhteremleri de dinlemediler. Bunun üzerine APO, canilerine gerekli işaretleri verdi ve peşpeşe koruculara, çocuklarına, kadınlarına, hayvanlarına karşı katliamlar başladı. Korucular, aile efratlarıyla birlikte toplu katliamlara maruz kaldılar. O Ankara'da keyif çatan sayın bazı kişiler ise; "yok canım, PKK katliam yapmaz, bu iş olsa olsa Kontr-gerillanın işidir" diyerek, dalgalarını geçtiler. Ama atalarımızın bir sözü vardır; "alma mazlumun ahım, çıkar aheste aheste".

Zavallı korucuların kanları dökülürken, zevkten dört köşe olan muhteremler; bu dünya size de kalmaz! Masum insanların kanı üzerinde attığınız sevinç çığlıkları, uzun vadede sizlere mutluluk getirmez!

Geçici köy koruculuğu yapısı yetmezlikler içerisinde olmasına rağmen APO'nun baş belası olmuştur. Ancak bela olmak yetmemektedir. Yöneticiler de PKK'yı kökünden silip atacak bir yapıya nedense yanaşmamakta, PKK'ya en büyük zayiatları verdiren Korucu grupları dahi çaresiz bırakılmak-ta-'ır. Dörtbine yakın nüfusu, 350 aileden meydana gelen ULUDERE'nin ŞENOBA köyü 400

civarında korucuya sahiptir ve bu güne kadar namusunu korumak için yüzden fazla teröristi öldürmüş, bu uğurda onlarca şehit vermiştir.Yıllardır Türk devleti ile omuz omuza PKK çetelerine karşı mücadele veren Korucubaşı Hazım BABAT, bu konuda bakınız neler söylüyor:

"Terörle mücadele ettiğimiz için başka hiç bir iş yapma imkanımız yoktur, bölge halkını tamamen karşısına hedef olarak göstermektedir. Çevremizdeki ULUDERE, ŞIRNAK, CİZRE, SİLOPİ ve NUSAYBİN gibi yerleşim merkezlerinden hiç birinde ne dolaşma nede gezme imkanı bulamıyoruz, üstelik PKK vasıtasıyla bakkallara, vatandaşlara PKK ile zaten işbirliği olduğu için saydığım merkezlerde bize korucu diye hiçbir şey vermiyorlar, yiyecek dahil. Yoğun olarak bize tehdit her tarafdan geliyor silah bırakmazsanız sizi yok edeceğiz diye tehditler geliyor. PKK af vermiş silahınızı bırakın sizi af edecek diye cevaplar geliyor..."

"Ben PKK'ya şöyle cevap veriyorum;

"Ben silahımı teslim etmem ve PKK'nın affına sığınmam kanımın son damlasına kadar PKK ile mücadele edeceğiz, Türk bayrağından başka bir bayrak istemiyorum. T. C. kimlik kartından başka kimlik istemem diyorum, eğer devlet GKK silahını benden alırsa ben ve 300 adamla kendi imkanımla kanımın son damlasına kadar savaşacağım. Benim aileden ve Türk askerlerinin bu dağlarda döktüğü kanı yerde bırakmayacağım. "

"PKK Ermenidir, Komünisttir, Satılmıştır...

Benim isteklerim yüce Türk Devletinden şunlar;

Güneydoğu Anadolu'da Uludere, Şenoba köyü örnektir. Birinci etapda ismimizden geçici'nin kaldırılması, ikincisi bana 100 korucu kadrosu verilmesi, TRT de APO'nun gözü önünde törenle korucu yapacağım, APO'nun affına sığınmayacağım, kanımın son damlasına kadar Türkiye Cumhuri-yet'ini koruyacağım."

"Ama tabi kendi imkanlarımla başa çıkmak mümkün değil

Devletle birlikte mücadeleye devam edeceğim. Acil olarak koruculuk ihtiyacım var. 100-150 kadro ve bu 4000 nüfusumuzu

yaşatmak için ŞENOBA köyünün ilçe olması, belediye yapılması Doktor, Ebe, Hemşire verilmesi, okulumuza lojman, su ve cami verilmesi ilçemiz Uludere, ilimiz ŞIRNAK 'taki resmi dairelerdeki çalışanların % 95 yöre halkıdır. Bir korucu olarak resmi dairelere işimiz düştüğü zaman işimizi yapmıyorlar. Bu merkezdeki eczaneler bile ilaç vermiyorlar." "Köyümüzdeki Alay Doktoru olmasa biz o hain kesimler içinde öleceğiz. Kimse taksilere bindirmiyor, bir merkezde işimiz varsa askeri konvoyla gitmekteyiz. Başka çare yok insan hakları sadece teröristlere var, ne askere, ne korucuya, nede polise var, asker, polis, korucu şehit olursa insan hakları bunlardan bahsetmiyor ve hiçbir yöre vatandaşları başınız sağolsun demiyor, dağda bir PKK militanı öldüğü zaman ŞIRNAK, ULUDERE, CİZRE, SİLOPİ, İDİL, NUSAY-BIN PKK bayrağı kaldırıyor ve güvenlik kuvvetlerine karşı çıkıyor. Güvenlik kuvvetlerinin eli kolu bağlıdır, insan hakları sadece terör için geçerlidir. Başa kimseye geçerli değildir..."

IV. KONGRE SONRASI GELİŞMELER:

IV. Kongre sonuçları ile ilgili olarak, 1991 yılının ilk aylarından itibaren hazırlıklara girişildi. Bu kararların neye mal olursa olsun, 1991 içerisinde uygulanması gerekiyordu. Tüm hazırlıklar buna göre yapıldı. Bütün gruplar, eğitim çalışmalarının göbeğine bu kararların özümsenmesini oturttular. 1991 yılı planlaması, bu kararlar doğrultusunda yapıldı. Bu konu tavizsiz olarak çalışmaların başına koyuldu. Bu arada ilginç birşey daha oldu; APO' nun talimatıyla, kongrede Merkez Komite seçimi yerine bir yürütme komitesi seçildi. Bu komitenin, merkez komite için belirlediği adaylar ise APO'nun onayına sunuldu. APO, eğer MK. için önerilen adayı beğenirse onaylayacaktı, beğenmezse red edecekti. Bu yürütme komitesi içinde yeralan ve kısa sürede APO'nun gerçek kişiliğinden ve taktik manevralarından habersiz M. CAHiT ŞENER, bir MK. aday listesini APO'ya yolladı. APO, her ne kadar 1990 yılı boyunca M. CAHİT ŞENER'İ bir saniye olsun yanından ayırmadıysa, O'nu devamlı olarak taltif ettiyse de Mehmet Cahit ŞENER'İ kolayca yontabileceğine inanmıyordu. M.C. ŞENER, 1979 yılında cezaevine

girmiş, 1990 yılında çıkmıştı. APO'yu 1979 yılı itibariyle tanıyor, öyle algılı-

yordu. Halbuki APO, Suriye'de kaldığı 12 yıl boyunca Ortadoğu'nun kendisine has siyaset sahnesinde kaşarlanmıştı. Yani istanbul yüksek kaldırımında bulunan MADAM ne ise Ortadoğu'da da A. ÖCALAN, o rütbeye erişmişti.

M.Cahit ŞENER, bundan habersiz, " Bir devrimci inisiyatif sahibi, atak, üretken, çözümleyici.... olmalıdır." teranelerine safça inanarak, kendince tahlillere girişmiş ve gaflete düşmüştü. Kenarda olup bitenleri seyredip pusuda bekleyen Cemil BAYIK ve Halil ATAÇ, hemen durumu A. ÖCALAN'a bildirmişlerdi. Bunun üzerine APO, başta M.C. ŞENER, Haydar ALTUN ve Sarı Baran kod adlı Cihangir HAZIR gibilerini tutuklattırdı. Ardından da Cemil BAYIK ve Halil ATAÇ'ı fazla yıpratmamak için HPP (HEZA FARAŞTINA PARTİ = PARTİ SAVUNMA GÜCÜ) diye bir teşkilat kurup, başına da eski psikopatlardan Abdurrahman KAYIKÇI'yı getirdi.

Ancak, HPP'nin lideri Faik kod adlı Abdurrahman KAYIKÇI, ARGK (ARTEŞA RIZGARİYA GELLE KÜRDİSTAN = KÜRDİSTAN HALK KURTULUŞ ORDUSU)'nun lideri Sarı Baran kod adlı Cihangir HAZIR ve Ahmet kod adlı Mehmet Cahit ŞENER kaçtılar. Bu kaçanların, daha doğru bir deyimle ayrılanların lideri durumundaki M. Cahit ŞENER, "Biz PKK'ya karşı değiliz, biz PKK içindeki APO'nun dikatörlü-ğüne ve sapık ilişkilerine karşıyız" diyerek kamuoyuna açıklamalarda bulundular. Bu açıklamalar yine kitlelere ulaşamadı.Birkaç yayın organı kıyısından - köşesinden değindiyse de es geçildi. Açıklamalarda bulunanların niyetleri bir yana, açıklanan şeyler ilginçti. APO'nun sapık ilişkilerinden bahsediliyordu.

Ayrıca, ayrılanların takip ettiği yol ve başlarına gelenleri de ileride göreceğiz.

Şimdi kısaca bu ayrılışa karşı APO'nun göstermiş olduğu tepkilere göz atalım.

Bu kaçış, kaçanların konumu APO'da şok etkisi yarattı. Yıllardır APO'nun birçok şeyine tanık olan bu insanlar neye mal olursa olsun, susturulmalı ve etkisiz hale getirilmeliydi. ilk yapılacak iş; herzaman olduğu gibi, bunların MİT ajanı olduğunu açıklamaktı (MİT de her taşın altından çıkıyor!) . Nitekim APO, tarihsel, sosyal, sosyo-psikoloik, aşiretsel, ailevi ve giderek kişilik tahlillerinden sonra M. Cahit ŞENER ailesinin MiT'le ilişkilerinin eskilere dayandığını, örgütü aile çıkarlarına alet ettiği, M.Cahit ŞENER'in anası Saliha ŞE-NER'in, nam-ı diğer KÖR SALİHA'nın ve PKK'nın deyişiyle KÜRDİSTAN'IN ANASI'nın da bu işin içinde olduğu dile getirildi.

Zaten, APO'ya göre kendisine karşı çıkanların anaları hep suçluydu. Bir tek Maksim GORKİ'nin "ANA" sı bu suçlamadan kurtuluyordu..

Ayrıca Mehmet Cahit ŞENER'in durumu fırsat bilinerek, O'nunla şu ya da bu şekilde ilişkisi olan, özellikle APO'nun taktiklerinden haberdar olmayan ve M.C. ŞENER'in durumunu daha objektif değerlendiren, yani o'na ve ailesine başlangıçta MİT ajanı demeyen Mehmet Selim ÇÜRÜKKAYA ve Sakine CANSIZ gibi avanaklar da APO'nun hısımına uğradı.

APO, bu şahısları da objektif ajanlıkla suçlar gibi yaptı fakat, onlara bir şans tanıyacağını da belirtti. Sonra da onlardan kişiliklerini özümlemelerini istedi. M. Selim ÇÜRÜKKAYA, Sakine CANSIZ gibileri de başladılar paçavra gibi yerlerde sürünmeye, bir yaltaklanma yarışı başladı. Her insan ölümden korkar. Bu, insan tabiatına aykırı birşey değil

ama çok az insan bu tipler gibi APO'nun kendilerini bağışlaması için arsızca rezillikler yapar.

Abdullah ÖCALAN, M.C. ŞENER'İ susturmak , iddialarını etkisizleştirmek için aylarca toplantılar, eğitim çalışmaları, teorik tahliller, psikolojik çözümlemeler, politik tezler hazırlatıp durdu. Bütün örgütü bu duruma angaje etti. Belli ki, nasırına basılmıştı. Belli ki,

pislikleri açığa çıkmıştı ve o insanların açıklayacakları şeyler karambole getirilip bertaraf edildi.

Mehmet Cahit ŞENER, PKK'den ayrıldıktan sonra cezaevinde bulunan, PKK'nın cezaevinden sorumlu Merkez Komite üyesi ve 1992 yılı sonlarında tahliye olduktan sonra doğruca Şam'a koşan Mustafa KARASU'ya bir mektup yazdı. Mektubun bazı bölümlerini aşağıda okuyacaksınız.

Mustafa KARASU da M.C. ŞENER gibi PKK'nın kurucu-larındandı, yıllarca cezaevinde yatmıştı, o da ŞENER gibi; "Cezaevi direnişlerinin sembol isimleri" ndendi. APO, yıllarca ŞENER ve KARASU gibilerini Avrupa'da ve Ortadoğu'da pazarlayarak biryerlere gelmişti.

M.C. ŞENER, yıllardır APO tarafından kullanıldıklarını Mustafa KARASU'ya yazdığı mektupta şu şekilde dile getiriyordu;

"....Çünkü: gerçeği kavramanın, biraz da gerçeği yaşamak olduğuna inanıyoruz. Durumu yaşamadan kavramak çok zor KARASU...."

Basın yayın kuruluşlarına bunun gibi bazı yarı belgesel mektuplar ulaştıktan sonra APO, M.C. ŞENER'İ imha etmeye karar verdi.

Mehmet Cahit ŞENER'in Suriye'nin Kamışlı ilçesinde gizlendiğini - ki, burası APO'nun en çok denetiminde olan bir

yerdir- tesbit ettikten sonra durumu Suriye istihbaratına bildirdi. Suriye, APO'yu yıllardır her türlü riski göze alarak en üst düzeyde koruma altına almıştı. Türkiye ile çatışmayı bile göze alacak kadar APO'yu sahipleniyordu. Bu nedenle ŞENER'in ortadan kaldırılması için Suriye istihbaratı da görev almak istiyordu. İlk toplantı APO'nun başkanlığında Haseki vilayeti istihbarat sorumlusu Amid Muhammed MAN-SUR'un da katılımıyla Şam'da yapıldı. Plana göre; Suriye istihbaratından iki kişi, yanlarında M.Cahit ŞENER'in tanımadığı iki PKK'lı ile ŞENER'in saklandığı eve gidecekler.ve Suriye yetkilileri olduklarını söyleyerek kapıyı açtırıp içeri girecekler. Daha sonra, bir süre sohbet edecekler, evden ayrılacakları zaman PKK'lı olanlar, infazı gerçekleştirecekler.

işler planlandığı gibi yürüdü. Kamışlı'daki istihbarat sorumlusu Akid Ömer ile Ebu ADNAN, yanlarında iki PKK'lı olduğu halde M. C. ŞENER'İ bulunduğu eve giderek öldürdüler.

Mustafa KARASU'nun da er veya geç, Mehmet Cahit ŞENER'in akibetıni paylaşacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

Çünkü; M. KARASU cezaevinde iken APO'nun şu sözlerine muhatap olmuştu:

"... Kendini içerideki APO ilan etmiş. Benim sahip olmadığım yetkileri kullanma cesareti göstermiş. .."

(P.Ö.'nin Kasım - 1991 Çözümlemeleri, Sayfa: 37)

Bu sözlere muhatap olan; ya yaltaklanıp yüzlerce tutan günah çıkarma senaryoları yazacaktır ve APO, onun iyi bir paspas olduğuna karar verdikten sonra kendisini affede-

cektir, ya da işlerin kötü gittiği bir dönemde herşeyin baş sorumlusu ilan edilerek hayatına son verilecektir.

Şimdi söz konusu mektubun bazı bölümlerini okuyalım;

"Sevgili Karasu:

iletişimin aşırı zorluklarını yaşıyorum ve ancak söylediklerinizi ikinci elden duyabiliyorum. Yazık ki. yazdıklarınız bu güne kadar, direk olarak elime ulaşmış değil, sizinle yazılı bir tartışmanın içinde bulunmak istemezdim. Çünkü yetersiz oluyor. Bu yazıyı da yazıp yazmama konusunda oldukça tereddüt ettim. Çünkü söz konusu gelişmeler kısa bir yazıyla açıklanabilecek durumda değildir.

Değerli Dost;

Gerçeğin sahibi olanların yalana ihtiyaçları yoktur. Yalan silahına sarılanlardan da, gerçekle ilgisi yoktur. Duyduğum veya sana söylenen bazı bilgilerden benim reformist, liberal bir tasfiyeciliğe giriştiğimi tesbit etmişsin. Mücadeleyi düzen sınırlarına çekmek istiyormuşum.

Karasu;

Alt düzenler ve üst düzenler var, alttakilerini şekillendirenler üsttekiler oluyor, içinde yaşamış olduğumuz evrensel yeni süreç, dünya insanlarının dayatmış olduğu "yeni dünya düzen"leridir. Hatırlarsın, tanışmıştık "yeni dünya düzeni" sözlerini ve teorisini ilk ortaya atanlar. Moskova'daki parti şefleri olmuştur.

Sevgili Karasu;

Çünkü, daha baştan biz bu çatışmanın bir bağlantısı olarak ele alındık. Size gösterilen bölgesel hoşgörünün temelinde kara kaşımıza hayranlık yoktu, "taktik dostlukların" mantığı bununla örülmüştür. Arap-İsrail çelişkisine "yeni dün-

ya düzeni" sınırları içinde bir çözüm dayatılıyor. Bize de bu dayatılıyor. Ve ne yazık ki Karasu; Orta-Doğunun labirentlerinde siyaset üretiyor diye övdüğümüz APO. Orta-Doğu labi-rentlerinde can telaşına düşmüş bir betbaht'a dönüşmüş. Bizler ağaçtan ormanı görmeyecek körler olamayız.

Karasu;

Son dönemlerde diplomatik gazetecilik olayı oldukça geliştirilmiş. Sayın Perinçek'e de belirttim. ÇANDAR'ın diplomatik gazeteciliği açıklandı. Ben kafamı gazetecilerin diplomatlı-ğına takmış değilim. Diplomatların çantalarındakine kafam takılmış. M. Ali BİRAND ve Güneri CIVAOGLU'nun çantasın-daki özel reçeteleri nelerdi. Ve APO'nun bu diplomat gazetecilerin çantasına soktuğu sözler nelerdi? "Dayatılan yeni dünya düzeni" politikaları temelindeki anlaşma hangi esaslara dayandırıldı. Bu görüşmelerde bulunan APO, merkez yürütmede görevli bulunan Abdurrahman KAYIKÇI arkadaşı dışarı çıkardığında, dışarıya sır sızdırmıyor. Merkez yürütmemizin APO'nun sırlarına ortak olmaya hakkı yok. M. Ali BİRAND ve GÜNERi CIVAOGLU'nun sırdaşlığı bizim yoldaşlığımızı aştığından, yürütülen gizli diplomasinin ürünlerini pratik gelişmelerden öğreniyoruz. "Yeni dünya düzeni" politikasına bağlı olarak ÖZAL kendi takımını hazırlıyor. Biliyorsun, Yıldırım AKBULUT gitti, Mesut YILMAZ geldi. Biliyorsun, "Yeni dünya düzeni" nin şiarı 'hoşgörülüdür" hoşgörülü, centilmen Mesut'un iş başına gelişi tesadüf değildir. ÖZAL tarafından APO'ya gönderilen son diplomat-gazeteci Güneri CIVAOĞLU'nun Mesut YILMAZ sözcülüğüne dikkatini çekmek istiyorum ama: bu dikkat çekmeğe de bir gerek olduğuna inanıyorum; çünkü gördüğüne inanıyorum.

Koşullara kendimi uydurmadığım konusunda seninle hem

fikirim; bu tahribata kendimi uyduramazdım. Devrimci insanlar hain diye katledilirken, ben de "vurun" diyemezdim. "Her biri bir

parça vatan" olan insanlarımız, kutlu önderimizin popülaritesi uğruna katledildi. Ben de bu oyuna katılsamıy-dım?

Orta Doğu'nun labirentlerinde 'Yeni Dünya Düzeni" nin kuklası olamazdık.Kukla olmaya müsaade edemezdik.

Partinin bir tekke haline gelmiş olmasına, bir şeyh -mürid ilişkisine katlanamazdık; harem bekçisi olamazdık. MATA-HARI' lerle idare edilen bir partinin figüranları olamazdık.

Çok ağır konuşuyorum özür dilerim, yalan üstüne de kurulu olsa, her yıkım bir acı veriyor ve bizler hergün bu acıyla kahrolduk. Acımızı içe atarak bir derviş gibi yaşamaktansa, bir derviş gibi yitip gitmektense, zor ama, bir o kadar onurlu olan gerçeğe sahip çıkma görevini üstlendik.

Bunu yaparken bize "aferin" demenizi beklemedik, böyle bir düşüncemiz de olmadı.Çünkü gerçeği kavramanın biraz da gerçeği yaşamak olduğuna inanıyoruz. Durumu yaşamadan kavramak çok zor Karasu.

APO bizi kaçmakla suçluyor, ilahi önderimiz, sevgili önderimiz çok tatlı konuşuyor. Bizi savaş siperlerinden alıp tutuklayacak ve her türlü zoru da öngören bir planla, bize ajanlık dayatacaksın ve biz de öyle duracağız, sana boyun eğeceğiz.

Biliyor musun Karasu;

Sevgili önderimiz diyor ki, "Siz Kürdistan dağlarının değerini bilmiyorsunuz insan orda bir ordu saklar, bir ordu kurar." çok doğru söylüyor tabi. Ama şehitlerimize küfür edecek kadar saygısızlaşan sevgili önderimiz bir türlü lütfedip, dağla-

rımıza gelip ordu kuramıyor. Her nedense kardeşini de gön-dermiyor.

Fidel ve Raul KASTRO'ların kulağı çınlasın, bizimkiler uzaktan kumandalı çalışmanın rahatlığını keşfetmişler.

Sevgili önderimiz diyor ki "benim ülkeye gelmem prova-kasyon olur, çünkü düşman bütün gücüyle beni yok etmek için size yüklenir." İnan Karasu, onun ülkeye gelmesini isteyen yok, kendi pisliğini bize bulaştırmasın yeter. Bizi savaştan kaçmakla suçlayanlar, savaşa lütfetsinler. Mao'nun silahı sırtından düşmedi. Fidel en önde savaştı. Hoşimin Vietnam dağlarını ana karargahı yaptı. Önderlik budur.

Ben bu tür kısır tartışmalara girmek istemiyorum. Ama, bazı şeyler var ki, söylenmeden olmuyor.

Bizi Güney Kürdistanlı güçlere sığınmakla suçluyorlar. Oniki yıldır bir sığıntı olarak yaşıyanların ve yaşadıkları sığınaklarda bizi satanların bunu söylemesi ancak onur verir. 83'ten KDP'nin verdiği kamplarda yer alan kimdi? Daha bu yılın başında, tüm Güney Kürdistanlı güçlerle bir araya gelip, mücadele sözü verip, ardından mücadeleyi hançerleyen kimdi?

Karasu;

Bizim insanlarımız Filistin örgütlerinin yanında yıllarca kaldılar ve halen Lübnan'daki kampımız Demokratik Cephenin resmiyetindedir. Acaba hangi Filistin'li örgüt. Güney Kürdistanlı örgütlerden daha devrimci? ARAFAT mı, HA-VATME mi? Bir gücün kontrolünde bulunan bir sahada yer almak ona teslim olmak mıdır?

Burada açıklıyoruz ve bütün dünya işitsin, biz Güney Kürdistanlı tüm güçlerle ilişki içindeyiz. KDP ve Yekiti

U çgendeki Tezgâh.

(YNK)'nin başını çektiği tüm cephe güçleri ile ilişki içindeyiz ve bu. partimizin IV. Kongresinin acil hedefler programının sınırları çerçevesindeki dostluk ilişkisidir. Biz bir ulusal hareketiz ve ulusal siyasetimizde rol alan tüm güçlerle ilişki içinde olmayı bir ulusal politika olarak görüyoruz Bunu Mao da, Hoşimin de Kastro da yaptı. Ulusal bir politika izlemek ideolojik yaklaşımımızı aşındırmış değildir, eleştiri ve dostluğu birlikte ele alıyoruz.

Karasu:

Biz ne KDP'ye ne de hiç bir güce partinin tek bir değerlerini teslim etmedik. Kontrolümüzde olan değerlerin kuruş-kuruş hesaplarını tüm arkadaşlara ve halka vereceğiz. Kontrolümüzde olan değerlerin halk değeri olduğuna inanıyoruz. Ancak gerillamız açlıktan kırılırken, partiye ve halka bir tek kuruş hesabı dahi verilmeyen yüz milyonlarca dolar ve markların hesabını da istemek lazım.

IV. Kongremiz partinin yıllık bütçesini ve düzenli bir bütçeye geçmesini istedi diye, sevgili önderimizin tepesi atmış.

Parti tüzüğünün ruhuna aykırı da olsa uygulamaya bir şey demedik.

Ayrılmayı hiç düşünmedik.

Kongrenin aldığı kararlara göre, parti içi soruşturmalar merkezi yürütmenin (Polit büronun bizdeki karşılığı merkez yürütmedir.) sorumluluğundaydı. Ne var ki biz merkez yürütme üyesi olduğumuz halde: bizim soruşturmamız yürütme tarafından değil, APO'nun direk kontrolünde oluşturulan özel bir gizli örgüt tarafdan yürütüldü.Bu gizli örgütün başına da Abdurrahman KAYIKÇI ve arkadaşları getirildi.

'Kongre kararlarına aykırı ve MK'den daha gizli oluştu-

rulan" çizgiyi koruma birliğinin ilk tarihi grevi bizi tasfiye etmek biçiminde tespit edildi. Önceki, parti yapısından gizli bir soruşturma dayatıldı. APO'nun planına göre, bana bir itiraf yazdırılacak ve bu itirafta ajan olduğunu, ajanlığımın cezaevine girişle başladığını, cezaevinde gizli Şahin rolü üstlendiğimi, direnişleri kırdığımı, direnenleri kendi etkimin altına aldığımı, cezaevinde direnişleri liberalizme çektiğimi söyleyeceğim, dışardaki görevimi de APO'yu temizlemek tasfiye etmek olduğunu açıklıyacağım ve af diliyeceğim. Yüce APO da insafa gelip, beni kazanma adına ya affedecek veya ben mazlumlara ihanet eden birini af etmem kahramanlığı taslayıp, bir ajanın işini bitirecek, iş bununla bitmiyor tabii.. Ben ajanlığı kabul ettikten sonra, cezaevindeki tüm kadrolar özeleştiriye çekilecek, dışardaki arkadaşlar özeleştiriye çekilecek çünkü : hepsi ajan ŞENER'in etkisinde kalmışlar. Tabi. ajan ŞENER'in en etkisinde kalanda Mustafa KARASU ve Şakine CANSIZ arkadaşlardır. Bunu her gün APO vaaz ediyor.

Tabi sebebsiz değil. Karasu da Şakine de APO'nun popülaritesini rahatsız edecek kadar arkadaş oldular.

Oysa APO kendi dışında bir kişilik kabul etmiyor.

Oldukça hesaplı olan APO. Abdurrahman KAYIKÇI arkadaşı bilerek seçiyor, çünkü o da cezaevinden çıkmış ve temizliği ona yaptırıp, cezaevinden gelebilecek olası tepkileri frenlemek istiyor.

APO'nun hiç bir hesabı tutmadı.

Biliyor musun Karasu;

Nisan ayının başında tutuklandım. Tutuklandığım sırada iki üç milyon insanımız dağlara kaçıyordu. Çok kritik bir

dönemi yaşıyorduk. Senin sözünü ettiğin kritik günleri APO. Saddam'la ilişkileri Ortadoğu labirentlerinde üretilen taktik ilişkilerini

bozmamak için Kongrenin savaşa savaşla cevap vermek kararını yok sayarak, KDP'den de Yekiti (YNK)'den de çok daha örgütlü güç sahibi olan bizi savaşa sokmadı. Karasu, kadın, çocuk tüm halk ayaklanmışken, APO'nun talimatları gereği, ikibin beşyüz gerillamız Türkiye-Irak hudutun-da sırt üstü yatırıldı. Çok kritik günler yaşadık. Halk olarak yaşadık ve belki de, tarihteki en büyük fırsatı yakaladık. Hani geçmişteki tarihi fırsatları yakalayıp bundan faydalanmayan önderlikleri çok lanetliyorduk ya. İşte öyle tarihi fırsattı öyle lanetli bir duruma mahkum bırakıldı.

Karasu halkımız ülkeyi boşaltırken ve Saddam'ın faşist orduları halkı önüne katmış, kırıyorken APO'nun talimatları gereği, biz yine seyirciydik. Ben kişi olarak soruşturma altındaydım ve görevsizdim. insanlarımız oldukça namusludur, namussuzluğu objektif olarak görüyor ve kabul etmiyor: biz niye savaşmıyoruz niye direnmiyoruz sorularının sahibi olan savaşçılar ve kadrolar halkı koruma, düşmanı savaşla karşılamanın kararına yatarak, direnişe geçtiler. Çok kritik dönemler resmiyeti aşındırıyor. Soruşturma altında olmamızın bir anlamı yoktu. Zaho mıntıkasında halkın kaçışını durdurduk. Karşı saldırıya geçtik. Düşmanı mevzilerde püskürttük. Zaho'ya hücumun arifesinde APO'nun yeni talimatıyla tutuklandım. Bizi savaştan kaçmakla suçlayanlar savaş cephesinde bizi tutuklamaya başladılar ve böylece Karasu içine girdiğimiz direnişi gören halk "yaşasın PKK" sloganlarını haykırmaya başlamışken APO'nun talimatıyla savaştan çekilen PKK yerine ABD orduları Zaho'ya girdi. Halkta " yaşasın Bush" sloganları atmaya başladı.

Devrimci ordunun bıraktığı boşluğu görevli olarak seçilen arkadaşlarımızın devrimci tavırlarıyla birlikte halkımızda, planlanan komployu çıkartıp partiye sahip çıkmanın devrime sahip çıkmanın açık tavrını aldık.

Karasu soruşturmaya alınmamız, tutuklanmamız bir dizi gelişmenin son halkasıdır. Başlangıcı değildir.

Tarih tek tek kişilerle başlamıyor ve başlamaz. Son gelişmeler benimle başlamadı. Ben benim dışımda yaşanan parti gerçeğine ortak oldum ve tavrımı aldım.

Sevgili Karasu;

Tarihin herşeyi ispatlanacağı ve gerçeğin pratikle ortaya çıkacağı tespitine katılıyorum. Tarih herkesi yeri yerine oturtur. Beni TKP'yle suçladılar. Papa Bruno'ya yenildi. Karasu; Diyalektik, bilimsel olanı dürtüyor ve konuşturmadan etmiyor ve mutlaka konuşturmak zorunda kalıyorsun. Gel gör ki espi-risyonlar, yani bilim ve gerçeğe düşman olanlar, işkencele-riyle, insan kırımlarıyla, halka, gerçeğin önüne geçmeye Papa Bruno'ya yenildi.

Karasu senin mektubunu bildiri halinde dağıtıyorlarlmış. Tabii senin bana. bize karşı çalışacak kalemine korkunç ihtiyaçları var. Ama APO'yu zora soktun bile. Çünkü üç aydır senin de ŞENER'in etkisinde olduğunu vaaz etti. Yani sana karşı ayık kalmıştı. APO sanırım o açıklamayla yetinmedi. Şimdi ne yapman gerekiyor, biliyor musun? Benim nasıl bir ajan olduğumun hikayesini yazmalısın. Çünkü seninde belirttiğin gibi beni en yakından tanıyan sensin. Şunu demelisin: "Şener egemenliği altında liberal bir tavırla yenilgiye uğradım." Yani birşey yazacaktın. Tarih yazın diyor. Biz de kendimizi uyutup Brest-Litowsk hikayelerini uydurduk. Şener al-

çağı bundan sonra sinsi planlara devam etti. 85-86'lara neden oldu. Krizi çözmek isteyen F.Ç. arkadaş karşısında aldı. F. Ç. Arkadaşı örgüte saldırtıp birbirine kırdırdı. Ve bizi uyutup örgütü ele geçirdi. Hatta o öyle ileri zekalı bir ajandı ki: Önderimiz APO dahi 88 direnişinin reformist sırriyetine ere-meyip bu direnişi örgütleyen. F. Ç. 'yi hain ilan eden ŞENER alçağı Allah'la işbirliğine girecek kadar şeytanlaşır. 87-88 Sonbahar Kış-ilkbahar mevsimlerinin çok yağmurlu geçmesini söyleyip tünelimize su doldurdu. 88 Cezaevi EKİM direnişinde ŞENER sürgün edilmeyip DİYARBAKIR Cezaevi'nde bırakılarak direnişin tasfiye edilmesinde görevlendirildi.

Sen böyle yazmalısın, yazdırılacaksın. Arkadaşlarımız ölümle cebelleşirken ŞENER alçağı onların üzerine çikolata yedi. Anlaşmada direnişi tasfiye etti. Ve dahası da var. Bu alçak idam olmam için, idam cezası almamak için tüm bunları yaptı. Ama o kadar da gözü kara biri çıktı ki dışarı çıktığında işine devam etti.

Bu kez de Sevgili önderimize yönelmiş.

Evet Karasu. APO böyle buyurduğu için böyle yazmalısın kendini biraz zorla, zorla canım devrim için yalan yazmayı gururuna yedirmelisin. Kaldırmıyorsan Allah sana yardımcı olsun. O zaman

gerçeğin yalana ihtiyacı olmadığını söylediğini duyuyorum ve yalan kimlerin ihtiyacı olduğunu belirtmeni bekliyorum. Bu mektubu açık olarak kamuoyuna şahitliğim altında ŞENER'in söylediklerini niye yayınlamışsınız demişsin. Gücün nedir? Kaç buçuk kişidirler, demişsin.

ilahi Karasu;

APO parti içinde konuşmamıza müsade etmedi. Sayın Perinçek'e anlattıklarımızı sansürlemekle kalmadı.... Tarih

kişileri değil, gerçeği serer."

IV.Kongrenin hikâyesini kısaca böyle özetleyebiliriz. Şimdi 1991 yılı faaliyetlerine dönelim...

PKK KONGRE KARARLARI

- PKK I. KONGRE KARARLARI

(27 KASIM 1978 LİCE FİS / ZİYARET KÖYÜ)

1. PLANLI HAZIRLIK DÖNEMİNİN BAŞLATILMASI.
2. KADRO AZLIĞI EĞİTİMSİZLİK VE YETERSİZLİKLERİN GİDERİLMESİ.
3. YANLIŞ TUTUM SONUCU HALKIN ÖRGÜTE KARŞI TAVIR ALMASININ ÖNLENMESİ.
4. DIŞ BAĞLANTI VE İLİŞKİLERİN GELİŞTİRİLME ÇABALARI.

- PKK II. KONGRE KARARLARI (20-25 AĞUSTOS 1982 ŞAM)

1. PKK MENSUPLARININ SURİYE'DE EĞİTİLMESİ. EĞİTİMİN KISMEN TÜRK SINIRINA YAKIN YERLERDE YAPILMASI.
2. ŞAM , HALEP, KAMIŞLI. AFRİN GİBİ SURİYE ŞEHİRLERİNDE TEMSİLCİLİKLER AÇILMASI.
3. KUZEY IRAKTA LAK-I YANINA KAMP AÇILMASI.
4. BİR YIL İÇİNDE ASKERİ FAALİYETLERİ YÜRÜTECEK SİLAHLI PROPAGANDA BİRLİKLERİNİN KADRO SiLAH VE DONANIM BAKIMINDAN HAZIRLANMASI.
5. GERİLLA SAVAŞI VE MÜTEAKİBEN HALK AYAKLANMASINA GEÇEBİLMEK İÇİN PROPAGANDAYA BAŞLANMASI.

- PKK III. KONGRE KARARLARI (25-30 EKİM 1986 HELVİ)

1. ERNK VE ARGK YÖNETMELİKLERİNİN YAYINLANMASI.
2. ASKERLiK KANUNUN ÇIKARILMASI.

3.YARGILAMA ESASLARI KANUNUN ÇIKARILMASI.
4. BELGE HALKININ ÖRGÜTE LOJİSTİK DESTEĞİNE İLİŞKİN YÜKÜMLÜĞÜNÜN KARARA BAĞLANMASI.
5. ZORUNLU VERGiLENDiRME YASASININ ÇIKARILMASI.
6. GKK'LARI SALDIRILARLA DAĞITMA KARARI ALINMASI.
7. FAALİYETLERİ 7 EYALET ÇAPINDA SÜRDÜRMEK.
8. ŞEHİR FAALİYETLERİNE BAŞLANMASI.
9 DEVLET HİZMETLERİNE SABOTAJ KARARI ALINMASI.
10. ERNK'YE BAĞLI CEPHE TEŞKİLATLARININ OLUŞTURULMASI KARARI.

- PKK IV. KONGRE KARARLARI (26-31 ARALIK 1990 IRAK-HAFTANÎN)

1. KİTLEYE ŞİDDET UYGULANMASININ GÖRÜNÜŞTE TERK EDİLMESİ.
2. GKK TEŞKİLATINI KALDIRMAK İÇİN AF İLAN EDİLMESİ.
3. KEPENK KAPATMA. PROTESTO YÜRÜYÜŞLERİ. AÇLIK GREVLERİ TERTİPLEME KARARI ALINMASI.
4. ÇATIŞMALARDA ÖLEN PKK'LILARIN TÖRENLE GÖMÜLMESİ.
5. LEGAL FAALİYET GÖSTEREN SİYASİ PARTİLERE SI-ZILMASI.
6. KİTLE GÖSTERİLERİNİN SİLAHLI EYLEMLERLE DESTEKLENMESİ.
7. 15 AĞUSTOS, 21 MART ve I MAYIS GÜNLERİNİN BAY RAM OLARAK KUTLANMASI.
8. AŞİRETLERE ILIMLI ÖLÇÜLERDE YAKLAŞILARAK KAZANILMALARI KARARI.
9. T.C. YÖNETİCİLERİNE SUİKASTLER DÜZENLENMESİ KARARI.

iKiNCi BÖLÜM

Körfez Krizinin Kürt Sorununa etkileri...

(Kuzey Irak'ta Kürt Ayaklanması ve Liderliği)

Bilindiği gibi; Körfez Krizi, 1991 yılının 17 Ocak günü Amerika ve diğer müttefiklerin hava bombardımanı ile fiilen savaşa dönüştü. Bir ay kadar devam eden hava saldırısının ardından kısmi bir kara harekatıyla Irak Ordusu Kuveyt'ten çıkarıldı, Saddam'ın ordusu kısmen teslim oldu, diğerleri içlere doğru çekildiler.

Böylece Saddam, ülkesini ve halkını büyük bir sefalet ve yıkım ile başbaşa bıraktı. Aslında, Ortadoğu'da Arap milli-yetçiliğiyle önderlik rolünü sahiplenmişti. Batıya ve ABD'ye alternatif süper güç olmaya oynadı ama büyük kumarın yenilgisi büyük olmuştu.

Bu yenilgi, en başta ülkede askeri ve siyasi otorite boşluğu yarattı ve Irak topraklarındaki hakimiyet ABD'nin eline geçti. Geçmişte sıkça görülen "iNGiLiZ OYUNLARI" yenden sahneye konuldu ve pusuda bekleyen Kürtler kuzeyden, İran yanlısı Şii'lerde güneyden harekete geçtiler.

Kuzey Irakta ayaklanmalar başlarken, KDP Lideri Mesut BARZANİ ve YNK lideri Celal TALABANİ, Washington-Lond-ra seyahatlerini (!) yapmaktaydılar. Özellikle Talabani, işporta tezgahını kurarak ABD'nin başarısından faydalanmaya çalıştı.

Bu arada Kuzey Irak'ın ERBİL bölgesinde SURÇİ Aşireti Reisi ÖMER HIDIR SURÇİ, Kürt ayaklanmasını başlatarak, bütün Kürtleri Saddam'a karşı harekete geçirdi. Kürtler önemli mevziiler kazanmaya başladı. Güney'den de Şii ayaklanması, Saddam'ı oldukça zor duruma soktu. Fakat birden bire Irak ordusu toparlanarak bütün dünyanın, özellikle de Kürt hamisi (!) ingilizlerin ve ABD'nin gözleri önünde büyük bir kinle Kürtlerin üzerine yürüdü ve vahşi katliamlar gerçekleştirerek, Türkiye'ye doğru yeni bir kaçışın yaşanmasını sağladı. İngiltere ve ABD, senaryosunu yaptıkları filmi seyrettikten sonra Türkiye'ye sığınan , cehennemden kurtulmayı başarmış kadın, çocuk, genç, ihtiyar Kürt insanına "insani yardım" adıyla sahip çıktı. Hakkari ve Şırnak'ta Türkiye Cumhuriyeti Devletine sığınarak cehennemden kurtulan bu insanların arasına TV kameraları ve basın mensupları ile gelen ABD ve ingiliz askerleri,

sevecenliklerini (!) katliamları seyrederek dehşete düşmüş dünya kamuoyuna gösterdiler.

Şeyh Mahmut BERZENCI olayında olduğu gibi; üzerinde defalarca alçakça oyunlar oynanarak katliama sürüklenmiş Kürt insanı, emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarları için birkez daha "KAN BAĞIŞI" nda bulunmuştu. Zaman zaman bağışlanan bu kanın tükenmemesi için de kendilerine bisküvi ve şerbet"CONI" dipçiği eşliğinde ikram edildi.

Müttefik güçler, en başta Saddam'ı devirmek amacınday-dılar ancak, Saddam devrildiği takdirde yönetim, ya İran yanlısı Şiilere ya da ALP URUNGU'NUN TORUNLARI olan Kürtlere geçecekti. Bu her iki durum da ABD'nin ve Batının çıkarlarına ters düştüğü için, boyun eğmiş, yenilgiyi kabul etmiş ve hem içten hem de dıştan ağır darbeler almış bir yönetimi tercih etmek gereği ortaya çıkmıştı.

Emperyalizm; çıkarı gereği, ayakta durmasına gözyumdu-ğu Saddam'ın bu kadar katliamla yetinmesi gerektiğini düşünerek, ordusunu geri Çekmesini istedi.

Bu şekilde güvenlik bölgesi oluşturulduktan sonra TALABANİ ile BARZANİ, Ömer Hıdır SURÇİ'nin başlattığı ayaklanmanın nimetlerine konmak için Londra ve Washing-ton'dan döndüler.

Saddam Hüseyin'in 1992 yılı Aralık ayında, Bülent ECEVİT ve Derya SAZAK ile yaptığı röportajdan da açıkça anlaşılıyor ki; herşey başından sonuna kadar en ince detaylarıyla hesaplanarak uygulanmış ve ingilizlerin tasarladığı, ABD'nin de uyguladığı plandan istenen sonuç alınmıştı. ..

a. AYAKLANMA ESNASINDA PKK VURGUNU:

Kuzey Irak'ta Saddam HÜSEYiN tarafından bir sürek avı başlatılmışken, insanlar panik halinde Türkiye ve İran'ı sığınırken ve bu insanlar, Abdullah ÖCALAN'ın kurtarmaya çalıştığı (!) Kürtlerden başkası değilken, APO daha doğmadan "Kürtlük adına mücadele" yürüten insanlardı. İşte bu insanlar, Saddam tarafından kovalanırken, APO'nun adamları Saddam'ın askerleriyle birlikte Kürtlerin geride bıraktıklarını yağmalamakla meşguldüler.

Evet, APO'nun "ünlü gerillaları" talan ve çapul peşindeydiler. Kuzey Irak boşaltılıyor, meydan APO ve adamlarına kalıyordu.

"... Halkımız, kadın-çocuk Saddam'ın faşist güçleriyle çarpışırken ve onları adım adım ülkeden kovarken, APO'nun

Merkez Yürütme'si Irak Muhaberatının konuğu oluyordu..." (PKK-VEJİN'in 17 sayfalık bildirisinden)

APO ve adamları, 1991 yılı bahar ayları boyunca Kuzey Irak'ta çapul ve talan ile elde ettiği silah, cephane gibi malzemeleri depoluyor, mevzilerini tahkim etmeye çalışıyordu. Daha da önemlisi; kurtarmaya çalıştığı Kürt kardeşleri(!)nin kanı üzerinde bu mevzileri pekiştirmeye çalışıyordu. Ve bu işleri, ünlü "KÜRT KASABI" Saddam Hüseyin'in askerleri ile birlikte yapıyordu.

Kriz boyunca, PKK'nın beklediği gibi Türk Birlikleri Kuzey Irak'a girmedi ama Türkiye de bu sorunun içine çekilmişti. Amerika tarafından Türkiye'nin eline darb-ı mesel'deki meşhur değnek tutuşturulmuştu. Türkiye, ya toprakları üzerinde çekiç güce izin verecekti ya da Saddam+APO'nun sürek avından kaçan yüzbinlerce Irak'lı Kürde sınırlarını açacaktı. Türkiye birinci şıkkı tercih etti, çekiç güç nezaretinde Kuzey Iraklı kürtler tekrar yerlerine döndüler. Ancak, sınır boyunda PKK çeteleri bir ara hat oluşturarak, Irak'lı Kürtleri ile Türkiye arasındaki bir şeridi ellerine geçirdiler. Bu şeridi tahkim etmek için Hakkari ve Şırnak illerinin köy ve kasabalarını kullandıkları gibi, Kuzey Irak'taki şehir, kasaba ve köyleri de yedeklediler. Yani hem Kuzeyden hem güneyden manevra imkanları elde ettiler. Öte yandan bu şeridin doğu ucunda İran'a, batı ucundan Suriye'ye kanallar oluşturdular.

Körfez Krizi ve sonuçlanma biçimi, APO'ya rüyasında bile göremeyeceği müthiş avantajlar yaratmıştı. Bir anda Türkiye'nin en sarp sınırına paralel ve her iki tarafından Kürt-çülüğün, çeteciliğin, kanunsuzluğun yoğun olduğu, yerleşim

birimlerinin az, yolların yetersiz, insanların geri olduğu sahipsiz bir toprak parçası, Abdullah ÖCALAN'ın adamlarına kucak açmıştı.

APO ve PKK, 1991 yazına böylesine avantajlı koşullarda giriyordu. Avantajlar, hiç kuşkusuz bunlar ile sınırlı değildi. Kuzey Irak'ta yaşanan göç, bütün dünyanın gözlerini Kürtlere çevirmesine

vesile olmuştu. Bir başka deyimle; Kürtler, dünyanın gündemine girmişti. PKK'nın yurt dışında örgütlü oluşu, propaganda tecrübesi ve imkanlarının fazla olması nedeniyle kendilerini Kürtlerle bağdaştırıp, tüm gelişmeleri kendi kâr hanelerine kaydettiler. Kuzey Irak'ta dökülen kanların, yıkılan yuvaların üzerine yıkıcıların onayı ile mevzilerini oluşturdular.

Öte yandan, İran ve Suriye'den de Kuzey Irak'ın tahkim edilmesi yönünde onay ve destek aldılar. Gerek Suriye gerekse İran, Kuzey Irak ile Türkiye arasında bir Çin Seddi'ne ihtiyaç hissediyorlardı. Böyle bir şeddin PKK tarafından oluşturulması için de ellerinden gelen bütün gayretleri saffettiler. Onlara göre; PKK'nın Kuzey Irak'ta konuşlanması, Türkiye'nin Musul ve Kerkük'e iniş yolunu tıkayacak, aynı zamanda Türkiye'nin Kuzey Irak Kürtlerini politikaları doğrultusunda kullanma imkanlarını sabote edecekti. Bunun yanı sıra da Türkiye'yi içte uğraştıracak ve komşularına yönelik politikalarda güçsüz düşürecekti.

Bu tür hesaplar, Suriye ve İran yönetimince hem stratejik ve hem de taktik düzeyde sürekli gözden geçirilmekte, bu yönlü ciddi uğraşlar verilmektedir.

PKK'nın Kuzey Irak şeridini tutması, Kuzey ırak ile Türkiye arasında bir duvar vazifesi görmesi ve hatta Kuzey Irak'taki

Kürt potansiyelin Türkiye'ye karşı yöneltilmesi, Saddam Hüseyin yönetimi için bulunmaz bir fırsattı. Bu durum, fırsat olmaktan da öte bir nimetti. Böyle birşey Saddam yönetimi için çok önemli bir destekti. Saddam yönetimi, zaten bölgeden çekilirken cephaneliklerini, tahkim edilmiş karakollarını tümden PKK'ya terkederken bunun hesabını yapmıştı. PKK 'nin bu cephaneliği, bu silah ve mühimmatları Türkiye'ye karşı, Peşmergelere karşı kullanacağından en ufak bir şüphe yoktu.

Kısaca; PKK'nın Türkiye'ye, Kürt ile Türk insanına karşı yönelttiği bu savaşın üzerinde bütün düşmanlar birlik oluyordu. Suriye, İran, Irak bu konuda anlayış birliği içindeydi, belki de hemfikir oldukları tek konu, PKK'nın Türkiye'ye karşı yürüttüğü savaştı. Bu konuda yalnız bu ülkeler değil; Kıbrıs Rumları, Yunanistan, Almanya, Fransa, ingiltere de ortak hareket ediyorlardı. Fakat ne yazık ki, Türk

insanı, Türk aydını bu konular hakkında ayrıntılı bilgiye sahip değildir ve bu o-yunların piyonu durumundaki Kürt kardeşimiz de kurbanlık koyun gibi kendini halen siyaset bezirganlarının insafına bırakmış durumdadır.

Kuzey Irak'taki ayaklanmanın en önemli özelliklerinden birisi de; BRADOST, AKO, AMADIYE, SİNDİ, BERVARI, MI-ZURI, SURÇİ, HERKİ, PIŞDARİ, CAF, HOŞNAV, REKANI, DOSTKI gibi yıllarca Saddam'ın yanında yer almış aşiretlerin de ayaklanmaya katılarak Irak yönetimiyle olan bütün bağlarını koparmasıdır. Bu nedenle, geçmişte KDP ve YNK tarafından "CAŞ" olarak nitelendirilen bu aşiretler, KDP ve YNK 'nin etkinlik kurmasıyla birlikte geleceklerinden endişe duyar hale gelmişlerdi. Hem Irakla tüm bağlarını koparmışlar, hem de yıllarca kendilerine düşman olan diğer aşiretlerin insafına

kalmışlardı, yani tam manasıyla iki ateş arasında kalma durumuna düşmüşlerdi. Bunu farkeden PKK, bu aşiretlere yöneldi. Böylece, KDP ve YNK'nın olası bir yönelimi karşısında dayanacak güç arayışı içerisinde olan bu aşiretlerden birçoğu PKK'yı tercih etti. Ve PKK'ya ellerinden gelen imkanları sağlamaya çalıştılar.

PKK ve Abdullah ÖCALAN bu tür olanaklarla hareket ederken, Türkiye'deki durumdan da önemli avantajlar sağlıyordu. Herşeyden önemlisi; PKK basın-yayın yoluyla Türk insanı üzerinde müthiş bir baskı kurmuştu, basının manşetlerinden inmek bilmiyordu. Tek taraflı psikolojik savaş, aydınlarımızın beyinlerini adeta rehin almıştı. Halk, kavram kargaşası yüzünden akla karayı birbirine karıştırmış durumdaydı. Hükümet, sağlıklı bir teşhis koyamıyor, meseleye günü birlik yaklaşıyordu. Yörede emniyet ve asayişi sağlamakla görevli insanlar, ayrıntılar denizinde canlarını dişlerine takmış yol alıyorlardı. Yöre insanı, yani Doğu ve Güneydoğu'da yaşayanların hali daha da perişandı. Bazı fırsat düşkünleri, çığ gibi büyümekte olan Kürtçülük'ten köşe dönmek için ellerinden geleni ardına koymuyorlardı. Bu işin resmen ticaretini yapıyorlardı. Yapılan bu ticaret, kısa vadede çok büyük kârlar getirmekteydi. Bu nedenle APO'ya APO'dan daha çok çalışan bir gönüllüler ordusu çıkmıştı. Vakitlerini hiç boş geçilmiyorlardı. Halkın büyük çoğunluğu korku ve panik içindeydi. PKK'nın her talimatını eksiksiz yerine getirmek için

durmadan koşturuyorlardı. Öte yandan özellikle, gençlik kesiminden de örgütün kırsal kesimine hızlı bir kayış söz konusuydu.

b. VURGUN SONRASI FAALİYETLER:

1990 yılı başlarında Cizre, Nusaybin, Silopi gibi ilçelerde meydana gelen kitle gösterileri, savaş nedeniyle her ne kadar 1991 baharında tekrarlanmadıysa da PKK, bu olayların kendilerine kazandırdığı prestijin bilincindeydi ve bu tür olayları tezgahlamak için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu. Artık güvenlik güçleri ile çatışmaya girip de ölen her militanları için yerel düzeyde de olsa kepenk kapatma, miting ve benzeri eylemleri vazgeçilmez sayıyordu. APO, militanlarına; "terörist kimliğinden sıyrılmanın tek yolu, kitle eylemlerini organize etmektir "diyordu. Doğu ve Güneydoğu'da bu işten kolay ne var? İki telefonla her dediğini yaptırırsın, yeter ki, astığın astık, kestiğin kestik olsun!..

1991 yılı itibarıyla Abdullah ÖCALAN, boşlukları ustaca değerlendirerek ve istanbul'u merkez olarak seçip legal yayın faaliyetlerine hız verdi. Sansasyonel eylemlerle uyardığı kitlelere bu yayınlar vasıtasıyla da yön veriyordu. Bu yayınların çoğunda teorik, siyasi yayınlar yanında, direkt talimat niteliğinde yazılar da yayınlanıyor, PKK sempatizanları da bu yazılı talimatlarına göre hareket ediyordu.

Doğu ve Güneydoğu'da PKK, özellikle Diyarbakır'ın kuzeyindeki sıradağlara, Bitlis-Muş arasındaki sarp alanlara iyice yerleşmişti Yani ülke içinde de bir hayli yere sızmıştı. Öte yandan özellikle, Kuzey ırak ile İran'a batı illerinden ikamet eden ve sayıları binlerle ifade edilecek kadar sempatizanı aktarılmıştı.

Götürmüş olduğu bu her kesimdeki genç insanı tepeden tırnağa savaşa hazırlıyordu. Bunlara bir şey öğretiliyordu; ÖLMEK ve ÖLDÜRMEK. PKK bunun dışındaki bir yaşama

prim vermeyeceğini beyan ediyordu.

Ayrıca 1988 yılında Saddam'ın ajanları vasıtasıyla Irak'la vardığı anlaşma gereği; Kuzey Irak'ta aktif Kürt nüfusunu da ' Türkiye'ye karşı kullanmak gerekiyordu, hem Türkiye'ye karşı hem de Saddam

Hüseyin'in başbelaları olan BARZANİ ve TALABANİ'ye karşı kullanmak gerekiyordu. Aynı şeyleri yıllarca Hafız ESAD'ın emriyle Suriye'de de yapmıştı. Suriye Kürtlerini Türkiye'ye karşı kullanmış, bunda büyük başarı elde etmişti. Yapılan bir istatistikte; dağdaki her yedi PKK militanından birinin Suriye uyruklu olduğu tesbit edilmişti. Ayrıca Suriye Kürtleri, Türkiye'de de PKK adına faaliyetlerinde, daha acımasız hareket ediyorlardı. Kendilerini çok daha çaresiz hissettiklerinden, APO'nun emirlerini daha bir dikkatle yerine getiriyorlardı.

Suriye Kürtlerini yedeğine almak, APO için fazla bir problem yaratmamıştı. Hafız ESAD, onları adeta PKK'nın emrine vermişti. "Al tepe tepe kullan, istediğin gibi kullan. Zaten bunlardan ne kadar çabuk kurtulursam kârdır. Potansiyel düşmanım olan bu Kürtleri baş düşmanım olan Türkiye'ye karşı savaştırmak bulunmaz bir nimettir." diye düşünmek APO, gereğini en iyi bir şekilde yerine getirmişti. Hem APO açısından, hem de Suriye yönetimi açısından çok tatlı bir işti...

Ama, Irak Kürtlerinin durumu hiçte öyle değildi. APO'nun Irak Kürtlerini yedeğine alıp yönlerini Saddam'dan Türkiye'ye çevirmesi, onların savaşçı gücünü Türkiye'ye karşı kullanması kolay başarılacak bir iş değildi. Fakat, kolay olmasa da APO'nun böyle bir işe girişmesi gerekiyordu. Nitekim, daha 1988 yılında APO'nun adamları, Irak kimyasal bombaların-

dan canını zor kurtarıp Türkiye, Suriye ve İran'a kaçan Kürtler arasında bir derleme faaliyetine giriştiler. Bunlar arasında eğitilebileceklerine inandıkları 90 kişiyi seçip Suriye'nin kontrolündeki Bekaa Vadisi'ne götürdüler. Seçilen bu Iraklı Kürtler; çeşitli aşiretlerden, genellikle okumuş, KDP ve YNK ile kişisel düşmanlıkları olan kimselerdi.

Abdullah ÖCALAN'ın bunlara verdiği ilk eğitim, KDP ve YNK'dan Kürtlere pek hayır gelmeyeceğiydi. "Artık KDP ve YNK'nın peşinden gitmeyin, onları desteklemeyin, onlar haindir." Öyle ya Saddam, KDP ve YNK'yı etkisiz kılmak istiyordu. Bu görev de APO'ya verilmişti. APO'nun, Iraklı Kürtlerin kafasına yerleştirmeye çalıştığı ikinci konu ise; Kürtlerin Türkiye Cumhuriyetine savaş açmış olan PKK'ya

yardımcı olması gerekiyordu. Nitekim, Suriye Kürtleri yıllardır bu konuda PKK'nın bir dediğini iki etmiyorlardı. Hepsi malıyla, canıyla PKK'nın emrine girmişti. Kendileri için de en akılcı yol; PKK'ya yardımcı olarak ilk önce "TÜRKiYE KÜRDISTANI'NI KURTARMAKTI".

Bu tür çalışmalar, bazen hızlı, bazen yavaşlatılarak 1991 yılı Haziran'ına kadar sürdü. 1991 yılı başında Kuzey Irak'ta yaşanan kargaşa ve KDP ile YNK'nın Saddam'ın saldırıları karşısında bir varlık gösterememeleri üzerine, PKK; yıllarca beyinlerini yıkadığı bu Iraklı Kürtlerden Kuzey Irak'ta bir parti kurdurmaya karar verdi. Nitekim APO adına kardeşi Ferhat kod adlı Osman ÖCALAN nezaretinde, 8 Haziran 1991 tarihinde PAK (PARTIYA AZADIYA KÜRDİSTAN- KÜRDİSTAN ÖZGÜRLÜK PARTiSi) adıyla bir parti kuruldu.

APO, kurmuş olduğu PAK isimli kukla parti vasıtasıyla Kuzey Iraklı Kürtleri yedeğine almak, onların potansiyelini

kucaklamak, onların vasıtasıyla Kuzey Irak'ın her tarafına girip çıkmak ve giderek KDP ve YNK 'yi eritmek, dolayısıyla Kuzey Irak'ı tamamen Türkiye'ye karşı bi saldırı üssü durumuna getirmek istiyordu. PKK, Kuzey Irak'ta elde bulundurduğu arazi parçasında onbinlerce insanı barındırabilecek, ikmal ve iaşesini temin edebilecekti. Silah ve mühimmat konusunda ise en ufak bir sıkıntısı yoktu. Saddam'ın ordusu çekilirken APO'ya yüzlerce uçaksavar, havantopu, yüzlerce makineli tüfek ve piyade tüfeği bırakmıştı. Roketatarların, el bombalarının ve cephaneliğin ise haddi hesabı yoktu. Bunca imkandan sonra artık bazı taktik üst evrelere geçmek gerekiyordu.

Nitekim, 1991 yılı yaz aylarında Osman Öcalan, sınırın birkaç kilometre ötesindeki kamplara topladığı yüzlerce adamıyla sınırdaki Samanlı Karakolumuza havan, uçaksavar, roketatar ve makineli tüfeklerle bir saldırı başlattı. Çok sayıda askerimiz şehit oldu, bir o kadarı da yaralandı. Saldırıyı yapan PKK'lılardan da ölenler oldu. Kalanlar ise yine sınırımıza bir kaç kilometre mesafedeki kamplarına çekilip gittiler. Buna benzer sınır karakollarına saldırılar yaz boyu devam etti. Ardından hava kuvvetlerimizin desteğinde bir komando

taburu ile Osman ÖCALAN liderliğindeki, HAKURK, DURJAN, ARİ, GELİREŞ vs. gibi kamplara operasyon yapıldı. Osman ÖCALAN, cariyeleriyle (175 kişilik bir dişi militan taburu) bir adım ötedeki İran'a geçti. Kampları korumak için tepelere diktiği çocukların çoğu öldü.

Birkaç gün sonra bir grup gazeteci operasyon bölgesine götürüldü. O ünlü, bilgili, tecrübeli, burnundan kıl aldırmayan gazetecilerimiz hayretten dona kaldılar; "Vay be, demek PKK, burnumuzun dibinde kamp kurmuş, demek ki, buralar-

da binlerce genci savaş makinesi gibi eğitiyormuş. Bu silahların hepsi onların mı ? Demek ki, tehlike büyükmüş. Neyse ki, şanlı ordumuz, tehlikeyi bertaraf etti. Artık herhalde kolay kolay gelemezler." gibi daha bir yığın değerlendirmeler yapıldı. Oysa üç gün sonra PKK militanları tekrar gelip aynı kamplara yerleştiler. Ve en önemlisi; Zaho'dan İran sınırına kadar, Hakurk kampı gibi onlarca kamp daha vardı. Yine aynı günlerde, binlerce silahlı Iraklı, Suriyeli, Türkiye'li, Arap, Kürt, Türk, Ermeni ve Rum militanlar eğitime devam ediyordu. Bir tek amaç için; fırsatını bulduklarında Türkiye'ye sızmak, asker, polis, korucu, sivil, öğretmen, öğrenci, imam, memur, yaşlı-genç, kadın-çocuk, günahlı-günahsız insan öldürmekti. Kısaca amaç; mümkün olduğunca çok kan akıtmaktı.

Yine aynı tarihlerde, Hakkari'den Elazığ'a, Van'dan Kahramanmaraş'a, Şırnak'tan Erzurum'a kadar çeşitli gruplar dağları, tepeleri tutmuş, yolları kesiyor, insanları kurşuna diziyor, haraç topluyor, iş makinelerini yakıyor, okulları tahrip ediyorlardı. Ülke içindeki gruplar, durmadan yurt dışındaki kamplardan takviye ediliyor, yurt dışına batı illerinden çok sayıda sempatizan yollanıyordu.

PKK'NIN YENİ DÖNEM TAKTİKLERİ:

Ülke içindeki PKK grupları, dokuz eyalet şeklinde örgütlenmeye geçiş yapıyorlardı.

Bu eyaletler:

1. BOTAN EYALETİ: Şırnak, Hakkari ile Van, Bitlis ve Siirt illerinin bir kısmını kapsar.

2. MARDiN EYALETİ: Mardin ilinin bir kısmı ile Batman ve Diyarbakır ilçelerinin bir kısmını kapsar.

3. GAP EYALETİ: Urfa ilinin tümü ile Diyarbakır ve Mardin illerinin bazı ilçelerini kapsamaktadır.

4. GÜNEY-BATI EYALETİ: Gaziantep, Adıyaman illerinin tümü ile Kahramanmaraş ve Malatya'nın bazı ilçelerini kapsamaktadır.

5. AMED EYALETİ: Diyarbakır, Elazığ, Bingöl ve Muş illerinin bazı ilçelerini kapsamaktadır.

6. GARZAN EYALETİ: Batman, Siirt, Bitlis ve Muş'un bazı ilçelerini kapsamaktadır.

7. DERSİM EYALETİ: Tunceli ilinin tümü ile Elazığ, Bingöl ve Erzincan illerinin bazı ilçelerini kapsamaktadır.

8. ORTA EYALET: Muş, Ağrı, Van, Bitlis ve Erzurum illerinin bazı ilçelerini kapsamaktadır.

9. SERHAT EYALETİ: Kars, İğdır, Ardahan, illerinin tümü ile Ağrı ve Erzurum illerinin bazı ilçelerinden meydana gelmektedir.

Abdullah ÖCALAN, eyalet teşkilatlanmasını bu şekilde düzenledikten sonra şu açıklamayı yaptı: "Düşman varlığımızı Botan Eyaleti ile sınırlandırmak istiyor. Bizi Botan'a hapsetmek istiyor. Eğer gücümüzü, çalışmalarımızı Botan'la sınırlandırırsak, boğulur gideriz. Botan, faaliyetlerimizde hayati öneme sahiptir (Irak, İran ve Suriye'ye açılan hayati önemdeki bir kapı). Ancak, Botan'ı yaşatabilmek için savaşı tüm eyaletlere yani, tüm Kürdistan'a yaymalıyız. Ancak düşmanla bu şekilde başedebiliriz. her eyalet, düşmanı kendi sınırları içinde uğraştırmalıdır. Hatta savaşı yalnızca Kür-distan'da değil, tüm Türkiye'ye yaymalıyız."

(KASIM-1991 ÇÖZÜMLEMELERİ)

Savaşı tüm Türkiye'ye yayma konusunda da A. ÖCALAN, hızlı bir çalışma içindeydi.

Bu konuya geçmeden önce, 1991 Ekim ayında yapılan genel seçimlere ve bu seçimlerde PKK'nın izlemiş olduğu taktiğe kısaca bir göz atalım.

a. 1991 TÜRKİYE GENEL SEÇİMLERİNDE PKK'NIN UYGULADIĞI TAKTİK:

1991 genel seçimleri yaklaşırken, PKK'nın önünde iki yol vardı. Birincisi; halkı seçimleri boykota zorlamak ve etkili olduğu alanlarda seçim yaptırmamak. İkincisi; seçimlere kendi adaylarıyla girmek. Yani, bu iki seçenekten birini tercih edecekti.

Başta PKK militanları olmak üzere, çeşitli çevrelerin genel kanısı; PKK'nın seçimleri boykot edeceği yönündeydi. Fakat herkes yanıldı. PKK seçimi boykot etmedi, tersine seçimler-

de adaylarının parlamentoya girmesi için elinden geleni yaptı. Sonuç olarak; kısmen de olsa amacına ulaştı.

Abdullah ÖCALAN ve PKK, neden seçimi boykot etmedi? Çünkü; Abdullah ÖCALAN her fırsatta; "T.C.'nin hayatın her alanını Kürtlere kapattığını, PKK mücadelesinin, Kürdistan Kurtuluş Mücadelesinin, Kürtlük adına atılacak en ufak bir adımın ancak ve ancak TC'ne karşı çatışma, TC'nin her türlü siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel kurumlarının reddi temelinde gelişebileceğini" vurgulamaktaydı. TC yasalarıyla uzlaşmanın, en ufak bir uzlaşmanın dahi ihanetle eşanlamlı olacağını belirtmekteydi. TC'yi, TC'nin kurumlarını , yasalarını, kısacası; T.C. damgasını az ya da çok taşıyan herşeyi inkâr etmeyen kişilerin ihanetçi olarak damgalanacağını A. ÖCALAN, ısrarla belirtmekte iken, neden T.C. Parlamentosuna girme, orada politika yapma gereği duymuştu. Bu manevranın, bu 180 derece çarketmenin altında yatan gerçekler nasıl izah edilecekti?

Aslında Abdullah ÖCALAN; "Kürdistan koşullarında kurtluk adına mücadele etmek bir yana, sıradan bir kürt olarak yaşamanın nefes almanın bile imkanı kalmamıştır. Bu nedenle herşeyi silahla halledeceğiz, her mevziyi silahla ele geçireceğiz" diyordu. Ama öte yandan her gün oluk oluk insan kanı dökmesine rağmen, kanlı örgütün yayın organları İstanbul'da basılıyor, güvenlik içinde Türkiye'nin dört bir yanına dağıtılıyor, yine varlık temeli Türkiye Cumhuriyetine küfür etmek olan bazı dernek ve kuruluşlar Türkiye'nin her yanında büro açıyor, bu bürolarda Irak ve Suriye kamplarındaki eğitim çalışmalarının aynısı yapılıyor, bu çalışmalara

katılanlar daha sonra parti-parti, Silopi-Cizre üzerinden Irak kamplarına, Doğubeyazıt üzerinden İran kamplarına gönde-

riliyor, daha sonra bunlardan bazıları ya yakalanıyor ya da teslim oluyor ve örgütle hangi mekanda ilişkiye geçtiğini, yurt dışına nasıl gönderildiğini belirtiyorlardı. Buna rağmen; bu kanlı terör örgütüne eleman yetiştiren, ama bu işi erkekçe değil de bir takım sosyal ya da kültürel maskelerin ardına gizlenerek yapan bu kuruluşlar, kültürel ve sosyal maskelerinden dolayı hoş görülüyor, diğer yandan çok sayıda PKK sempatizanı, PKK'nın İstanbul'da basılıp dağıtılan yayınlarını okuyarak bilinçlendiklerini ve daha sonra kırsala gidip eylemlere katıldıklarını beyan etmekteydiler.

Zaten PKK örgütü, saflarına yeni katılanlara bir anket formu doldurtmaktadır ve buna da "ÖZGEÇMiŞ" raporu denmektedir. Ankette sorulan sorulardan bazıları; "Örgütten nasıl haberdar oldun? Kimler vasıtasıyla örgüte katıldın?..." Çoğunluğun cevabı; "........... gazetesini, ... dergisini

okuyarak Örgütü tanıdım. .... partisinin, ... derneğinin toplantılarına katıldım, orada tanıdığım. .... isimli arkadaş

beni kırsala gönderdi." Bunun böyle olduğunu güvenlik kuvvetleri de biliyor, PKK ve APO da biliyor, o meşhur kuruluşlar ve yayın organları da biliyor. Bir tek politikacılarımız, aydınlarımız ve halkımız bilmiyor.

Abdullah ÖCALAN, son yıllarda bu legal imkanların örgüte kazandırdığı büyük desteğin farkında olduğu için eski söylediklerini bir tarafa bırakarak, 1991 Ekim Genel Seçimlerinde, öteden beri, kuruluş çalışmalarının başından bu yana kendisi ile dirsek temasında olan bir parti vasıtasıyla parlamentoya girme kararı aldı. Fakat sözkonusu partinin genel seçimlere katılması için gereken yasal şartlar mevcut değildi. Bunun üzerine APO'nun talimatıyla başka bir parti ile ittifaka gidildi. APO'nun onayından geçen adaylar, halka yapılan baskı so-

nucu birer birer seçilip parlamentoya girdiler. Bunlara verilen talimat; PKK'yı zor durumda bırakacak, PKK'nın prestijini

zedeleyecek beyanat ve davranışlardan kaçınmak, parlamento kürsüsünü, radyo, televizyon ve basını kullanarak, dolaylı bir biçimde PKK faaliyetlerine arka çıkmak, devletin terörle mücadelede manevra alanını daraltmak, milletvekili sıfatıyla Avrupa ülkelerinde çeşitli kuruluşlarla sıkı temasa geçerek PKK'nın Kürtlerin meşru temsilcisi olduğunu vurgulamak PKK=Kürt mücadelesini sürekli olarak dünya kamuoyu gündeminde tutmak, güvenlik kuvvetlerinin Güneydo-ğu'daki meşru icraatını halkı kışkırtmak suretiyle engellemek, özellikle terörle mücadelede basan kazanıldığında kafaları bulandırıp çamur atmaktı.

Bunların dışında bir de bu insanların kapris düzeyinde işgüzarlıkları vardı. Öte yandan bu kişiler, görüntü olarak barışçıl ve birlik yanlısı demeçler de verebilecekti.

Ama hiç kimse PKK'nın masum insanları katlettiğini, gıdasını döktüğü kandan aldığını bu kişilere söylettiremedi. Diğer yandan, çok sıkıştıklarında PKK'nın alenen üstlendiği eylemleri bile PKK'nın değil MiT'in, KONTR-GERILLA'nın yaptığın beyan etmekten çekinmediler.

Abdullah ÖCALAN, bu insanları PKK faaliyetlerinin emrine koşmasına rağmen zaman zaman da bunları diğer militanlarını tehdit eder gibi tehdit etmekten de geri durmuyordu. Bu şahıslar, her ne kadar; "Bizim PKK ile hiçbir ilişkimiz yoktur. PKK ayrı, biz ayrı bir siyasi gücüz" diyorlarsa da APO, bunları bir çok kez yalanlamıştır. ÖCALAN, birçok yazısında şunları söylemektedir; "Bu partiyi desteklememiz, parlamentoya milletvekili göndermemiz taktik bir faaliyet biçimidir. On-

ların hepsi de bizim sayemizde seçilmişlerdir. Eğer seçimlerden yana tavrımızı koymasaydık, birtek oy bile alamazlardı. Akılların başlarına toplasınlar! Ve fazla havalara girmesinler! Yoksa, halkımız adına kendilerinden hesap sorarız!"

1991 Kasım Çözümlemeleri adlı konuşma metninde Abdullah ÖCALAN, L.Z. diye biri için; "Bizim en son halk temsilcimiz L.Z.'nin halk temsilcisi olarak Türk parlamentosuna girmesi için desteklemeye çalıştık. Tabii, MİT vakti zamanında telefonunu mu dinlemiş? Çok yaygın bir kaset dağıtılmış. Kasetin adı da aşk ilişkileri.. Şimdi gel işin içinden çık! Ben nasıl altından çıkacağım?

Halk temsilcisi de seçilmiş. Öne geçme ne durumda diye sordum. Öne geçme değil, dünya televizyonlarına da girdi. MİT de habire aşk ilişkileri diye dağıtıyor. Ne olacak?...Ben, L.Z. 'yi öyle çok ciddi bir şey olarak görmüyorum. Duyarsa herşey yanar... Biz de sorumluyuz bunun durumundan. Bir kadını ele alırken, değerlendirirken, desteklerken tabii ki, dikkat edeceğiz. O da dikkat edecek. Siyasettir... Kendisine çekidüzen verecek. Kocayla ilişkilerse yeniden tamir etme, düzeltme imkanı varsa düzeltecek!.." diye talimat veriyor.

(Parti Önderliği'nin KASIM-1991 ÇÖZÜMLEME, Plan, Perspektif ve Talimatları. Sayfa: 45, 46, 47, 48, 49, 50)

Gerçi L.Z. denen bu şahsın kim olduğunu bilmiyoruz ama huylunun, huyundan vazgeçeceğini de sanmıyoruz.

Özet olarak Abdullah ÖCALAN'ın seçimlerle ilgili tavrı buydu.

APO'NUN TERÖRÜ TÜRKİYE'NİN BATISINA YAYMA TEORİSİ:

Abdullah ÖCALAN'ın Doğu ve Güneydoğu'da giderek etkinliğinin artması, çok sayıda kişiyi kullanabilmesi ve sonuçlarından hiç kimseye hesap vermemesi, O'nun daha değişik alanlara el uzatmasına olanak yaratıyordu. Militanlarına diyordu ki; "TC ile olan savaşımızı yalnızca Kürdistan ile sınırlamayacağız. Savaşı tüm Türkiye sathına yayacağız." Ve bunun hazırlıklarına çoktan başlamıştı. Bu hazırlıkları 1991 yılı sonunda yayımladığı Kasım Çözümlemeleri adlı broşürde de alenen dile getiriyordu.

Abdullah ÖCALAN'ın niyeti şuydu: Kürt kökenli bir çok insan, çeşitli sol örgütlere angaje olmuş durumdaydı. Geçmiş sol örgütlerin bir değerlendirilmesi yapılmadığından özellikle öğrenci gençliğin bir kısmı aydınlar tarafından popülerize edilen geçmiş sol örgütlerin etkisindeydi. Öte yandan ilericiliği, demokratlığı Türkiye Cumhuriyeti'ne düşmanlık olarak hafızlamış, bir kısım kaşarlanmış eski solcular da piyasada aylak aylak dolaşıyorlardı. İşte potansiyelin uygun bir kılıfa PKK'ya yedeklenmesi, dolaylı olarak PKK'nın emrine verilmesi gerekiyordu. Tabii ki, bu yönelimin açıkça PKK'lı Kürt kökenli militanlarca yapılması, batıda büyük tepkilere yol

açacak ve Türk solu ile şiddetlenen bir çatışmaya sebebiyet verecekti. Bu nedenle Kuzey Irak'ta PAK'ın oluşturulması taktiği aynen batıda da uygulanarak, Türk kökenli gençlerden yararlanılması gerekiyordu. Bu mantıkla A. ÖCALAN, ilk adım olarak bunun teorik kılıfını oluşturdu. "Kürdistan devrimcileri olarak, Türk devrimcileriyle kaderimiz ortaktır. Düşmanımız aynıdır. Kürdistan'a bağımsızlık ile Türkiye'ye demokrasi birbirine etle tırnak gibi bağlıdır. Fakat, Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesi çok ileri boyutlara varmasına rağmen, Türkiye devrimci-demokrasi mücadelesi öndersizlikten, siyasetsizlikten, stratejisizlikten dolayı gereken atılımı yapamıyor. Halbuki büyük bir insan -devrimci- potansiyeli vardır." diyordu. Ardından da gerçek niyetini açıklıyordu:

"Biz PKK olarak Türkiye devrimcilerinin teorik sorunlarını çözeceğiz (yani onlara bir siyasi hat çizeceğiz), onlar için uygun bir strateji ve örgütlenme modelleri oluşturacağız. Gerekirse adamlarını da eğiteceğiz. Mücadeleleri yerine oturana kadar yardımcı da olacağız, gerisi de onlara kalmıştır."

"Yardımsever APO", yaklaşık iki yıldır çeşitli sol örgütlerden devşirdiği bir yığın adamı Bekaa'da eğittikten ve onlara bir mücadele stratejisi çizdikten sonra ilk önceleri gizli bir partinin kurulmasını öngörüyordu. Bu parti sonradan kuruldu. İsmi; TÜRKİYE DEVRiMCi HALK PARTiSi (TDHP)'dir. Daha sonra silahlı bir gerilla gücünün oluşturulmasını istiyordu. Bu silahlı gerilla gücünün Torosları ve Karadeniz ormanlarını üs olarak seçmelerini salık veriyordu. Bir de yarı illegal bir cephe örgütlemesi kurulmasını, hatta mümkünse seçimlere katılabilecek bir de legal parti oluşturulmasını, bu çalışmaların zaman geçirilmeden batı illerinde başlatılmasını ve 1992 yılı başlarında hızla kendini kamuoyuna duyuracak eylem-

lere girişmesini istiyordu.

Türk ile Kürt insanının başına bir kabus gibi çöken APO rezilinin "TÜRK SOLU" nun reorganizesi ile ilgili düşüncelerini ve örgütlenme çalışmalarını, "Türk solunu temsilen" yanına giden ahlaksızların neler düşündüğünü ve TDHP (TÜRKİYE DEVRiMCi HALK PARTİSİ) nin kurulma çalışmalarının nasıl yapıldığını 21.11.1992 günlü ŞAM toplantısının tutanaklarını okuyarak görelim:

"- APO : TÜRKiYE çalışmalarına biraz giriş yapmak istedik. Bunu perspektif düzeyinde açmakla birlikte, nasıl programlanır ve hatta bir kuruluş çalışmasına ihtiyaç olabilir mi, olacaksa nasıl temellendirelim sorularına yönelik kısa bazı açıklamalar yapılabilir. Siz geldiniz ve sanıyorum bu kez gelişiniz bu amaçla.

-Z..: Evet.

- APO: Daha önce sizinle bu konuyu biraz tartıştık. PKK kendi teorik-siyasi perspektiflerini TÜRKiYE somutunda ve Türk halkı bünyesinde de örgütlenmeye götürmeli midir? Varolan örgütlenmeler-gruplaşmalar gözönüne getirildiğinde, PKK'nın böyle bir adım atması yerinde midir? Evet birkaç kişi düşüncesini belirtebilir.

- X: Başkanım partinin 84 atılımından sonra yeni süreçde bunun olumlu koşullan da doğru ancak Türkiye solu, Türk halkı ve işçi sınıfının beklentilerine cevap bir çalışma ve örgütlenme içine giremedi, program ve hedef tesbiti yapılamadı. Varolanlar düzeysiz ve yine eskisinin devamı şeklinde ortaya çıktı. Bugün gelinen bu aşamada yine bu sürüyor. Aslında herhangi bir ciddi çalışma yok ve bu pratiklerinin bir ürünüdür. TÜRKiYE solunun yaşadığı durum, tam bir çıkmaz

ve kaostur. Bu durumda Türkiye devriminin sorunlarını kaldırabilecek, pislikleri temizleyecek, ilk etapta buna destek anlamında ve giderek bunu örgütleyip bir güç haline getirecek enternasyonalist bir dayanışmayı-birliği yaratacak yeni bir oluşum gerekiyor. Yani bu temelde bir çalışma yapmak gerekiyor. Bu çalışma PAK benzeri fakat biraz daha farklı olabilir.

-APO: Başka...

- M. S.: Başkanım dünyada hemen hemen Türkiye ile Kürdistan'ın -sömürge ve sömürgeci ülkenin- durumuna benzer tek bir ülke yok. Daha doğrusu iki ülke yok. Bizim mücadelemizin gelişmesini Türkiye'de de bazı gelişmeleri veya daha özgür düşünce ortamını yarattığı kesin. Ama Türkiye solu uzun yıllardan beri uygulanan Kemalist politikanın etkisinden hala kurtulmuş değildir. Bu durumuyla uzun vadede kurtulması sözkonusu değildir. Yine Türkiye'de büyük sayıda Kürdistanlının bulunması, mücadelemizin

gelişmesiyle birlikte bunların adeta tümünün bizim potansiyel gücümüz haline gelmeye başlaması ve Türk sömürgeciliğinin yapısı gereği iki halkın bir nevi birbirine karışması gibi bir durum da ortaya çıkmıştır. Türkiye solu bir çıkış yapamayacağına göre bu alanda da bizim çıkış yapmamız gerekir. Türkiye'de daha özgür bir ortam yaratmamızın koşulları vardır. Bu konuda üstümüze düşen görevler yapılırsa ileride Türkiye solunda belki Kemalist çizgiyi aşan ve o yönde katılan kesimler de olabilir.

- APO: Evet

- X: Başkanım PKK'nın gerçekliğine ve dünya koşullarına bakıldığı zaman çok büyük görevler üslenmek zorunda

kaldığı ortaya çıkıyor. Bu gerek Türkiye ve gerekse Ortadoğu açısından böyledir. Birçok tecrübe-deneyim var ancak, yapılan çalışmalar bence eskisinin daha da gerisinde, adeta -eskisinin karikatürleşmiş biçimdedir. Ciddi bir çıkış yoktur. Bu konuda ciddi bir çalışma da yoktur. Bir de devrimimizi güvenceye almak ve Kürdistan devriminin yükünü daha da hafifletmek amacıyla Türkiye'de böyle bir çalışma yürütmek bence zorunludur. Biz daha 88'lerde bu konularda tartışıyorduk. Böyle bir şeyin yapılması gerektiği konusunda bir çok arkadaşımız hem fikir. Bunun nasıl yapılacağı konusuna gelince, Türk solundan bu konuda bir çalışma içine girebilecekler varsa bunlarla yola girilebilir. Elbette sağa sola çekiştirerek değil, gerçekten bu devrimi yürütebileceklerse ve bu konuda kendilerine güveniyorlarsa bu çalışma yapılabilir. Bunun dışında partinin desteği ile ve hatta elleriyle bu yönlü bir çalışma yapılmalıdır. Bugün Türkiye'de gerçekten bir başka Kürdistan vardır. Yani Kürdistan'daki Kürt halk nüfusunun hemen hemen bir o kadarı da Türkiye'de yaşıyor. Bunlar top-lanabilse bu bile tek başına Türkiye devrimini omuzlayabile-cek güçtedir. Bence bu Kürdistan devriminin büyük bir güvencesi olabilir. Bu olmadan Kürdistan devriminin kendi başına başarıya ulaşması çok daha zorlaşacak, çok daha kanlı geçecektir.

-APO:Evet, siz...

- X: Kürdistan devriminin bölgede Ekim Devrimi'nin rolünü oynama gibi bir konusu var. Bunun dışında yeni sömürgeler içerisinde devrime en yakın ülke Türkiye'dir. Bu değerlendirilmeli..

- X: Arkadaşların Türkiye'de örgütlenmeye ilişkin belirttik-

terine katılıyorum. Partimiz çıkışından bu yana buna yönelik pratik adımlar atıldı. Türkiye devrimci hareketi içindeki grup-çuklar bu konuda kendilerini aşamıyorlar ve pratikte hiç bir zaman bunu aşmaya yanaşmıyorlar. Kemalizm'in solunu oynamaya çalışıyorlar. En sol grup bile devletin darbesinde en sağ düşüyor. Yani en radikal geçinenler bile böyle durumlar yaşayabiliyor. Yetmiş yıllık Türkiye sol tarihi tasfiyecilikle geçmiş. Bugüne de böyle gelmiş. 22 EYLÜL öncesinin Dev Yol'u kendi iç hesaplaşmasını bile yapmaktan korkan bir durum da. Dev Yol liderleri cezaevinde, 12 EYLÜL de neden bu duruma düştük diye oturup kendi aralarında tartışmıyorlar. Aslında bu Tür solunun karekterini ortaya koyan bir davranış biçimi PKK bu konuda ortak mücadele anlayışını hayata geçirecek bir örgütlenmeye destek vermeli ama. sanırım o PAK türü örgütlenme olmaz. Yani PAK Kürdistan için iyi bir örgütlenme tipidir. Türkiye açısından biçim ne olur, o tartışılabilir ama, mutlaka bu alana müdahale edilmeli.

- B....: Arkadaşların söylediklerine katılıyorum. Devrimimizin geldiği aşamada eğer Türkiye siyasal yaşamı bu şekilde devam ederse bizim ilerde çok kötü olur. Böyle olursa biz halk savaşındaki aşamaları sağlıklı yaparız. Birincisi, bu nedenle gereklidir. Türk solu bir çözüm üretemiyor, bir taktik üretemiyor: bu açıktır. Bu şunu ortaya çıkarıyor: Ne olursa olsun bizim mutlaka fiili müdahalemiz olmalıdır. Hatta şunu şimdiden söylemek mümkündür. Fiili bir parti ya da örgüt tamamen bizim insiyatifimizde olmadan, orada bir platform oluşması, ya da bir cepheleşmenin de sağlıklı gelişebileceğini sanmıyorum. Kesinlikle buna gelmezler. Burada devrimin dayatıp, onları en azından mecbur etmek, bir koç gibi atıp onları harekete geçirmek, ...Kürtleri mutlaka devrimci bir

partiyle bir girişim yapılmalı. Onlarla legal planda belki bir şeyler yapılabilir. Böyle bir parti, bence devrimimizin ulaştığı aşamada zorunludur. Eğer Türkiye'ye bu adım attırılmazsa ileride bizim daralmamız söz konusu olabilir.

- X.....: Başkanım, Türkiye devrimci hareketi tarihi aslında bir yenilgiler tarihidir. Bunun yakın bir örneğini şöyle verebilirim. Kemal Pir yoldaş Dev-Yolun üst düzeydeki bir mensubuyla konuştuğunda ona şu soruyu sorar: (80'lerde biz, devrimle karşı devriminin Ortadoğuda amansız çarpıştığı bir no taya geleceğiz.Ben size devrimden bahsediyorum, siz derneklerden bahsediyorsunuz) diyor. Bu basit örnekten de anlaşılabileceği gibi, Türkiye devrimci hareketi bir inanç, hareketi bir atılım hareketi değildir. APOCU-Devrimci ruh oralara taşırılmazsa, yine "Boşluklardan yararlanma" adı altında yaratılan gelişme ve olanakları kendi burjuvalarıyla parça parça yiyebilecek güçler çıkacak.Nitekim Dev Yol ve çeşitli hareketler yenilgilerinin teorilerini yapıyorlar. Ben son dönemlerde kendileriyle uzun uzun konuşuyor-tartışıyordum. Hiç bir devrim sorunları yok. Arkadaşların genel olarak belirttiklerine katılıyorum. Özellikle Bu arkadaşın bu konudaki görüşlerinin geliştirilmesi taraftarıyım. Yani bizim kendimizin direkt damgasını taşıyacak bir devrimci hareketi Türkiye'ye taşırmak zorunluluğu doğmuştur.

- APO: Evet. Türkiye'nin somut arayışı içinde gelenler daha iyi değerlendirme yapabilir. Türkiye gençliği ne diyor?

-X.....: Özel savaşın Kürdistan'da yoğunlaşması, Türkiye cephesinde büyük bir boşluğu doğurmuştur. Diğer taraftan son seçimlerde de görüldüğü gibi Türkiye cephesinde Faşizmin şahlanışı süreci vardır. Gerçekten özel savaş, Kürdis-

tan'a yönelirken Türk halkına da yöneliyor. Burada en önemli sorun o gerici düşüncelerini, Kürt ve Türk halklarının kardeşliği ve mücadele birlikteliğinin öncelikle tanıtılması gerekir. Bir Türkiye'liyle direk Kürdistan'la ilgili konuştuğunda, şoven duyguları kabarabiliyor. Bu konuda biraz dikkat etmek gerekiyor. Türkiye cephesinde bir demokratik cephe uygun görülebilir. Direkt bir parti yerine, Türkiye emekçi halkının ve işçi sınıfının mücadele birlikteliğini kapsayan demokratik bir cephe olabilir. Bu daha sonraki süreçte partileşmeyi yaratabilir. Şu an özellikle Türkiye cephesinde azgın bir faşist dalgalanma, bir yükseliş var. Her şeyden önce bunun biraz indirilmesi gerekiyor. Yani, ezilen ve sömürülen kitlelere bizim kendi ulusal ve sınıfsal gerçekliğimizin doğru bir tarzda kavra-tılması

gerekiyor. Bu da öncelikle Türkiye emekçi halkı ve işçi sınıfına kendi temel çelişkilerini kavratmayı gerektirecektir. Bu yoldan gidilirse daha sonuç alıcı olur. Türkiye halkına yaklaşmamızda ulusal sorunu çıkarmamız onları kaçırtacaktır. Ulusal sorundan öte, sınıfsal gerçeklikle yaklaşım daha iyi olur.

- X: Türkiye demokratik güçleriyle geçmişte FKBDC deneyimi var. Bunun pek bir devrimci atılım sağlayacağına şahsen ben inanmıyorum, o sahada etkin bir politik güç olarak Türkiye devrimine ivme kazandırma açısından son derece yerinde bir taktik hamle olabilir. Arkadaşlarımın da belirttiklerine katılıyorum.

- X: Başkanım, Türk sol güçlerinden bahsediliyor fakat, bizim geldiğimiz ortamda gerçekten isim olarak varlar, fiilen yoklar. Bu bir gerçek, mücadelemizin gelişmesiyle birlikte, Türkiye ortamında bize yönelik yaygın bir sempati var. Bu sempati özellikle .... kesiminde yoğun. Hatta bu konuda

yapılan bazı anket çalışmaları vardı ve bunlar basına da yansımıştı. Fakat, özel harp bunu kısıtlamaya çalışıyor. Buna yönelik politikalar var. Özellikle Bolu, Karadeniz ve Trakya kesiminde mücadelemize yönelik sempati yoğun. Ayrıca, Türkiye metropollerine taşırılmış insanlarımız var. Parti önderliğimizin buna yönelik bir belirlemesi vardı. 'Buraya taşınmış kitlemiz, bu kez tersinden bir işgal demektir fakat, bu bir proletarya işgalidir" diyordu. Bu gerçeği de gözönünde bulunduracak olursak, Türkiye emekçi kesimleriyle birlikte bir parti çalışması yapılabilir. Özellikle üniversite ortamında gençliğin bize yoğun bir sempatisi var. Gerçekten bir çıkış bekliyorlar. Partinin oraya el atmasını bekliyorlar. Türkiye gençliğinde de harekete katılım son derece gelişkindir. Son zamanlarda daha da artmaktadır. Parti çalışması götürülürse iyi ve yararlı olur.

- X: Ben de arkadaşların dediklerine katılıyorum. Bu süreçte böyle bir oluşum, Kürdistan devriminde nefes borularını daha iyi açacaktır. Parti önderliğinin son konuşmasında dediği gibi, Türkiye sol hareketinin halklarla oynamasını artık engelleyeceğiz. Türkiye sol hareketine baktığımızda halkın isteklerine cevap verememe durumu sözko-nusudur. Senelerden beri halkla oynanıyor. Emekçi halkta yeter diyor. Bu açıdan, cepheden daha çok partinin kurulması önem

kazanıyor. Devrimimizin gelmiş olduğu aşamada özel savaş ırkçı şovenizmi dayatmaktadır. Yani, iki halk arasında Türk-Kürt düşmanlığını empoze etmesi söz konusudur. Siyasi bir parti kurulursa, buna da bir cevap niteliğinde olur.

- X: Başkanım, bence seksiyon tipi bir örgütlenmeye gidilebilir. Türkiye devriminin devrimci-demokratik hedefler ve

programına o temelde yaklaşabiliriz. Aynı zamanda, mücadelemizle bağlantılı gelişme gösteren, onu temel ittifak politikasıyla ilerleten seksiyon tipi bir örgütlenmeye geçilebilir.

- G.: Bence de gereklidir, başkanım. Şu anda Türkiye'nin içinde bulunduğu durum gerçekten çok bunalımlı ve Türk solunun herhangi bir çıkışı olamaz. Ben onlarda böyle bir çıkış göremiyorum. Bu açıdan da, PKK'nın müdahalesi gerekli.

- X: Başkanım, emperyalizmin çok güçlü olması nedeniyle ona karşı gelişecek mücadelenin ve örgütlenmenin de çok güçlü olması gerekli. İlk önce bir parti çalışması ve kısa süre içinde cephe ve diğer örgütlenmeler gerçekleştirilebilir. Enternasyonalizm ve Ekim Devriminin yeniden doğuşunun gerçekleşebilmesi için, halkların kardeşliği, bu temelde örgütlenmesini ve birlikteliğini gerçekleştirecek bir örgütlenmenin olması gerekiyor. İlk etapta bir parti çalışması olabilir.

- B.: Parti önderliğinin Kürdistan'da ve Kürt toplumuyla ilgili çözümlemeleri büyük ölçüde Türkiye toplumunun da çözümlenmesini de içerir. Yani, tahlilde bir sorun yoktur. Bu açıdan orada kurulacak bir parti sanırım büyük ölçüde avantajlı olur. Ancak bu çözümlemelerin Türkiye somutunda daha da ayrıntılaştırılıp geliştirilmesi gerekir. Türkiye solundaki o kalıpçı yaklaşımlar önderliğini çıkaramama sorunları, sanırım kurulacak bir partinin öncelikle ele alacağı sorunlar olacaktır. Bunun dışında, bilinen program sorunları kurulacak partinin kendine özgü bir nitelik taşıyacaktır. Ancak yine partinin, Türkiye sol hareketi ile farklı bir alanın ittifak politikası olabilir. Kurulacak parti, varolan bu düzenlemeler sosyal şovenizmle, Türk solunun yapısıyla ilgili

geliştirilebilir. Ayrıca kendi iç yapısını sağlam kurarsa, sanırım Türkiye sol hareketine

örnek davranış ve tutumlara girebilir. Bu da onları kamçılayacaktır. Örneğin, sosyal şovenizm konuşur. İş partimiz yüklendi ve sonuç aldı ama, bundan sonraki taktiklerde Türkiye'de kurulacak partinin sosyal şovenizme yüklenmekten çok olumlu bazı özellikleri ortaya çıkarması ve toplumdaki olumsuzlukların üzerine aşın yüklenmesi çözüme götürüle-bilir.

- APO: Evet, daha yaratıcı düşüncesi olan...

- X: Başkanım, Kürdistan devriminin daha kısa sürede başarıya gitmesinde Türkiye cephesindeki güçlü bir gelişme çok büyük bir katkı sağlayacaktır. Bugün Türkiye cephesindeki duruma baktığımızda, Türk solundaki tıkanma ve giderek erimeyle birlikte, Türkiye emekçi halkında da belli bir yozlaşma görülüyor. Özel savaş uygulamalarıyla gittikçe pasif-leşen bir halk gerçeği sözkonusu. Eğer müdahale edilmezse, iki halkı birbirine düşman etme politikası bence başarılı bir şekilde hayata geçirilecek. Bugünkü süreçte gerek kitle örgütlenmeleri içinde ve gerekse gençlik örgütlenmeleri içinde mücadelemize sempati duyan ve bizimle ilişkide olan kesimler az değil, hatta Türk sol gençliğinden bize kayış, mücadelemize katılış sözkonusu. Bence bizim örgütlü kitlemize, potansiyelimize yakın olan bu kesimlerle ilişkiye geçerek, bunların gelişmesi ve güçlenmesi sağlanabilir. Geniş bir kadrolaşmaya açık potansiyel bir güç vardır. Özellikle gençlik içerisinde bu böyledir. Türkiye'de sol içerisinde bir önderlik sözkonusu değildir. Varolan örgütler kitleselleşeme-mekte ve erimektedirler. Bence, PAK türü bir örgütlenme çok kısa sürede başarıya gidecektir. Türk soluyla iki ittifak denemesi yapılmıştır ve halen Devrimci Birlik Platformu çalışmalarını sürdürmektedir. Fakat gelişmesi sözkonusu değildir.

PAK türü bir örgütlenmeden sonra, Türk solunun geliştirileceği tavra göre yine bir cephe oluşturmaya gidilebilir.

- X: Başkanım, bence de Türkiye'de Türk solundan ayrı bir örgütün kurulması gereklidir. Çünkü oradaki halk. özellikle de gençlik

ve işçi sınıfı böyle bir partiyi bekliyor. Orada birde faşist ve MİT denetimindeki bazı partiler kuruluyor. Türkiye'deki Türk halkıyla Kürt halkı karşı karşıya getirilmek isteniyor. Böylece düşmanlıklarını geliştiriyorlar.

- X: Ben de katılıyorum arkadaşların görüşlerine, kurulacak böyle bir parti her alanda büyük bir sempati toplayacaktır.

- X: Başkanım, partimizin Türkiye sahasına müdahalesine katılmakla birlikte, niteliği hakkında konuşmak istiyorum. Böyle bir parti, Türkiye solunun şimdiye kadar yapamadığı düşmanla ideolojik ve siyasal kopuşu sağlayacaktır. Kemalist ideolojik bağları koparmak, müdahalenin birinci yönüdür. İkincisi ise Türk solu içindeki radikal hareketlerle ortak bir güç oluşturma ve illegal sahada PAK türü bir örgütlenme olabilir.

- X: Durumu arkadaş ortaya koydu. Türkiye devrimine yapacağımız katkı, bir grup kadro arkadaşın Türkiye'nin koşullarına göre bu alanda bir örgütlenme yapmalarıdır. PKK ile güçlü bağlar temelinde yaşanacak böyle bir örgütlenme Türkiye'de iyi bir gelişmeye yol açacak ve devrimin başarısını hızlandıracaktır.

- X: Başkanım, öğrenci gençlik içinde kaldığım zaman, hemen hemen hepsinin beklentisi böyle bir partinin kurulması yönünde idi. Zaten, kendi örgütleri gelişim göstermediği için varolan gençlik potansiyeli her gün eriyor-yozlaşıyor. Hatta

küçük grupçuklar haline dönüşmüş durumdalar. Bizim böyle bir müdahalemiz, gençlik ve özellikle aydın gençlik içinde güçlü kadroların çıkmasını sağlayacak ve bu temelde büyük bir adım olacaktır. Bu işçiler ve kitle örgütlen içinde böyledir. Çok kişiyle konuştum, özellikle sohbetler herkes beklenti içinde olduğunu belirtiyordu.

- X: Başkanım, PAK türü bir örgütlenme bence yararlı olmaz. Çünkü; PAK, Güney Kürdistan halkının örgütüdür. Fakat bizim amacımız, partimizin öncelikle yapması gereken Türkiye'deki muhalefeti yönlendirmektir. Türkiye'de gelişen bir muhalefet vardır, fakat sonuca gidememektedir, rejimin politikalarını boşa çıkaramamaktadır. Bu nedenle, sadece ortadaki Kürt halkını ve emekçilerini temel almamak gerekiyor, ayrıca sınıfsal çıkarları da

korumak gerekiyor. Türk halkının örgütlülüğünü de hedeflemek gerekiyor. Türkiye'de çeşitli demokratik çevreler ve demekler vardır, parti içi oluşumlar vardır. Bunları kendi içine alan, örneğin ERNK'nin Kürdistan'daki işlevini burada yerine getirecek, Türk ve Kürt halkının kardeşliğini temel alan bir oluşuma gidilebilir.

- A. : Başkanım, son yıllarda Türk solunun bizim mücadelemizden etkilenmesiyle bir uyanışı sözkonusudur. Nitekim 89'dan bu yana Türk solundan gruplar, kişiler buraya geliyor. parti önderliğinden yardım, perspektif ve çeşitli destekler istiyorlar. Fakat görülüyor ki, aldıkları perspektifleri uygulaya-madılar, sonuca gidemediler. Yani Türk solu Türk burjuvazisinden kopuşu sağlayamadı, kendi başına cephe ya da başka bir örgüt kuramadı. Partimizin bu örgütlenmeyi sağlaması parti düzeyinde olabilir, yine bir cephe kurulabilir Fakat esas örgütleyici güç PKK'dan gidecek bir güç olabilir.

- APO: Evet ana hatlarıyla görüşlerinizi belirttiniz. Sizin bu konudaki görüşleriniz neydi?

- Z.: Ben de uzun süredir böyle bir çalışmanın gerekliliğine inanıyorum. Arkadaşların belirttiği hususlara katılıyorum. Bir noktayı da belirtmek istiyorum, özellikle son dönemlerde Türkiye ortamında çok sayıda insanın partiye aktığı görülüyor. Bu özgürlük arayanı ifade ediyor. Ancak, gerçekten, kendi üzerlerindeki olumsuzluklarda savaşa dönüşmezse, bu, bence PKK'ya bir sığınma olarak da ifade edilebilir. Bunun tam tersine, tam bir savaşçılığa dönüştürülmesi açısından da yine kendi zemininde bir savaş gerekli. Türkiye ortamında gelen arkadaşların Türkiye'deki devrim sorunlarıyla boğuşmaları bu açıdan da gerekli. Bence Türkiye'nin sorunları çok kapsamlı. Bu sorunlara köklü yaklaşmak gerekiyor. PAK'ı aşan bir çalışmanın olması zorunlu görülüyor. İlk etapla biraz daha başından ele alınsa da giderek, daha kapsamlı çalışmalara yönelmek zorundadır. Fakat demokrasi cephesinin işlerlik kazanabilmesi bile parça bölük bir parti çalışmasıyla ancak mümkün. Türkiye soluyla tek bir adım bile atılmayacağı çoktan ortaya çıkmış durumda. Gerçekten Türkiye halkının da bunlara güveni yok. Tam tersine, bunların ayak bağı olduğu herkes tarafından görülüyor. Bizim geçmiş cephe

deneyimlerimiz de bunu kanıtladı. Avrupa'da da durumlarını biraz yakından gözlemleyebildik. Ben bunların hiçbir umut vaad etmediği konusunda kesin düşünceye sahibim. Onları kesinlikle aşmak gerekiyor. Türk halkına bunları aşan bir umudun doğduğunu göstermek gerekiyor.

- APO: Ne yapılmalıdır? Daha pratik gerçekleşiş üzerine bir kaç önerisi olan ? Evet.

- Z: Öncelikle böyle bir çalışma yapılmalı. Ben burada bir program çalışmasının yapılması gerektiğini düşünüyorum. Bir kere bu konuda düşünceler bence net değil. Ben, kendi açımdan bunu ifade edebilirim. Düşünceler tam netleşmiş değil. Nasıl bir çalışma?.. Hangi kapsamda bir çalışma?.. Kendim netleşemediğim için bu konuda pek bir şey ifade edemiyorum. Bence, esas olarak bu noktada tartışmak gerekiyor.

- APO: Ne yapılmalı sorusuna pratik karşılıklar, evet?

-U.: Pratik olarak iki şey yapılabilir. Burada bir grup arkadaşın yoğunlaşmaları...

- APO: Ne yönlü? Biçimi belirle. Hangi çalışmayı yapmalılar?

- U: Programa ilişkin özellikleri oluşturulur.

-APO: Başka?

- U: Türkiye tarihi toplumsal yapısı ve devrimin özellikleri üzerinde durulur. Bu doğrultuda teorik perspektifler hazırlanır.

- APO: Yani. Türkiye gerçeği ve Türkiye devriminin özellikle. PKK manifestosuna benzer bir manifesto mu?

- U: Evet, başkanım.

- P.O.: Taktikten bahsediyorsunuz, bir eylem taktiği gerekiyor diyorsunuz..

- M. S. : Başkanım bence de bir manifesto geliştirilmeli. Türk tarihi, Türk gerçekliği, Türkiye sömürgeciliği ve Kürdistan ilişkileri, Türk solunun tarih boyunca niteliği değerlendirilmeli, Türkiye devriminin ideolojisi ve politikası oluşturulmalı. Hazırlanacak bir çekirdek kadro bu ideoloji ve politikayı ka-

muoyuna duyurmalı, bunun askeri örgütlenmesi sağlanmalı. Türkiye solu dağılmış haldedir, tabanlarına çağrı yapılmalı.

- APO: Bir, planlama; iki, program: üç, kuruluş bildirgesi. Başka? Taktik düzeyde bir darbe diyorsunuz. Başka düşüncesi olan?

- X: Bundan sonra da pratik olarak bunların yanı sıra iki grup çıkarılmalı bir, eylem grubu; iki, propaganda grubu. İlk başta çok kapsamlı bir eylem yapılmalıdır.

- APO: Yani, gerilla grubu çıkarılmalı diyorsun?

- R: Başkanım, zaten en çok tartışılan konulardan biri de buydu. Türk solu ya kırı esas alan, şehri unutan, ya da şehri esas alan, kırı unutan, bu iç içeliği kullanmayan bir konumda olduğu. Bizim gerçekleştireceğimiz program, bu iç içeliğin hayata geçirebilecek. Hem şehir, hem de kır eylemleriyle bu sesi yaratırız.

- P.: Başkanım, bir manifesto hazırlanmalı, bir de bunun illegal ve legal kuruluş hazırlıkları yapılmalıdır. Bir çekirdek hazırlanabilir. Metropollerdeki kitlemizi bu yöndeki faaliyete geçirebiliriz.

- X: Program ve ilkeleri belirlenmiş somut bir örgüt planıyla birlikte, temel olarak silahlı propaganda taktiği uygulanabilir.

- R.: Şehir merkezlerinde şehir gerillacılığına Türkiye'de çok ağırlık vermek gerekir. Yani, her ne kadar şehir-kır birlikteliği savunulsa bile, ağırlıklı olarak şehirler üzerinde yoğunlaşması gerekir.

- X: Eylemin tarihinden çok, yöneldiği hedefler önemlidir. Faşist TC kurumlarına, ABD ve diğer emperyalist güçlere yo-

nelik eylemler etkili olur.

-... : Başkanım, arkadaşların belirttiği manifesto, program, kuruluş bildirgesinin hazırlanmasıyla birlikte asgari bir örgütlenme ile taktik olarak gerillanın Türkiye dağlarında bir eylemliliği ile Türkiye gençliği üzerinde toparlayıcı etki sağlayacaktır.

- X: 15 AĞUSTOS niteliğinde bir atılımın gerçekleşmesi gereklidir.

- M.S.: Başkanım, bence gerçekten böyle bir darbe gereklidir. Parti önderliğinin belirttiği gibi, Karadeniz dağları bunun için uygundur. Gerillanın orada belirmesi ve bunun kamuoyuna duyurulması büyük bir şok etkisi yaratacaktır.

- X: Manifesto ve program çıkarıldıktan sonra, bir örgütsel çalışma üzerinde eylemliliğe yönelinebilir.

- X: Başkanım, sınır bölgelerinde ortak gerilla mücadelesi yapılabilir.

- APO: Ana hatlarıyla. düşünceler, önerileri geliştirdik. Hemen hemen hepinizin yoğunca belirttiğiniz gibi, bir PKK müdahalesi gerekiyor. Türkiye gerçeğine bu müdahale zaten baştan beri var ve çok sıkı. Etkilenme ve etkileme gerçekte adı konmamış fakat, özünde sıkı sıkıya birlikteliği içeriyor. Fakat sosyal şovenizmin ve ilkel milliyetçiliğin bu konuda yarattığı darboğazlar vardır. Bildiğiniz gibi, bunlar, iki halkın dengeli devrimsel gelişme atmosferi içine girmesini engelledi. PKK'nın ilk oluşumuyla birlikte, Türkiye ve Kürdistan gerçeği birlikte eşlenilmek istendi ve bundan yola çıkılarak birlikte yol almak, ortak eylem, ortak örgütlenme arzulandı. Ama, Kürdistan'ın ilkel milliyetçi ve küçük burjuva reformizmi veya devrim dişiliği ve Türkiye'deki sosyal şovenizmin ol-

dukça tutuculuğu gericiliği daha ilk oluşum günlerinde bile temsil edilen doğru anlayışlara hayat hakkı vermedi. Bu temelde bir gelişmeye imkan vermedi. PKK, buna tepkisinin de ürünüdür. Hiç olmazsa Kürdistan somutunda devrimsel bir gelişmeye yol açmak, fakat sert bir eleştiri, komuta ve bunu da gerçekten çok uzun süren mücadele ile gerçekleştirmek ne demektir? Belli ki, etkilenmenin yaşanması demektir.

Son on yılın ağır basan yönü, Kürdistan devrimidir. Biz, bunu öne çıkardık ve hatta Türkiye devriminin önüne geçirdik. Fakat, etkisi Türkiye üzerinde çok somuttur. Bu, Türkiye halkında çok derin etkiler yaratmıştır ve şimdi bu etkiler artık bir örgütlenmeye doğru bir istek belirtmektedir. Demek ki, 70-80 arası süreçte ortak mücadele uğruna bir çelişki ve çatışma ve bunlar PKK ayrışmasının gelişmesi vardır. Bu yıllarda değerlendirmeye tabi tutulabilir. Devrimin teorisi ve temel taktikleri 70-80 arasında nasıl geliştirilmek isteniyordu? Engeller neydi, çıkış yolları nasıl yaratılmak istendi? Değerlendirmeye değerdir.

80-90 arası PKK'nın kendini yaşatma savaşıdır. Ayrıştırma, Kürdistan somutuna indirgeme ve özellikle de bunun pratik

başarısını sağlamadır. Kürdistan devrimi bu temelde, Türkiye devriminin de önüne ulaşabilmiştir.

90'lı yıllar artık, bütün Türkiye'nin siyasi, ekonomik ve toplumsal yapısını araştıracak PKK önderlikli bir gelişmeye imkan tanıyor. PKK bu temelde belli bir sonuç almıştır. Kürdistan devrimini doğru yola sokma ve onu sağlam bir rotada yürütmeyi garantiye almıştır. Hatta, Kürdistan geneli için bile sağlam bir temel döşemiştir. Türkiye somutu için aynı şeyi söylemek biraz zor fakat, dolaylı etki çok yoğun. Direkt etki

bu temelde hızla gelişiyor. Biz bunu Türkiye solundan bekliyorduk, bizim dolaylı etkiyi örgüt ve eylem etkisine dönüştürmek bunların görevi idi. Maalesef maddi-manevi bütün çabalarımıza, askeri-siyasi desteklerimize rağmen o yeteneği gösteremedi. PKK'ya Kemalist gözlüklerle bakması, kendini üretememesi, son seçimlerde de gösterdiği gibi faşizme karşı kendini adeta sıfırlaması, böylesine bir solu güvenilemeyeceğini oldukça açığa çıkarmıştır.Bu durumlar, en azından sert bir eleştiriyle birlikte, sert bir maddi müdahale, yani örgüt müdahalesinin bir eylem müdahalesinin, kaçınılmazlığını ortaya koymuştur. Ekim seçimi gerçekten çarpıcıdır. Bu konuda bunlara eskisi kadar güvenilemeyeceğini, gerçekleşse bile özlerinin olmadığını, anti faşist cepheyi büyütecek kuvvet ve yeteneklerinin olmadığını ortaya koymuştur. Bunun yanında, PKK'nın artan etkisi vardır. Kürdistan'daki kitle kadar bir nüfusun Türkiye Metropollerinde yaşaması vardır. Bunların devrime ezici bir şekilde kazandırılması söz konusudur. İşte bütün bunlar gözönüne getirildiğinde belli bir kuruluşa gitmenin artık kaçınılmaz olduğu görünmektedir. En başta yapılması gereken, bir Türkiye değerlendirmesidir. Biz, Türkiye üzerine oldukça kapsamlı değerlendirmeler yaptık. Kürdistan devrimi için geliştirilen değerlendirmeler, bir o kadar da Türkiye değerlendirmeleridir. Türkiye tarihi, Türkiye toplumunun özellikleri, Kemalist bakış açısı açıklandı. Bizim geliştirdiğimiz değerlendirmelerden de yararlanılarak daha iyi konulabilir. Manifestonun bir bölümü budur.

Bununla birlikte, Türkiye toplumunun güncel bazı özellikleri T.C.'ye vurgu yapılır. Aslında, T.C. değerlendirmesi güçlüdür. 12

EYLÜL'e vurgu yapılır; toplumsal özellikleri

ve günümüzü anlamak açısından bu gereklidir. Aslında bu, objektif durum değerlendirmesidir. Tarihin incelenmesi ardından, Türkiye devriminin bazı özellikleri işlenir. Bu işlenirken, mevcut sübjektif düzey değerlendirilir. Bu, ideoloj-ik-örgütsel gruplaşmaların ana esaslarının işlenmesidir. Özellikle ortak noktaları açılmaya çalışılır.

Sübjektif durum incelenirken, Cumhuriyetin kuruluşundan 60'lara kadar ki süren 65-80 arası gençlik hareketi, yaşanılan durumlar ve tabii ki 12 EYLÜL döneminde de artık netleşen sonuçlar konulur. Türkiye'deki devrimci güçlerin, sosyalist veya devrimci demokrasinin kendini faşizme karşı yürütemediği, dolayısıyla teorilerinin ve pratiklerinin eleştiriye açık tutulması gerektiği esas alınır. Bu herşeyin inkarı değildir. Direnişler ve örgütlenmeler var ama. öz örgüt olma, halka yansıma, doğru taktikleri oturtmada başarısızdır. Gelişmeler inkar edilmemekle birlikte düzem aşan bir gelişmeye ihtiyaç kesindir. İşte bu derin ihtiyacı karşılama temelinde, yeni bir kuruluşa gidilmektedir. Bunun vurgusu yapılır. Bu, yeni bir siyasal veya yeni bir devrimsel çıkıştır.

Mevcudun olumluluklarından yararlanma, olumsuzluklarını aşma: Türkiye toplumun demokratikleştirilmesi: Türk konusunun şovenizmden arındırılması ve emperyalizmden bağım-sızlaştırılması: yani. iç gericilik ana hedefler oluyor. Bizim manifestodan bu konuda yararlanılabilir. Böylece manifesto oluşturulabilir. Kürdistan gerçeği de vurgulanır. Yani devrimin temel ittifakları Türkiye devriminin Ortadoğudaki yeri, Kürdistan'la ilişkileri dünya içindeki yeri, konumlanması, hatta Sovyetlerdeki çözülmeden sonra Pan Türkizm akımına doğru bir yaklaşım, Sovyetlerdeki halk cumhuriyetlerine, Kafkaslara. Balkanlara doğru yaklaşım üzerine değinmeler ya-

pılabilir. Bir manifestonun neyi kapsaması gerekiyorsa, ana hatlarıyla bunları kapsar.

Bununla birlikte, program çalışması yapılabilir. Program manifestodaki ana esastan dikkate alır. onu maddeleştirir mevcut programlar vardır, gözden geçirilerek Türkiye devriminin program! ortaya çıkarılır. Program taslakları vardır fakat daha da somutu özüne getirme ve böylece özlü bir metni ortaya çıkarma imkan dahilindedir. Bu çalışma zor değildir. yapılabilir.

Kuruluş bildirgesi bir ilan bildirgesidir. Özellikle gerekir. Yapılmak isteneni devrimci kesimlere ve kamuoyuna çarpıcı biçimde yansıtırsa ve bu güçlü bir kaç eylemin eşliğinde du-yurulursa oldukça etkili olur.

Yapılacak belli bazı çalışmalar bunlar olabilir. Bu çalışmalar, burada grup çalışmasını gerektiriyor gruplaşmasını rahatlıkla yürütecek arkadaşlar var. Biz böyle bir grubu oluşturduk. Gerçi bu şehir grubu daha çok PKK dahilindeki örgütlenmeyi yürütüyor. Fakat bu çalışmaların da içine rahatlıkla kayabilir. Ancak, bu . . ..hazırlama daha

çok bir teorik ve siyasi çalışmadır. Bir küçük grup belirlenebilir. Bu grup bu üç metin üzerinde durulabilir. Taktik düzeyde görev alabilecek veya örgütlenmeyi geliştirecek güç zaten var. Türkiye için bir gerilla grubu da oluşturulabilir. Öncelikle bu temel metinleri çıkarmadan biraz yorum gücü olan, yani bu metinleri güçlü hazırlayacak küçük bir grup düşünülebilir. Bunun için kendini iyi hazırlayan var mı ? Üç metin ve mümkünse başka metinler de düşünülebilir.

-X....: Ben katılabilirim.

- APO: Evet siz bir şeyler yapabilirim diyorsunuz, zaten siz

varsınız. Öneriler dikkate alınarak belli sayıda arkadaş görevlendirildi.

- APO: Bu bir iş bölümüdür.Yani, bütün Türkiye kökenliler orada çalışacak diye bir kural yok, gerek de yok. Kaldı ki, binlerce Kürdistanlı çalışma içine girebilir.

- S......: Başkanım, Y. Arkadaş Türkiye ve Türk sol tarihi üzerine epey bir inceleme yaptı.

- APO: Düşüncelerinden yararlanırız. Hani Y. ?

- Y......: Benim.
- APO: Sen mi çalışma yaptın?
- Y......: Son üç yıl. cezaevinde bu konuyla uğraştım.
- APO: Bir sonuca vardın mı?
- Y.......: Türk sol tarihine ilişkin epey not çıkardım.
- APO: Sol hakkında vardığın sonuç nedir?
- Y.......: Tersine çevirmek gerekiyor. Aslında tek kelimeyle öyle diyebiliriz.
- APO: Türkiye sol tarihindeki mevcut pratiği tersine çevirmek gerekiyor. Yalçın KÜÇÜK de bizim gibi düşündüğünü söylüyormuş. İşte, tersine o çeviriyor.
- Y.......: Ama, onu pratiğe dökemedi. Entellektüel düzeyde kaldı.
- APO: Teoride tersine çevirmek de önemli bir adımdır. Evet, katılmak isteyen arkadaşlar çeşitli biçimlerde katkılarını sunacaklar. Çeşitli alt bölümleri yazabilirler. Bunlar sorumlu komisyon gibi çalışırlar. Zaman var, bu kış sürecini bu temelde değerlendireceğiz. Yönetim çalışmalarıyla birlikte, bu çalışmalar kış boyu ağırlık kazanacak. Fakat, daha da yazıla-

çak konular olabilir. Bence, mesela siz Türk solu üzerine incelemenizi metin haline getirebilirsiniz.
- Y.......: Eleştirel bir tarih.
- APO: Tamam, yani Türk sol eleştirisini siz yaparsınız. Sizinki hangi konudaydı, S. ?
- M.S....: Başkanım, Türk tarihi ve Kemalizm üzerine.
- APO: Güçlü yaklaşabilir misin ?
- M.S....: Güçlü yaklaşabilirim...
- APO: Yani Türk tarihi ve Kemalizm veya Türk tarihi içinde Kemalizm'in yeri. Türk tarihi ve en önemli bir aşaması olarak Kemalizmin yeri. Konu bu. Genel olarak Kemalizm'in yeri çok önemli. Tarihi incelemeyi, Kemalizmi tam açıklığa kavuşturmak için yapacağız. Osmanlılıkla Kemalizm arasındaki bağlantı, etkiler konulmalı. Bazı belirlemeleri tekrar da yapabilirim, ama gereksiz. Çözümlemelerde kapsamlı işlenmiştir. Çok kısa bir hatırlatma yapayım. Osmanlı mirası olmasa Kemalizm bir hiçtir. Kemalizm diye

bir şey olmaz. Kemalizm aslında feodal bir kalıntıdır. Kemalizm feodal kalıntının bir ürünüdür. Artık bunun açıklamasını yaparsınız. Yani anti demokratik olması, despotik olması, anti sosyalist olması. Osmanlı geleneğiyle çok sıkı ilintilidir. Ayrıca, Osmanlı geleneğini islam feodalizmi içinde inceleyeceksiniz. Türkler barbar toplumun yukarı aşamasındayken, Orta-doğuya çıkış yapılmıştır. Türk barbar geleneğini, Doğu PERİNÇEK'de biraz işlemiş. Daha da açarsınız. Yani. Oğuz boylarının gelişlerine biraz değinirsiniz. Osmanlıdaki yoğunlaşma ve Kemalizmdeki yoğunlaşma, bu çalışma için bir metin olacak. Yani, bu ayrı bir broşür çalışması olacak. Eğer sorunu siz de irdelerseniz, Kemalizm üzerine değerlendirmeler-

den yararlanacaksınız, kısaca dokunacaksınız. Bir işbölümü oluyor. Arkadaşın ele aldığını siz tekrarlamayacaksınız. Da ha çok Türk solunun özellikleri, tarihle bağlantısı, güvenlikle ilişkileri, yani yaşanan ekonomik, sosyal, siyasal rejimin öze yansıması incelenir ve fakat sonuçta Türkiye devriminin teo-risi sorununa açıklık getirilir. Türkiye devriminin örgütlenme sine açıklık getirilebilir. Böylesine bir metin geliştiriyorsunuz. Başka metin geliştirmek isteyen?

- P....-' Başkanım, bu konuda A'nın görüşlerine de başvu-rulursa iyi olur.

- APO: Olabilir, başvururuz.Yani bir taslak iletiriz, belki bir katkı sunmak ister. Evet, başka metin geliştirmek isteyen?

-A .....: Başkanım. Türkiye sol tasfiyeciliğini...

- APO: O çalışmanın içindedir. Son gelişmeler incelenirken, bunlar kapsamlı ele alınacak. Bizdeki değerlendirmeleri okuyacaksınız. Geliştirilen çok kapsamlı eleştiri ve çözümlemeler var. bunları iyi inceleyeceksiniz.

Ayrıca. Türkiye'de Türk kişiliği ele alınabilir. Biz nasıl Kürdistan'da kişilik meselesini incelediysek, Türkiye'de kişilik problemi de incelenebilir Türkiye'de kişilik erozyonu ve devrimci militan. Bu bizim kitabın bir uyarlaması olabilir. Türkiye'de kişilik bunalımı, devrimci militanın özellikleri ve yaşam tarzı konusunda kim çalışmak ister?

-Z....: Zaman sorunu var.

- APO: Zamanlama mühim değil, uyarlama kabiliyetiniz var sanırım. Kendi sorumluluğunuz altında bir kaç arkadaşla yapabilirsiniz. Yani bu bir nevi yaşam tarzının incelenmesi, Türk halk gerçekliğinin nasıl çarpıtıldığının ortaya konul-

masıdır. Yaratıcı olacak. Aslında bizim yöntem hayli yaratıcıdır. Uygulanırsa Türk halkının temel bazı özellikleri bence yakalanır. Boyun eğmeci özelliği güce tapınma özelliği, devlet içinde erime özelliği, yüzyıllardan beri egemen sınıflarının ardından sürüklenme özelliği, keloğlan özelliğinden bahsettik, yine bunun da bazen pasif ama, kendi devleti için herşeyini ortaya koyan, günümüze doğru daha da sığlaşan yaşam özellikleri , kendi gerçekliğine yabancılığı incelenir. Bu halk gerçekçiliği bazı yönleriyle kişilik üzerinde de yansımasını bulmaktadır. Türk tipi üzerine iyi inceleme yapılabilir. Bu tipin bazı temel özelliklerini iyi açığa çıkarmak gerekiyor. Bu tip: ilkesizdir, pragmatisttir, taklitçidir, dışa yarar-lanmacıdır, boyun eğmecidir, çok kurnazdır, ilkesizdir, onun için bir özgürlük ilkesi- bir demokrasi ilkesi yoktur, büyük güç nerdeyse o da ordadır. Tarihte müslümanlık çıkıyor müslü-manlığa sarılıyor, emperyalizm çıktı. Emperyalizme sarılıyor. İngiliz'e, Fransız'a, Amerika'ya yani kim güçlüyse tarih de hep ondan yana kayıyor. Günümüzde de kendini hayli düşüren bir kişilik özelliği var.

Sosyal yaşam incelenir. Sosyal-Kültürel yaşam da incelenmeyi gerektirir. Aile içindeki yaşam işlenebilir. Anti-de-mokratik, şoven nitelikleri işlenebilir. "Bir Türk dünyaya bedel" diyorlar. Kemalizmi bağlantıları zaten konulabilir. Biz bunları zaman zaman işlemiştik. Bir Özal kişiliğini değerlendirdik. Bunun yanında bir proleter-köylü tip, ilkel olan tipi incelenebilir. Anadolu köylü tipi incelenebilir. Proleter tip bence oluşmamıştır. Belki köylü tipten bahsedebiliriz ama, proleter Türk tipinden bahsetme imkansızdır. Proleter tip, yarı köylü, yarı küçük burjuvadır. Bu tipin özelliği daha da açılabilir. Bu konuda gözlemleriniz var sanırım.Öyle bir meti-

ni de fırsat buldukça geliştirebilirsiniz.

Ayrıca, Türkiye'de gerilla üzerine çalışma da gerekebilir mi?

_ X......: Başkanım, şehir gerillası...
- APO: Şehri-kırı birliktedir; böyle bir çalışma uygun olabilir mi? Türkiye'de gerilla sorunları...
- X.....: Başkanım, o konuda ilk önce Dev-Sol ve TİKKO benzeri gerillaya yönelik çıkışların eleştirisi gerekir.
- APO: Tamam da, ben içeriğinden bahsetmiyorum. Gerekir mi gerekmez mi?
- X......: Gereklidir, başkanım...
- APO: Gereklidir diyorsunuz.Türkiye'de gerilla sorunları veya Türkiye'de gerilla çalışması adı altında incelenebilir. Bu da taktiğe açıklık kazandırmak için geliştirilmesi gereken bir metindir. Yani Türkiye'de eylem taktiğinin geliştirilmesi için bu sorunu incelemek gerekiyor.

Türkiye'de gerillayı ele alırken, elbette bunun bir tarihçesi olacak. Türk ordusunun değerlendirmesi gerekecek. Kurtuluş savaşı döneminin değerlendirmesi yapılacak. Tarih de halk isyanları incelenecek. Özellikle 12 MART döneminin çıkışı, bazı gerilla deneyimleri, başarısızlıklarının nedeni ve Türkiye devriminde gerillanın gerekli olup olmadığı veya Türkiye devriminde gerillanın neden gerekli olduğu noktalarına açıklık getirilecek. Şehir ve kır gerillasının özellikleri örgütlenmesi ve temel diğer gerilla taktikleri incelenecek. İşte, o zaman dağları da işletebilirsiniz. Bazı dağlar, üstlenme sorunları, lojistik sorunları, ilk grupların derlenip toplanması, gerillanın yaşam tarzı üzerinde durursunuz. Bizim kitaplarda bunlar

çok somuttur.Gerillanın yaşam tarzı, gerillanın taktiği, gerillanın daha pratik bir planı gerekir. Gerilla Türkiye'de nerelere nasıl üstlenmeli ilk hazırlıklar ne olmalı, evet böyle bir metni de geliştiriyorsunuz.

Bir de, Türkiye için serihildan taktiği (şehir ayaklanması) üzerine küçük, bir broşür çalışması olabilir. Biliyorsunuz. Türkiye ağırlıklı olarak şehir toplumunun özelliklerini taşır. Gösterisi bol gelişecek bir alandır. Dolayısıyla böylesine bir çalışma prespektifi gereklidir ve bu aslında bir nevi plan olur. Yani, şehir örgütlenmesi ve serihildanı çalışmasıdır.

-C......: Böyle bir çalışmayı yapabilirim.

- APO: Rahatlıkla yapabilirsiniz. Zaten böyle bir planlama göreviniz var. Şimdiye kadar yazdığınız bütün yazılardan yararlanarak, Türkiye'de şehir çalışmaları, şehir ayaklanmaları, şehir eylem planı üzerine bir broşür hazırlayabilirsiniz. Bu çalışma klavuzu olur. Üniversitelerin yeri, mahalle çalışmaları, özellikle fabrika çalışmaları, eylem ve örgütleme biçimleri üzerinde durulur. Bunun içine bir de şehir eylemliliği, şehir gerillacılığı kısmını da dahil edersiniz. Sabotaj vb. gibi birçok şehir eylem taktikleri geliştirebilirsiniz.

(Öneriler temelinde belli sayıda arkadaş bu çalışmalar için görevlendirildi..)

- APO: Gerilla ve serihildan, kurulması düşünülen partinin eylem taktiğidir. Yani daha çok pratik örgütlenme ve eylemlerin şehir ve kırda nasıl geliştirilmesine dair açıklık geti-riyor.Yoğun bir görüş alış-verişi, tartışma içinde böyle bir metin ortaya çıkarabilirsiniz.

Ana hatlarıyla bir yerde Türkiye devrimini planlamış oluyoruz. Bu kadar kolay ve hızlı olmasının nedeni şudur: Yirmi

yıllık bir birikim vardır. Deneyle ispatlanmış sonuçlar vardır. Onları hızla adepte ediyoruz, uyarlıyoruz. Bu PKK yönetimini ve içeriğini daha bilinçli, daha örgütlü ve de güç vererek Türkiye'ye yansıtmadır. Başarı şansı çok güçlü çünkü: biz sıfırda başladık. Bugüne geldik. Türkiye açısından ise. dev gibi bir birikim var. Bizim yirmi yıllık birikimimizin yanı sıra, Türkiye sol birikimi de vardır ve rejim çıkmaz içindedir. Buna dayanacak büyük bir aşama yapabilir. Oldukça güçlü, çarpıcı ve hızlı bir çalışma olabilir. Hatta, bu çalışmalar başlarsa. 15 AĞUSTOS gelmeden de biz Türkiye içinde de güçlü eylemler ortaya koyabiliriz. İSTANBUL, Karadeniz, Toroslar dahil, iki gerilla büyük çıkışı, birkaç büyük şehir çıkışı yapabiliriz.

92 PKK'nın atılım yılıdır. Türkiye'de de hazırlıklarımız gelişiyor. Bunu yeni kuruluş adına yaptığımızda, epey sarsıcı boyutlarda bir gelişmenin ortaya çıkacağı açık. Buna gücümüz Var.Anormal gelişmeler olmazsa büyük bir atılım sağlanabilir. Türkiye solu da ister gelsin ister gelmesin, o hiç mühim değildir. Artık bıktık bu soldan.Zaten çok yeteneksiz, çok verimsiz bir sol. Tabanlarında

muazzam potansiyel var. Hepsini çekeriz. Biz çok yaramaz temelli olan KDP ve DDKD'yi nasıl çektik; Türkiye'deki taban aslında devrimcidir. Doğru çağrıları ve doğru çıkışları gördü mü, hızla koşar. Dolayısıyla, çeşitli örgütlerin bünyesindeki sağlam öğelerin yeni kuruluşun bünyesine çekilmesi çok süratli gerçekleşebilir. Bu verimli ve yaratıcı çalışmaya bağlıdır. Partimizin de bunu desteklemesi, yani PKK paraleli biçiminde ortaya çıktığını kavranması, bu gelişmeyi oldukça tırmandıracaktır.

Bu bir PKK çalışmasıdır. PKK'nın enternasyonalist niteliği gözönüne getirilirse bu konuda Hakiler ve Kemallerin gerçek

bir PKK'lı olarak sonuna kadar mücadeleleri gözönüne getirilirse, bu çalışmanın PKK'nın Türkiye'ye uyarlanmış daha planlı, uğruna daha çok hazırlanılmış ve dönemin gelmiş-geçmiş bir çalışması olduğu rahatlıkla anlaşılabilecektir. Fakat, yeni dönemin özellikleri muazzam örgütsel görevler dayatıyor. Mevcut olanakları iyi aktarmak gerekiyor. Bu yeni bir pratik çalışmadır. Esas itibari ile teorik, siyasi çizgiyi, perspektifleri derleyip toparlamak, metinlere kavuşturma ama, daha çok da pratiğin,eylem ve örgütlülük düzeyinde daha hızlı gelişmesi çalışmasıdır.

Biz bu çalışmaya katılacak olanlara daha şimdiden böylesine sağlam bir çıkış yaptırmak iyi bir temel hazırlamak istiyoruz. Dolayısıyla, bu çalışmalara da alabildiğine dikkatli, duyarlı yaklaşmalısınız. Başarı şansı verebilmek için, kendinizi biraz zorlamasınız. Her şeyden önce değerine ve gerçekleşme şansına inanmalısınız.Fakat sadece inanç yetmez, düşünce gücü yetmez; Pratik sorunlar üzerinde kafa yormakta gerekir. Bu gruplar muhtemelen ileride pratiğinde yer ala-caklardır.Sorunlara göğüs germede, kendini yenilemede, gözden geçirmede, sıkı sıkıya üzerinde durmada elden geleni yapacaksınız.

Bu kış sürecinde, kampımızda böylesini bir soylu bir çalışmayı ortaya çıkarmamız anlamlıdır. Dev gibi bir çalışma gerçekleşmiştir. Buradaki çalışma Kürdistan devrimini ayağa kaldıran bir çalışmadır. Türkiye devrimini de yeni temel üzerinde ayağa kaldırabilir. Kampımızın böyle bir gücü vardır. Kaldı ki şimdiye kadar zaten oldukça katkı sağlanmaya çalışılmıştır. Belki sonuçta tam alınamadı

ama, Türkiye soluna bir başarı şansı verdirtmek istedik; Layık olamadılar. O zaman, bu sefer bu biçimde yöneleceğiz. Bu sefer başarı şansı

yüksek bir çalışma haline getireceğiz.

Bu çalışmanın içinde bulunan bütün arkadaşlara bu temelde başarı dilerken bizim de elden geldiğince destekleyeceğimizi, zaten en az Kürdistan devrimi kadar desteklediğimizi, güç-olanak verdiğimizi ve bunun daha da artacağını belirtebiliriz."

PKK isimli melanet yuvasının "TÜRKiYE METROPOL FAALiYETLERi" adını verdiği yapılanma ile "TÜRKİYE KOMiTESi YAPILANMASI" şematik olarak tetkik edildiğinde APO Vampirinin sadece Güneydoğu Anadolu bölgesiyle yetinmediği ve Türkiye'nin bütününe yönelik hesaplar içerisinde olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

III. BÖLÜM

PKK'NIN 1992 YILI HEDEFLERİ

Abdullah ÖCALAN, batıya yönelik işleri de bu şekilde hallettikten sonra, 1992 yılı hazırlıklarına başlamak için kış çalışmalarına başladı. Bu çalışmalar daha çok 1992 yılı hazırlıkları ve planlamalarına ilişkindi.

1991 yılı faaliyetleri APO'ya bazı yeni girişimler için müthiş cesaret vermişti.

Kafasında iki konu vardı; birincisi BOTAN-BEHDINAN Savaş Hükümeti, ikincisi de Kürdistan Ulusal Meclisi seçimi ve oluşturulmasıydı. Böyle bir adımı atma cesaretini neden göstermişti? Bu adımları atmakla nereye varmak istiyordu? Böylesi adımları atması için gerekli koşullar hazır mıydı.? Yoksa her zaman olduğu gibi militanlarının önüne büyük hedefler koyarak,onların enerjilerinden azami faydalanmak mı istiyordu ?

Şimdi kısaca bu konulara değinelim. Gerçi adı geçen psikopat yıllardır yaşadığı ŞAM'dan çeşitli zırvaları ısıtıp ısıtıp teori, çözümleme, taktik adı altında piyasaya sürüyordu. Oradan adeta dünyaya meydan okuyordu. Ama bahsettiğimiz gibi bu sefer hedefleri çok büyük tutmuştu.

1992 başlarında Türkiye-Irak sınırının Türkiye tarafındaki sınır karakollarına saldırıp ortadan kaldırılması, planın ilk

adımıydı.Böylece 330 kilometrelik sınır boyunca dizilen sınır karakolları kaldırılacak ve Türkiye tarafında bir kurtarılmış bölge yaratılacaktı. Diğer yandan sınırın Irak tarafı zaten PKK'nın denetimindeydi ve sahadaki onlarca kampta binlerce militan, sabahtan akşama kadar silahlı eğitim görüyordu. Bu gücün elinde onlarca çeşitli çapta havan topu, uçaksavar, binlerce roketatar ve onbinlerce piyade tüfeği mevcuttu. APO bu silahlı gücü; sınır karakollarını kaldırdıktan sonra sınırın her iki tarafına konuşlandırmayı ve bu sahada BOTAN-BEHDINAN SAVAŞ HÜKÜMETi kurmayı amaçlıyordu.

Sınırın Türkiye tarafı BOTAN, Irak tarafı da BEHDİNAN olarak adlandırılıyordu. Savaş hükümetinde BOTAN- BEHDINAN SAVAŞ HÜKÜMETi denecekti. APO, bu planla ilgili ajitasyon yaparken; "Emperyalistlerin çizdiği sınırı savaşla parçalayacağız ve yine emperyalistlerin birbirinden ayırdığı Kürt halkını savaş alanında birleştireceğiz"diyordu.

Savaş hükümetini kurmayı kafasına koyan A. ÖCALAN, bu hükümetin kimlerden kurulacağı konusunda da planlar yapıyordu. Pek tabii ki, eline silah tutuşturduğu ve "iki keçiyi güdemeyecek" olan militanlarıyla bu hükümet kurulamazdı. Onların görevi ayrıydı.Onlar silah sıkacak, cinayet işleyecek, sonra da kaçıp köstebekler gibi

yeraltı sığınıklarında saklanacaklardı. Dolayısiyle onlarla savaş hükümeti kurulamazdı.

O halde yeni bir yol bulmalıydı.Şöyle daha insanın ilgisini çekecek daha çok propaganda olanakları yaratacak bir formül bulmalıydı. O da bir ulusal meclis seçmekti. Kürtlerin yaşadığı her yerde bu seçim yapılmalı, ulusal meclis üyeleri seçilmeli ve bu meclis de savaş hükümetini oluşturmalıydı. Seçim Türkiye'de, Irak'ta, İran'da, Suriye'de ve Avrupa'da

yapılacaktı. Önce delegeler seçilecekti, delegeler ulusal meclis üyelerini seçecekti. Ulusal meclis de Botan-Behdinan Savaş Hükümetini seçecekti.

Fakat, delege seçimine gitmeden önce ülke içindeki ve dışındaki tüm PKK grupları bu seçim sisteminin şeklini, ulusal meclisin önemini ve de savaş hükümetinin gerekliliğini anlatmalıydı. Böyle bir propaganda, PKK'ya içte ve dışta ne kazandıracaktı? Herşeyden önce PKK grupları savaşçı gücünün dışında kalan yerel işbirlikçilerinin güç ve imkanlarının azamisinden yararlanacaklardı. Öte yandan dünya kamuoyuna yönelik olarak propaganda imkanlarını araştıracaklardı. Bu, az birşey değildi. Bunun üzerine PKK grupları yetişebildikleri her kesime; "Yakında PKK,Kürdistan Ulusal Meclisi'ni seçecektir. Bu meclis de kurtarılmış bölgede (Botan-Behdinan) kendi içinde bir savaş hükümeti oluşturacaktır. Fakat bu meclis üyeleri, halk adına mücadelesiyle halka örnek olmuş delegeler tarafından seçilecektir. Meclis adaylığına, delege seçilenler başvurabilecektir. Delegeleri ise, halk adına ama halkla beraber PKK seçecektir. PKK bu konuda adil davranacak ve Kürdistan'a en fazla hizmet edenleri delege yapacaktır. Önümüzdeki günlerde, delege olabilmeniz, dolayısıyle meclis üyeliğine adaylığını koyabilmeniz ve meclis üyesi seçildiğiniz taktirde hükümete girip bakan olabilmeniz (Kanaatimizce bu bakanlıklar; sığmaklar bakanı, jaji-sirik istifleme bakanı, Şutık bakanı, katliamlar bakanı, provakasyonlar bakanı, sosyalist ahlak yerleştirme bakanı, uyuşturucu bakanı, kaçakçılık bakanı vs. şeklindedir! için tarihi fırsat doğmuştur. Kendinizi gösterin, gün bugündür) diye propaganda yapıyorlardı.

Doğu ve Güneydoğu'da bu tür propagandalara gülüp

geçenler çoğunluktadır ama bu tür bir propagandayı işitip de kulaklarını dikenlerin sayısı da az değildir.Böyle birşey; yeni avantalar, vurgunlar ve kazanç kapıları demektir. Böyle bir hadise; hesapta olmayan isim ve etiketlere kavuşmaktır. Bir takım riskleri de olsa, böyle bir faaliyetin içine balıklama dalacak nice insanlar vardır, doğu ve güney doğuda...

A. ÖCALAN, 1992 yılını böyle planlamıştı.Böyle bir plan dahilinde kış hazırlıklarını yapıyordu. Herkesi bu duruma şartlandırmıştı. Yani, hedefler; "BOTAN - BEHDİNAN SAVAŞ HÜKÜMETİ, ULUSAL MECLiS SEÇiMLERDE BATI İLLERİNDE YENİ BİR ÖRGÜTLEME İLE TERÖRÜ BATIDA DA TIRMANDIRMAK"tı...

Bu dönemde Türkiye'nin dünyadaki önemi gittikçe artmış, son gelişmelerden dolayı siyasi bir güç olmaya doğru ilerliyordu. Çünkü; Orta-Asya'daki Türki Cumhuriyetler, bağımsızlıklarına kavuşarak gözlerini Türkiye'ye çevirmişlerdi. Aynı şekilde; Balkanlardaki bunalım, birçok milletin Türkiye'ye yaklaşmasını sağlamıştı. Böylece Türkiye'nin dünyadaki önemi günden güne artıyor ve Türkiye, birçok devlet için bir umut haline geliyordu. Türkiye'nin bu prestijini kırmak, onu içeri hapsetmek ve Türkiye'nin, Türkiye'ye muhtaç olan ülkelerden daha çok bunalım içerisinde olduğunu bütün dünyaya yansıtmak gerekiyordu. Bu nedenle APO, ani bir çıkışla 1992 yılı 21 Martında bir ayaklanma başlatmak istiyordu. 21 Mart Nevruz ayaklanmasını diğer üç hedefin dinamosu olarak düşünüyordu. Bu nedenle kış boyu basını da kullanarak güçlerinin bir ayaklanmaya hazırlandığını beyan etmeye başladı. Bu propaganda, kısa sürede tüm Türkiye'yi sardı. 1992 Martı yaklaşırken, herkesin konuştuğu tek konu; PKK' nin Martta genel bir ayaklanma başlatacağıydı.

Başta hükümet olmak üzere, diğer siyasi kuruluşlar, Ordu, Emniyet, basın, aydınlar, halk, PKK'nın 1992 baharında genel bir ayaklanma başlatacağı endişesini taşıyordu. Bazıları inanmasa da hazırlıklarını böyle bir ihtimali gözönüne alarak yapıyordu. Özellikle

basında çıkan manşetler, ayaklanmanın olacağını iyice pekiştiriyordu.

APO, militanlarına verdiği talimatlarda bu konuyu özellikle vurguluyordu .Yine ülke içindeki PKK grupları, dağıttıkları bildirilerde; "Genel bir ayaklanmaya hazırlanın, tarihi gün gelip çattı. Silah ı olmayan silahlansın, parası olmayan silahı PKK' dan istesin! Her ev bir sığınak hazırlasın, evlerinize gerekli malzemeyi stok edin, ayaklanma komiteleri kurun! Herkes gücü oranında ayaklanma komitelerine yardımcı olsun!" şeklinde talimatlar veriyordu.

Diğer yandan, ezelden beri Türkiye Cumhuriyetinin yeminli düşmanı olan bazı güçler, Devleti zaafa düşürmek için; "PKK'nın ayaklanacağı yoktur, bunu devlet uyduruyor. Devlet halkı katletmek için bahane arıyor" diyerek, APO'nun kendilerine verdiği rolü hakkıyla oynamaya çalışıyorlardı.

PKK lideri ayaklanma çağrılarını aleni yapıyordu.Bu konuda kesin talimatlar yayınlıyordu. PKK yurt içi komiteleri, a-yaklanma taktiğinin pratik hazırlıkları için durmadan bildiri ve talimatlar hazırlıyorlarken, sözkonusu güçler (kuruluşlar), böyle birşeyin olmadığını söyleyerek devlete saldırıyorlardı. Diğer basın ise; ne yapılması gerektiğini anlatacağına, panik yaratacak tavırlarla ortalığı karıştırmaya uğraşmaktaydı. Derken 1992 Nevroz'u gelip çattı.

Güvenlik güçleri, olabildiğince tedbirler almaya çalıştı. Halkı sakin olmaya, oyuna gelmemeye çağırdılar.PKK da

boş durmadı; "Bu ayaklanma tarihi bir fırsattır.Korkmayın, arkanızdayız.T.C. size birşey yapamaz. Ayaklanmaya katılmayanları hain ilan edeceğiz" diyerek tehditler savurdu. Bazı parti ve dernekler ise, Avrupa'daki bazı çevrelere başvurarak; "Halk, Nevroz'da şenlik yapacak ama T.C. bu şenlikleri kanla bastırmak istiyor. Her tarafa tank, top yerleştirmiş, gelin gözlerinizle görün!" diye sağa-sola koşuşturdular.

PKK, 21 Mart gelmeden özellikle, Cizre, Silopi, Şırnak, Nusaybin gibi yerler başta olmak üzere binlerce silahı şehirlere ve köylere sokarak işbirlikçilerinin ellerinde tutuşturdular. 20 Mart'ı 21 Mart'a bağlayan gece, çoğu askeri karakol ve kışlaya, polis karakollarına, devlet binalarına, devlet memurlarının evlerine olmak üzere

yüzbinlerce mermi sıktılar. Bunun ismi de* "Nevroz şenliklerine hazırlık" oldu. Ekmek bulamayan yoksul Kürt insanı, tanesi beşbin liraya satılan yüzbinlerce mermiyi, çoğu taciz amaçlı olmak şartıyla havaya sıktı. Hatta şenlikler birçok yerde havan topu ve roketatarlarla yapıldı. Masum folklorik amaçlı Nevroz şenliklerinin açılışı, havan topu ve roketatarlarla yapılmıştı. Mermilerin çoğu kamu güvenliğini, genel asayişi sağlamakla görevli güçlerin bulunduğu binalara ve lojmanlara yönelmişti. Bir başka deyimle birçok yerde, "Masum Nevroz Şenlikleri" PKK'nın halkı siper ederek topyekün bir saldırısına dönüşmüştü. Öyleki, TC. Hükümeti kırıp dökmemek şartıyla Nevroz şenliklerinin yapılmasını serbest bırakmış, bunu kamuoyuna ilan etmiş ve hatta bazı yerlerde kırıp dökmeye göz yummuştu.Yeter ki, kan dökülmesin diye...

Fakat PKK kansız, kan dökmeden edemezdi. A. ÖCALAN ve PKK, gıdasını dökülen kandan alıyordu. Tüm varlı-

ğını döktüğü kana borçluydu. "Genel ayaklanma "çağrısı yaptığı 92-Nevroz'unda ise binlerce insanın kanı dökülmeliydi ki, dünya, Türkiye kamuoyu günlerce bu olaydan bahsetsin, muhabirler, gazeteciler Şam'a koşup bu konudaki fikirlerini sorsun.

Yerel düzeyde yapılan PKK hazırlıkları ve olayları tırmandırma taktikleri ise şöyleydi; Her mahallede bir ayaklanma komitesi kurulmuştu. Komite görevlileri, günlerce önceden ev-ev dolaşarak, herkesin neler yapması gerektiğini anlatmışlardı. Halkın tümü, önde kadınlar ve çocuklar olmak üzere sokağa dökülecekti. Görev verilenler, PKK bayrak filama-larıyla APO posterleri ve TC.'nin sömürgeci, faşist olduğunu, Kürtlerin bağımsız devlet kurması gerektiğini belirten dövizler taşıyacaktı. Herkes, ayrıca yıllardır APO'nun militanlarına ezberlettiği sloganları haykıracaktı. Örneğin; "Vur Gerilla Vur, Kürdistan'ı Kur", "Kürdistan Faşizme mezar Olacak", "Kahrolsun TC. "yada "Yaşasın APO, Yaşasın PKK".

Evet halk, sırtında PKK namlularıyla meydanlara çıkınca, bu sefer halkın ardına gizlenen ve daha önceden yapılan plan gereği birçok PKK işbirlikçisi, Güvenlik Kuvvetlerini taramaya başladı. Güvenlik Kuvvetlerinin de kendilerine doğru ateş etmesini ve orada sürü gibi gördükleri halktan mümkün olduğunca çok sayıda insanın

ölmesini istiyorlardı. Fakat güvenlik ve emniyet kuvvetleri oyuna gelmemek, ateş etmemek için gösterilmesi gereken sabır ve metaneti gösteriyorlardı. Bunun üzerine, kadın ve çocukları kendilerine siper etmiş olan PKK'lılar, halka; "Bakın, işte polis ve asker korkudan başını kaldırıp bize ateş etmiyor. Biraz daha üzerine yürürsek, ateş etsek bırakıp kaçacaklar. Hiç korkmayın, hep beraber gidip bütün binaları yok edelim. Çocuklarını, kadınlarını

öldürelim, buradan kaçıp gitsinler, onlar kaçıp giderse, eşyaları ve evleri size kalacaktır."diyerek provakasyonu eksiksiz uyguluyorlardı.

PKK, özellikle Şırnak, Cizre ve diğer bazı yerleşim birimlerinde amacına ulaşmaya çalıştı. Buralarda birçok insanın kanını akıtmayı başardı. Alınan tedbirler sayesinde PKK'nın kış boyu hazırlıklarına giriştiği 1992-Nevroz'la birlikte genel ayaklanma, başarısızlıkla sonuçlandı. Fakat halkı aylarca streste tutmayı ve onlarca insanın hayatını mahfetmeyi başardılar.

Bunun üzerine A. ÖCALAN, kamuoyuna yönelik olarak; "Bizim ayaklanma hazırlıklarımız yoktu. Böyle bir kararım yoktu."demeye başladı. Ancak militanlarına ise; "Beceriksizler! işleri yüzünüze, gözünüze bulaştırdınız. Halk sizden cesur ve atak davrandı."diyerek daha çok kanın dökülmemiş olduğuna hayıflandı.

1992 Nevroz olaylarının genel bir değerlendirmesini yapmak gerekirse, şöyle söyleyebiliriz: Hükümet, taşkınlıklar olmaması kaydı ile kutlamaları serbest bırakmıştı. PKK,bunu kana bulamak için tüm imkanlarını seferber etti. Fakat, bazı yerleşim birimleri hariç başarılı olamadı. Bu durum PKK'nın hızlı bir prestij kaybına yol açtı. Ancak, Güneydoğuda prestij kazanmak veya kaybetmek anlıktır. Gücünü kaybettiğin gün hiçbir prestijin kalmaz ama varlığını hissettirdiğin an prestijin, doruk noktasına çıkar.Yine Güneydoğu'da prestij kazanmanın yolu; ne yazık ki, silah patlatmaktır. Yıllardır APO ve PKK, bu zaafı kullanmaktadır. Ama ne yazık ki, birçok aydınımız, politikacımız ve bürokratımız bu durumu ya anlamıyor ya da anlamak istemiyor. Her neyse... PKK, bu duru-

mu bildiğinden, Nevroz olayları sırasında yediği şamarı bertaraf etmek ve yeniden kaybettiği prestijini kazanmak için büyük ve sansasyonel eylemlere girişti. Bunun hazırlıklarını yaptı. Genel güvenlikten ve asayişten sorumlu olanlar,PKK prestij kaybetti, yavaş yavaş yok oluyor hayellerine kapıldılar. Ta ki, Irak sınırındaki karakollarımız peşpeşe bası-lıncaya, onlarca Mehmetçik şehit oluncaya kadar bu anlayış devam etti.

a) KARAKOL BASKINLARI VE GÜDÜLEN AMAÇ:

1992 yılı Mayıs ayında sınırdaki karakollarımıza, sınırımıza bir karış mesafedeki kamplarından kalkarak her türlü ağır silahlarla saldırılar başlayınca PKK, tekrar prestij kazanmaya başladı.

Abdullah ÖCALAN, Nevroz olaylarını telafi etmek için, hızla "Botan-Behdinan savaş hükümetini"ön plana çıkardı. Yoğun bir şekilde bunun propagandasını yaptırdı. "Behdinan'ın önemli bir kısmı, güçlerimizin denetiminde Botan'da büyük oranda etkinliğimiz söz konusu. Sınırdaki bazı karakolları da kaldırdık mı büyük bir sahayı özgürleştirmiş oluruz. Böylesi bir alanda da hükümet kurmamız gayet doğal birşey." diyerek Kuzey Irak'ta mevzilenmiş olan tüm gücünü sınır karakollarını tasfiye etmeye yöneltti. Sınırdaki karakollarımıza zaman zaman sayıları beşyüz kişiyi bulan, her türlü ağır silahlarla takviye edilmiş PKK grupları saldırılar yöneltiyorlardı. Saldırı ve katliamlardan sonra da sınırımıza birkaç kilometrelik mesafedeki kamplarına dönüp halaylar çekiyorlardı. Bu halayları video kasetlerine kaydedip, kasetleri propaganda

amacıyla kullanıyorlardı. Yani bu kasetler çoğaltılıp dağıtılınca, Suriye'den Avrupa'ya, Van'dan istanbul'a kadar, birçok çevreden yığınla genç APO'nun dağlarda kurmuş olduğu tuzaklara koşmaya başladı.

1992 yılı başlarından itibaren Botan-Behdinan "kurtarılmış bölgesine" çok sayıda yeni eleman aktarıldı. Öyleki Türkiye 'nin dört bir yanında oluşturulmuş olan eleman temin etme ve toplama merkezleri, ağlarına düşürdükleri gençleri hızla ve çok rahat bir biçimde, turistik geziye gönderir gibi dağlara gönderiyordu. Böylece APO'nun elinde , harcamakla bitirme-yeceği kadar çok sayıda genç insan birikiyordu.

Abdullah ÖCALAN, bunların akın akın geldiğini gördükçe eskilere dönüp; "Sizlere hiç ihtiyacım yoktur, havalara girmeyin! Kendinizi birşey zannetmeyin, eğer adam gibi bu davaya hizmet edeceksiniz edin, yoksa hepinizden hesap sorarım." demekteydi.

Etrafında binlerce ölüme mahkum, kişiliğini kaybetmiş, kendini ifade etmekten aciz, her söylenene kayıtsız şartsız boyun eğen insan bulunan megaloman APO, elbette ki her-kese saldırmaya cesaret edecekti. Neden etmesin ki? Böylesine sürü gibi güdebileceği bir kalabalığa sahipken, neden kendisini dev aynasında görmesin? Neden maceradan maceraya atılmasın? Yani bu adamları neden istediği gibi kullanmasın?

Sınır karakolları baskınların da daha çok bu zavallı, sürü-leştirilmiş (düşürülmüş) kişiler kullanılıyordu. Her baskından sonra askerlerin karşı ateşi ile önemli bir kısmı da ölüyordu. Ama hiç önemli değildi. Çünkü, bunlardan çok vardı. İstemediğin kadar... Temininde de güçlük çekilmiyordu. Adeta ken-

di ayaklarıyla geliyorlardı.

APO, adamlarına talimat verirken; "Kürdistan'da her aileden başıboş dolaşan çocuk var. Kızlı erkekli, her aileden iki üç tanesini kaparsanız yüzbinlerce insan eder. O kadar da zor değil, zaten aile reisleri bunları beslemekten acizdir. Çoğu, oğlunu ve kızını gönüllü verir, öyle dövünüp sızlanmazlar. Sonra o gençlerde sevinerek yanımıza gelirler. Evlerinde çoğu huzursuz, aile içinde (aile denebilirse) eğreti duruyorlar. Gençlik bunalımlarını en yoğun biçimde yaşıyorlar. Kolundan tuttunuz mu kolayca koparıp getirirsiniz.Biraz da ilk geldiklerinde ortamı güzelleştirdiniz mi evlerinden ayrıldıklarına sevineceklerdir... "demekteydi.

İşte, APO Kürt insan malzemesini böyle kullanıyordu. Böyle değerlendiriyordu. Onu, kanı dökülmesi gereken bir nesne olarak görüyordu. Sonuçta ne umuyordu?

APO, isminin manşetlere çıkmasını, aşağılık duygularının tatmin edilmesini istiyor ve umuyordu. Tüm önde gelen adamlarının meseleye böyle bakmasını, hergün kan dökülmesini istiyordu. Kan dökülmeyen günleri, boş geçirilmiş günler olarak kabul ediyordu.

1992 yılı yaz aylarında, bu anlayışa bağlı olarak, Doğu ve Güneydoğuya serpiştirilmiş gruplar; can almaya, kan dökmeye devam ettiler. 15 Ağustos 1992 tarihi yaklaştıkça, APO' nün adamları gerilimi tırmandırmaya devam ettiler, yine her tarafta korku ve panik yaratmaya başladılar. Özellikle, yöre halkı Mart ayındaki olayların etkisinde olduğundan, 15 Ağustos tarihinde de benzer hadiselerin meydana gelebileceğinden endişe duyuyordu.Bazı aileler gençlerini batı illerine gönderiyorlardı.

Öte yandan, 1992 Nevroz'unda olduğu gibi; bu kargaşadan, bu kan deryasından menfaat uman leş kargaları da piyasaya çıkmışlardı. Kimisi maddi çıkarı için, kimisi cüceliğini kamufle etmek için, kimisi de siyasi ve sosyal kazanımlar elde etmek için "çaresiz Kürdü" APO'nun çöp makinasına doğru itmeye çalışıyorlardı. A. ÖCALAN denen megaloman da, birer süprüntü olarak değerlendirdiği insanları makinenin dişlileri arasında ezmeye devam ediyordu.

Leş kargaları, durmadan kan dökücüleri perdelemeye çalışıyorlardı. Bunu, hem belirttiğimiz nedenlerden dolayı menfaat sağlamak, hem de APO'dan korktuklarından O'nun gazabına uğramamak için yapıyorlardı. Aslında bir bataklığa itildiklerini farkedenler az değildi. Geçici menfaatler ve yine geçici duygu tatminleri, giderek yerini çıplak gerçeklere bırakmaya başlıyordu. Çünkü; dünyada herşeyin bir bedeli vardır. Bu bedel, mutlaka ama mutlaka şu ya da bu biçimde ödenir.Bugün bu bedeli, hem APO vampiri hem de APO'nun gölgesinde vurgun vuranlar, çaresiz kürdün kanıyla ödeyebi-liyorlar. Ama gün gelecek ve o kan artık akmaz olacaktır. İşte o zaman, bu bedeller başka türlü istenecektir. Bazıları kendileri için o günlerin uzak olmadığını biliyorlar ve ürperi-yorlar. Fakat buna rağmen, kendilerini kaptırdıkları girdaptan kurtulmak için çırpınmaya cesaret edemiyorlar. Hayvanlar bile tehlikeleri sezdiklerinde içgüdüsel olarak çırpınırken, bunlar; ruhlarını, bedenlerini APO canisine terkettiklerinden, ruhsuz ve halsiz birer nesne gibi kendilerini akıntıya bırakmışlardır.

istanbul, Ankara, izmir gibi yerlerde tıkman, oranın imkanlarını en iyi şekilde kullanan bu asalaklar, zaman zaman Güneydoğuya

açılarak ortalığı bulandırıp yeniden dönüyor-

lardı. APO haydudu ŞAM'da tıkınırken, bu sefiller de batı illerinde gönül eğlendiriyorlardı. PKK'lı canilerce iş makina-ları, ekonomik kurumlar tahrip edilirken, okullar yakılıp öğretmenler öldürülürken kıs kıs gülen bu sefiller, diğer yandan; "Devlet doğuya yatırım yapmıyor, hizmet götürmüyor" diye de demeç verebiliyorlardı. Çalışmayı, emek sarfetmeyi, bir-şeyler üretmeyi enayilik sayan bu güruh, üretilen ve yaratılan en güzel şeylerden yaralanmayı da vazgeçilmez saymak-tadırlar.Bunlara göre; "PKK meşru müdafaa yapıyor, devlet katliamcıdır, devlet silahlarını bırakıp meydanı PKK'lı canilere bırakmalı, devletin meşru güçleri hiçbir surette, hiçbir şeye karışmamalıdır." Fakat, herhangi bir PKK'lı, kendi iç hesaplaşmaları sonucu ya da halktan birinin meşru müdafaası sonucu öldürüldüğünde ise, günlerce propaganda faaliyetlerine girişiyorlar; "Güneydoğuda faili meçhul cinayetler var, devlet bunların faillerini neden açığa çıkarmıyor? Neden gerekli araştırma ve soruşturmayı yapmıyor? neden suçluları adalete teslim etmiyor? Yoksa bu cinayetleri devletin kendisi mi işletiyor?" türünden bir yığın sorular ile insanların kafasını bulandırıyorlardı. Örgütün finanse ettiği dergi, gazete ve bu gibi yayınlarla bilgiçce senaryolar diziyorlar, üstelik en acısı da; basını, aydınları ve yetkilileri de bu düzmece senaryolarda kullanıyorlardı.

c

1992 yılı Ağustos ayında genel grev, kepenk kapatma çağrısı ile birlikte, PKK örgütünün kırsaldaki elemanları ve şehirlerdeki silahlı milisleri tarafından devletin kullandığı bina ve benzeri kuruluşlar ile yöre insanının hizmetinde olan kamu mallarının tahrip edilmesi kararı alınmıştı. Herşey yakılıp yıkılacaktı. Her şey yok edilecekti. Buna en çarpıcı örnek de; 18-19 Ağustos gecesi başlayan ve daha sonraki

günlerde de devam eden Şırnak olaylarıdır.Şırnak olayları ibretle ele alınıp değerlendirilmelidir. Üzerinde iyi düşünülmeli, APO ve işbirlikçilerinin, Kürt insanına reva gördüğü bu provakasyonlara dikkat edilmelidir.

Bu asalak güruh, bir yandan güvenlik güçlerine saldıracak, çalışamaz hale getirecek, bilgi akışını engelleyecek, araştırma yapmasına mani olacak, devlete bilgi veren, selam veren insanları örgüte gammazlayacak, öldürtecek sonra da; "Kürdistan gerillaları bir ihbarcıyı, devletle ilişkisi olan birini öldürmüş" diye poposuna kına yakacak, diğer yandan güvenlik güçleri faili meçhul cinayetleri açığa çıkarmıyor diye feryat edecek...! işte bu insanların hezeyanlarının hesabını bugüne kadar kimse onlara sormadı, soramadı. Çünkü, onlara göre meydan boş. Hem de bomboş. Onlar da istedikleri gibi at oynatıyorlar. Hiç kimse bu zavalılara diyemiyor ki; "Ya kafanız çorba gibi, ya da beyniniz neden böyle çamur gibi? neden bu demagoji? Neden, insan gibi açık açık ne istediğiniz söylemiyorsunuz? Neden, sürekli oryantal yapıyorsunuz? Bu alçaklıklar ile daha kaç yıl, kaç ay, kaç gün sefa süreceğinizi sanıyorsunuz?" Maalesef , kimse APO gibi bu İPİNİ KOPARMIŞ güruha birşeyler soramadı ve soramıyor. Bunların en az APO kadar cani ve en az O'nun kadar günahkar olduğunu iddia ediyoruz. APO'nun çöp öğütme makinasına insanları peşkeş çekenler, bu insanlardır.

-1992 YILI AĞUSTOS OLAYLARI:

Nevroz olayları, PKK'ye yeni taktikler uygulanmasını öğretmişti ama demokrasi ve şeffaflık laflarını ağızlarından düşürmeyenler; demokratik toplumda kendi insanlarını korumak, kardeşini Apo Kont-drakulasına kan vermekten kurtarmak için bundan ders alarak, bu mücadelenin akıl işi olduğunu bilip yeni taktiklerle demokratik toplum iradesini konuş-turamadılar. Yani, PKK her olayın taktik değerlendirmesini yapıp yeni taktikler ve uygulamalar geliştirirken, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yetkilileri ise; PKK'nın her yeni taktiğinin başarısını sağlayacak zeminler teşkil etmekte adeta direndiler.

Nevroz olaylarında halk içine sızan militanlar, milisleriyle birlikte taraftarı olan kesimleri caddelere dökerek miting yaptırmış ve başları sarılı, eli silahlı militan ve milisler halkı kendilerine siper ederek güvenlik güçleri üzerine ateş açmışlardı. Olaylar daha çok yarı silahlı mitingler olarak geliştirilmiş ve halkla güvenlik güçleri provokatif bir taktikle karşı karşıya getirilmişti. Ama alınan tedbirler,

provokasyonun daha fazla sürmesini engellemişti. Buna rağmen, kısa süreli de

olsa bu provokasyon gerçekleştirilmiş ve PKK açısından istenen etkinlik sağlanmıştı.

Halk savaşı stratejisiyle hareket eden veya o iddiada olan örgütlerin; halkın iktidar güçlerinden istediği en basit taleplerinden hareketle, başta silahsız gösteri, yürüyüş, miting vb. olaylardan giderek dıştan korumalı, yarı silahlı ve en son tümden silahlı toplumsal olayları yaratma taktiği uyguladıklarını sağır sultan dahi duymuş olmasına rağmen, ülkesinde bu iddiada olan bir terör hareketi ile mücadele eden devlet, bunu gözönünde bulundurarak, her bir aşamadaki olayları, provokasyonları; gelişme eğilimi ortaya çıkar-çıkmaz önleme, darbeleme tedbirleri geliştirememiş, adeta seyirci kalarak bu provokasyonların gerçekleşmesine yarayacak send-romlar da yaratmıştır.

Karşı güç ve odakların gittikçe su yüzüne çıktığı bir ortamda istihbarata dahi gerek kalmayacak durumlar gözönünde iken; "istihbarat zayıf, istihbarat yok" beyanlarını vererek, bu işin sorumluluğunu omuzlarında hissetmeyenlere ya da topu ayağından çıkaranlara halk olarak çıkar sorarız: "Madem istihbarat yok, bu tür olayların yaratıldığı yıl dönümlerinden haftalarca önce yaratılan sendromlar neyin nesi? Türkiye'de yaşayan bütün halk; 21 MART, 1 MAYIS, 15 AĞUSTOS, 27 KASIM tarihlerinin PKK için önemli yıldönüm tarihleri olduğunu biliyor da siz bilmiyor muydunuz? Bilmiyorsanız, halkın kaderini belirleyen makamları işgal etmeye hakkınız var mı?"

19 Ağustos olayları; PKK'nın 15 Ağustos 1984 yılında Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla başlattığı "gerilla" hareketi ve 1986 yılında gerçekleştirilen 3. Kongre kararıyla adı, ARGK (Arteşa Rızgariya Gelle Kürdistan- Kürdistan Halk Kurtuluş

Ordusu) olarak değiştirilen HRK (Hazen Rızgariya Kurdistan- Kürdistan Kurtuluş Güçleri)'nin kuruluş yıldönümünün bir kutlamasıdır. 20 yılı aşkın bir süredir organize suçlarla mücadele

eden devletin, bu yıldönümlerinden bir hafta öncesi ve sonrasında mutlaka olaylar yaratmak istendiğini bilmesi gerekmiyor mu? Bildiğine inanıyoruz ama gereğini yaptığına i-nanmıyoruz!

Nevruz provokasyonu öncesindeki olaylar, silahsız mitingler veya yürüyüşler olarak gerçekleşti. Nevroz'da ise yarı silahlı bir uygulama görüldü. 19 Ağustos'ta da Şırnak ilinin etrafı militanlar ve çevre köylerden toplanan silahlı milisler tarafından sarılırken, şehir içindeki silahlı milisler de evlerde mevzileniyorlardı. Bu sefer ki, provokasyon daha büyük olmalıydı ve daha fazla kan dökülerek daha fazla etki yaratılmalıydı. Bu düşünceyle tümden silahlı-yarı işgal eylemi gerçekleştirilerek sonuç alınmak istendi.

Şehirin etrafını sararak mevzilenmiş militan ve çevre köylerden toplanmış milisler, roketatar ve ağır silahlarla saldırıya geçiyorlar, içerideki milisler de evlerinden resmi binalara ateş etmeye başlıyorlar. Güvenlik güçleri, bu durum karşısında pasif savunmaya geçerek, ateş açılan evleri hedef almak zorunda kalıyorlar. Şehirin kuzey tarafından şehire girmek isteyen teröristler, koruyucuların direnişi karısında geri çekilmek zorunda kalıyorlar. Teröristler, mevzilendikleri tepelerden attıkları roketlerle güvenlik güçlerine ait binaları tahrip edip geri çekildikten sonra, içerideki milisler çatışmayı sürdürüyorlar.

iki gün devam eden bu olaylar, güvenlik güçlerinin hakimiyeti ele geçirip, bütün evleri araması ve birçok kişiyi gözal-

tına almasıyla sona eriyor. Ve evlerde yapılan çok sayıda sığınak tesbit ediliyor.

Olaylar sona erdikten sonra, yakalanan kişilerin militan olup olmadığı tartışması başlıyor. İşe bakın! Devletin bir vilayetinde günlerce karşılıklı olarak silahlar patlayacak, resmi binalar ve sivillere ait evler hasar görecek, güvenlik güçleri ve sivil kişilerden, insanlar ölecek ve yaralanacak, bütün bunlara rağmen, yakalanan kişilerin militan olup olmadığı tartışması yapılacak!..

Şehirde aktif provokatörler varken; iki kelimeyi biraraya getiremeyen, silahtan başka birşey bilmeyen ve dağda sığır gibi kullanılan adama ne gerek var?

Milisin aktif olduğu yerde terörist asla içeri giremez! Zaten milisin görevi; böylesi toplumsal olayların ve provokasyonların yaratılmasıdır. Kaldı ki, yakalanan şahısların birçoğunun çevre il, ilçe ve köylerden olduğu ortaya çıkmıştır.

Eğer milisler içerideki güvenlik güçlerini etkisiz hale getire-bilseydi, teröristler mevzilerinden çıkıp şehri tümden işgal edeceklerdi ama bu gerçekleşmeyince, saldırıyı başlatan çevrede mevzilenmiş teröristler, bu ihtimal karşısındaki planlarını uygulayarak, geri çekildiler ve ortaya çıkan askeri yetersizliği siyasal kazanıma dönüştürmek amacıyla, içerdeki milislerle güvenlik güçlerini başbaşa bıraktılar.

Neticede hakimiyet sağlanıp, yapılan çağrılarla halk sükunete davet edilince, bu kez devletin "ateş olmayan yerde duman tüttürdüğünü" iddia ederek, halkı Şırnak'tan göçe zorladılar, halkı iğfal edercesine provokasyonlar yaratan PKK, asalak ve ucube provokatörlerini devreye sokarak, şaşkınlık içerisindeki toplulukları çevre köylere doğru yollara düşürdü.

Bu şekilde trajedik bir görüntü yaratmaya çalıştı.

Her zamanki gibi insan hayatıyla oynayarak, siyasal kazanımlar peşinde koşan bu "iPiNi KOPARMIŞ KUDUZ YARATIK", zavallı Kürt üzerindeki hesaplarını açığa vurmaktan da geri durmuyor. 1972 yılında yedi ay tutuklu kalıp çıktıktan sonra; "Tabii dersimi aldım ondan, haddimi, hududumu tanımaya başladım. Askeri düzeni de biraz gördüm. Bu iş, gençlik heyecanı ile olmaz, ciddi olacaksın. Bir daha içeri girmemenin bütün tedbirlerini alacaksın, olağanüstü ihtiyatlı olmayı öğreneceksin ve bu işe "KÜRT KANI İLE BAŞLAYACAKSIN" diye karar vererek hareket geçtiğini belirtiyor.

(21.12.1992 tarihinde Suriye'de, PKK'nın Türkiye partisi olarak kurduğu Türkiye Devrimci Halk Partisi- TDHP'nin siyasal faaliyetlerinden sorumlu elemanına talimat verirken yaptığı konuşmadan alınmıştır.)

Bu şekilde Kürt kanı ile beslendiğini açıklayan kont dra-kula,17 Ocak 1992 tarihinde yazılmış ve her alandaki kadrolarına ulaştırdığı "AYAKLANMA TAKTIĞI ÜZERiNE TEZLER VE GÖREVLERİMİZ"

başlıklı talimatında, pratik sonuçlarını 1992-Nevroz ve 19 Ağustos olaylarında görüp yaşadığımız şu açıklamayı yapmaktadır:

"Ayaklanmayı, dayanacağı uzun süreli halk savaşının bir-parçası ve en önemli aşaması olarak görmek esastır. Birinci tezimiz budur. Şimdiye kadar ayaklanma için yürütülen faaliyetler ayaklanmayı pratikte geliştirilebilecek bir düzeye, kitle cesaretine ve psikolojisine kavuşma düzeyine ve askeri örgütlenme aşamasına getirebilmiştir. Öncünün yurt içinde ve yurt dışında yürüttüğü faaliyetler bu temelde bir başarı

olanağı sağlamıştır. Bu herşey değildir, ama çok önemli bir önkoşuldur. Ayaklanmayı düşünürken, bu önkoşulu da birinci tez olarak özenle gözönüne getirmek gerekir. (...)

Hiç kimse ne kendi keyfine göre bu birinci tezin gereklerini gözardı edebilir ne de "Biraz daha uzatalım" diyerek refor-mizmin en belirgin yaklaşım tarzını sergileyebilir. Ayaklanmanın geleceğe de ertelenebileceğini, hazırlıkların yetersiz ve örgütlülüğün az olduğunu, dolayısıyla sürenin uzatılabileceğini söylemek yanlıştır. Katılım bu anlamda Kürdistan açısından vazgeçilmez bir şans olarak kendisini göstermektedir. Yani bir ayaklanmaya katılım, hazırlık kadar önemli bir fırsat olarak da değerlendirilmelidir. Bunun gerekçelerini uzun uzun anlattık. Dolayısıyla keyfimize göre ertelemeye yönelmek veya geçmişte sanki hiç bir şey olmamış ve dönemin esas özellikleri sanki her zaman aynıymış gibi değerlendirerek hareket etmek yanlış bir yaklaşımdır. İkinci tez böyle formüle edilebilir.

Üçüncüsü, hedefler sorunu gerçekçi konulmalıdır. Bu aşamada tam bağımsız Kürdistan hedefi her ne kadar gerçekçi görünmese de, siyasal iktidara ağırlık koymamak, hatta geçici ve sınırlı bir iktidara ulaşmamak da kabul edemeyeceğimiz bir durumdur. (...)

Daha önce de gördüğümüz gibi, silahlı mücadeleyi yoğunlaştıracağımız bölgede, örneğin Botan olarak bilinen alanda ayaklanmanın en çok dayanacağı merkez ve cephe gerisi gibi bir yer olacaktır. Bu zeminde silahlı mücadeleyi sonuna kadar geliştirmemiz, özellikle gerilla ordulaşmasının genişliğine ve derinliğine oturtulması sonucunda, buradaki ayaklanmalar, alanı düşmandan fiilen koparmayı ve düşmanı mum-

kün olduğu ölçüde söküp atmayı hedefler. Kentlerde gerillanın dışardan korunması ve içerden kent milisleriyle sonuna kadar bir çatışma durumuna girilebilir. Yine kırlar ve kentlerde tam denetim geliştirilebilir. Önemli oranda silahlı ayaklanma durumları yaşanabilir. (...)

ikinci bölgede hem silahlı mücadele hem de serîhildanlar vardır. Bizim ikinci bölgede dayatacağımız hedefler, onları daha şimdiden birinci bölgenin içinden geçtiği biçimde kavuşturma, yani kentlerde de artık denetimi halk güçlerinin eline geçirme, kırsal alanda da silahlı güçleri en azından rahat hareket eden ve iyi oturmuş bir gerillaya kavuşturma, düşmanı siyasal yönden tamamen denetim dışı bırakma ve askeri alandaki denetimini oldukça sınırlandırma biçiminde özetlenebilir.

ikinci alanın en tipik ayaklanma biçimi de, bu hedefe uygun olarak zaman zaman silahlı, zaman zaman siyasi olacaktır. Yine dışardan da silahlı güçlerin zaman zaman bu alandaki ayaklanmayı silahla takviye ederek korunması ve bunun yanı sıra kentlerin siyasal gösterilerini de peşi sıra getirmesi gerekir.

Üçüncü bölgeye bir ölçüde Türkiye metropolleri de dahil edilebilir. (...)

Dördüncü tezimiz araçlar veya biçimler sorunudur. Bu da karmaşıktır. Siyasal yanı ağır basanlar kadar, askeri yanı ağır basan ayaklanmalar da olabilir. Yani, ayaklanmaların içine silah da girecektir. Ayaklanmanın silahlı ve silahsız biçimleri birlikte denenecektir. Kaldı ki, bu mevcut bölgelere dayatılacak hedeflere göre belirlenir. Kuşkusuz bu, bütün alanlar ve hedefler için aynı biçimde ileri sürülemez. Ger-

çekten ayaklanmaların biçimi çok çeşitli açılardan ele alına -bilir. Bir bakarsınız tam da dişe diş bir savaşım sonucunda bir kenti sınırlı olarak ve belli bir süreyle elde tutmak mümkün olabilir. Bir bakarsınız ayaklanmada ısrarla silah kullanmaktan kaçınılabilir. Bu doğru bir devrimci tutum olarak kendisini dayatabilir. (...)

Halk milisleri kentlerde iyi bir hazırlık içinde olmalıdır. Mahalleler gerektiğinde milislerle savunulmalıdır. Milis, gerillanın bir alt basamağı olarak işlev görmelidir. Hemen katılmasa bile, halkın silahlı hazırlığı olmalı ve günü geldiğinde silahlarını çıkarıp kullanabileceği düzeye getirilmelidir. Kentler bazen elde tutulabilir, günlerce devrimci yönetim altına alınabilir. Bazı bölgelere ve bu bölgelerin çevresindeki gerillaya göre, kentlerdeki denetim kalıcı veya geçici olabilir. Bununla birlikte buralardaki hedeflere yönelme tarzımız tam düşürme ve devletin resmi kurumlarına el koyma temelinde de olabilir. Kentleri kolay kolay terketmeme ve düşmanı kolayca giremez duruma getirme yaklaşımı kendisini dayatabilir. Dışardan gelen gerilla güçleri de kentlere saldırabilir. Yine bizzat içerden gerekli hazırlıklar yapılabilir ve silahlı eylem biçimleri bulunabilir. (...)

Beşinci tez olarak, ayaklanma sürecini aniden parlayan bir ayaklanma biçiminde geliştirmek yerine, uzun bir süreye yaymak gerekir. Yani, ayaklanmada güncellik kadar sürekliliği de birlikte düşünmek önemlidir. (...)

Altıncısı, bu ayaklanma süreçlerinin kitlelerin örgütlenmesi için çok gerekli olduğunu, yani ayaklanmanın belli bir örgütlenmeyi nasıl gerekli kıldığını bilmek gerekir. (...)

Ayaklanma sürecinde bir yedinci tez olarak, gerilla büyük

bir gelişme kaydedecektir. Binlerce kişi gerilla ordusuna akacaktır. Bir ayaklanma deneyimi, birincil hedeflere sahip bölgeler başta olmak üzere, hemen hemen bütün bölgelerde halk ordusunun çığ gibi büyümesi demektir. (...)

Sekizincisi, belki bu aşamada bir devletleşmeye gidemeyiz; ama, halkın iradesinin belirleyici gücü, en yüksek karar organı ve ulusal kurtuluş devriminin yönetici gücü olacak bir Ulusal Halk Temsilcileri Meclisi ortaya çıkacaktır. (...)

Dokuzuncu tez olarak, bağımsızlık ve özgürlük referandumu yapmalıyız. Ama eğer komşu halklar ve uluslar da istiyorlarsa, ortak bir birliğin eşit ve özgür temellerde olabileceğini bir politika olarak halkımıza sunmalıyız. Elbette bu konudaki hazırlıklarımız süreklidir. (...)

Onuncu tez olarak, bütün alanlarda yürüttüğümüz faaliyetler bir anlamda ayaklanma hazırlığıdır. Bunun için, daha şimdiden yurtdışı ortamını hazır tutuyoruz. Hatta çok ağır baskıların olması halinde, halkımızı bir yandan gerilla biçiminde dağlara çekebilir, öbür yanda cephe gerilerine taşırabiliriz. Yani Kuzey'den Güney'e bir yığınağı da biz yaparız. Doğu Kürdistan'a, İran'a da yığınak yapabiliriz. Tabii diğer yandan Türk halkını harekete geçirmek, yine metropollerde ve ordu içinde yan çalışmalar yapmak ve bunun propagandasını sürekli geliştirmek yerindedir. Diplomasi kanalları oluşturarak harekete geçirmek, ayaklanma süresi boyunca daha çok olanak dahiline girecektir. (...)

Özellikle diplomatik alanı iyi hazırlamak gerekir. Devrime hizmet eden bir diplomatik çalışma tarzına da güç vermek gerekecektir."

Evet, bu talimat provokasyonların adım adım on aşamada nasıl yürütüleceğini çarpıcı bir şekilde göstermektedir. Nevroz'da da 19 Ağustos'ta da olduğu gibi uygulandı. "O-nuncu tez"de sözkonusu olan diplomatlar da kendi rollerini oynayarak; açlık grevleri, "genel yas "ilan ederek "Başkanlarına" karşı olan görevlerini yerine getirdiler. Hatta daha da ileri giderek halkımızın kendilerine verdiği maaşlarla ve "diğer gelirlerle" normal hayat standartları üstünde bir yaşantıya kavuşmuş olan bu kişiler, kendi devletini dış güçlere şikayet edecek kadar alçaklaştılar.

BOTAN-BEHDİNAN BÖLGESİNİN YENİDEN HEDEFLENMESİ:

1992 Ağustos provokasyonlarının ardından A. ÖCALAN, yeniden sınır hattına yüklenmeye başladı. Ayaklanma provokasyonları tutmadığı için, daha doğru bir deyimle; çeşitli provokasyonlarla ayarttığı, oyuna getirdiği ve kanını döktürdüğü Kürdün kanı, ayaklanma için kafi gelmediği, sahte senaryolar ile sonuca gidemediği için; Botan-Behdinan savaş hükümeti demagojisini yeniden ön plana çıkartmak zorunda kaldı. Bu nedenle, Kuzey Irak'ta adeta esir aldığı yüzlerce zavallıyı sınır karakollarının üzerine saldı. Verdiği talimatlarda; "Neye mal olursa olsun, sınır karakollarını temizlemeli, en geç sonbaharda ülke içindeki ve

dışındaki ulusal meclis seçimlerini sonuçlandırmalıyız."diyerek, bu amaçla Eylül ayı başlarında Derecik Sınır Karakolu'na çılgınca ve hesapsızca bir saldırı başlattı. Bu saldırıda, saldırıya katılan militan-

larının büyük bir bölümünü kaybetmesine rağmen, zafer naraları atmaya devam etti. Çünkü; elinin altında her an ölüme gönderebileceği daha binlerce eleman mevcuttu. Yine bu arada, birçok köyün ve ilçenin yollarını gece. veya gündüz fırsat bulduğunda kestirerek, pusu atarak durdurduğu arabalarda yaşlı-genç, kadın-çocuk ayrımı yapmadan katliamdan geçirdi. Bununla bu toprakların tek hakimi olduklarını ve kendilerinden habersiz hiçbir kimsenin hareket edemeyeceğini vurgulamak istiyordu.

Diğer yandan, Maden-Ergani'den başlayarak, Tatvan-Bit-lis'e kadar uzanan Doğu Toroslar'da bine yakın militan konuşlandırarak, Batıda Elazığ, Kuzey'de Bingöl-Muş, Gü-ney'de Diyarbakır-Siirt-Batman ve Doğu'da Bitlis ve ilçelerini baskı altına almayı hedefliyordu. Bu baskı giderek dozunu artıracak ve adı geçen dağ silsilesinde PKK militanları, önce köyleri talan edecek, ardından da fırsat buldukça küçük ilçeleri ve kasabaları işgale yeltenecekti. Zamanla illerin etrafında bir çember oluşturmaya başlayacaklardı. Böylece güvenlik kuvvetlerini, bahse konu iç bölgede tutmaya çalışacaklardı. Diğer yandan İran ve Ermenistan sınırına dayanarak; Van, Kars, İğdır, Ağrı, Erzurum baskı altına alınmaya çalışılacak, özellikle İğdır ve civarında etnik temizlik hedeflenecekti. Tunceli yöresinde halkın değer yargılarına tümden saldırılar yöneltilecek, özellikle Apo'nun deyimiyle "Tunceli'deki Kemalist kafalar" yok edilecekti. O kafalar yok edilmeden Tunceli yöresinde PKK'nın geliştirilmesi ve PKK' nin tutunması beklenmiyordu.

Abdullah ÖCALAN diyordu ki; "O beyinleri bir an önce ve mutlaka ezin ve Tunceli kişiliğini tepeleyin." Ayrıca, Apo'nun tüm yırtınmalarına rağmen, Gaziantep, Kahramanmaraş,

Adıyaman, Malatya ve Şanlıurfa'da başarı sağlanamıyordu. Çünkü; adı geçen illerin dahilindeki halk, bir hayli bilinçliydi ve bölücü teröre alet olmak istemiyordu.

Mardin'de ise PKK mücadelesi bir med-cezir hadisesini andırıyordu. Örneğin; PKK'nın Mardin'de faaliyet yürüten bir üst düzey elemanı Nusaybin için şunları söylüyordu:

"Nusaybin halkının tümü alçaktır, onlar PKK'lı geçinirler ama arkamızı döndüğümüzde bizi arkamızdan hançerlerler. Nusaybin'de, oğul babaya güvenmemelidir. Nusaybin'de görevlendireceğimiz her insanın ardına mutlaka onu denetleye-cek bir başkasını takmamız gerekiyor." O Nusaybin ki, PKK 'nin öğünerek sahip çıktığı ilk kitle eylemlerini başlatan, yüzlerce gencini PKK'ya kaptırmış bir kentti. Görüldüğü gibi; PKK, yalnızca tek tek şahısların posasını çıkarttıktan sonra çöpe atmıyor ama aynı zamanda tüm bir kitleyi de kullanıp, gerekli istifadeyi sağladıktan sonra hain ve alçaklıkla suçlayıp, bir kenara fırlatıverebiliyor.

Sonuç olarak; PKK, Botan eyaletine destek olarak iç bölgelerden yalnızca Diyarbakır kuzeyine güveniyor ve oradaki çalışmaları tatminkar buluyordu. Diğer tüm yöreler için ise, ya yöre halkını ya da yörede faaliyet yürüten militanları suçlayarak, onların hainliklerini, geriliklerini ispat etmeye çalışıyordu.

Bir başka konu ise; PKK'nın batı illeri için hazırladığı ve PKK'nın bir proto-tipi olarak devreye sokmaya çalıştığı TDHP (Türkiye Devrimci Halk Partisi) de gerekli atılımı yapamadı. Yani beklenen sansasyonel eylemleri başaramadı. Gerçi çok sayıda asalak, PKK'yı eski solcular arasında, bu solculara hevesli gençler içinde pazarlamaya çalıştı. PKK

benzeri bir faaliyetin batıda da yürütülmesinin şart olduğunu ballandıra ballandıra anlatmaya çalıştıysa da istenen ortam yaratılamadı. Yine de bir takım pislik tohumları ekildi, ekilmeye de devam ediliyor. Çünkü; bazı keçi sakallı haramzadeler, bu konuda yırtınırcasına çaba sarf etmektedirler. Her taşın altından çıkmayı marifet sanan; devlete, giderek millete etmedik küfür ve hakaret bırakmayan bu keçi sakallı zat-ı muhteremler, isim sahibi olabilmek için, bugüne kadar bu milletin her değerine küfür etmeyi bir sanat haline getirmişlerdir. Türkiye'nin nimetlerinden standartlar üstü yararlanan bu insanlık fukaraları, bugüne kadar bu topluma en ufak bir katkı sunmamışlardır. Dağdaki çoban bile, yetiştirdiği, beş lediği

keçi ve koyunlarla memleketin et ve süt ihtiyacına katkıda bulunuyorken, bu haramzadeler çobanın emeğine bile göz dikecek kadar alçaklaşmalardır.

KUZEY IRAK HAREKATI (EKİM 1992)

PKK çeteleri 1980'li yıllardan beri Kuzey Irak alanını üs bölgesi olarak kullanıyordu. 1990 yılında yaşanan Körfez Savaşı sonrası Kürt aşiretlerinin Türkiye'ye yönelik göçü esnasında da çete, "Ayaklanma esnasında PKK vurgunu" bölümünde anlattığımız şekilde BEHDİNAN ve SORAN olarak ikiye ayrılan bölgeye el koydu. Yurt içine yaklaşık 10-15 Km.'lik derinlikteki eylemlerinin ana üs bölgesini Kuzey Irak; SINAHT, AVAGÖZE, PİRBELA, BANIK, MARSİS, KISMAN, HAFTANIN, ARİ, BASYAN, DURJAN ve HAKURK köyleri ile kırsalı teşkil ediyordu. 1991-1992 yılında Türkiye'ye yönelik saldırıların hemen tümü bu üslerden yapılmıştı. Bu üslerin yokedilmesi veya en azından zararsız hale getirilmesi gerekiyordu. Bölge PKK'nın sadece askeri faaliyetleri değil, siyasi faaliyetleri açısından da önem arzetmeye başlamıştı.

Türk Hava Kuvvetleri'nin zaman zaman bu üslere yapmış olduğu hava harekatları yetersiz kalıyor hatta bazı kimselerin; "Hava Kuvvetleri de bir işe yaramıyor!" demesine neden oluyordu. Hava Kuvvetleri elinden geleni yapıyordu, fakat arazi şartları, kullanılan bombaların cinsi ve harekatın karadan destek görmeyişi veya bir kara harekatını destekler mahiyetinde olmayışı nedeniyle bir sonuç alınamıyordu. Özellikle HAKURK bölgesi yıllarca IRAK-İRAN ve IRAK-PEŞ-MERGE savaşının cereyan ettiği yerdi ve her taraf sığınaklar depolar, mevzilerle doluydu. IRAK-İRAN savaşı sonrası tarafların yeraltına gömülü olarak bıraktıkları mühimmat, PKK' nin eline geçmişti. Kürt ayaklanması sırasında Irak ordusunun askeri depoları yağmalanmış; silah, teçhizat ve telsizler açıkta silah

pazarlarında satılır hale gelmişti. DIYANA ve ERBİL'deki silah pazarlarının en iyi müşterileri önce İran devleti ikinci derecede de PKK olmuştu. Her tip ve her çapta silah, uçaksavarlar, gece görüş sistemleri parayı verene teslim ediliyor, İran Erbil-Süleymaniye arasındaki çok gelişmiş bir radar sistemini kaçakçılara söktürüp satın alabiliyordu. Apo, kardeşi Osman ÖCALAN'a kurdurduğu PAK (Partiya Azadiya Kurdistan-Kürdistan Özgürlük Partisi) ile hatırı sayılır şekilde etkin hale geliyordu. Türkiye, PKK'nın Kuzey Irak'taki etkinliğini ivedilikle ortadan kaldırmak, güneyini emniyet altına almak zorundaydı. Bu işin taşaronluğuna soyunan insanlar etrafta dolaşıyordu ve bunların başında da Celal TALABANİ geliyordu. O günlerde Türkiye'den bir KIRMIZI PASAPORT kapabilmek için herşeyi yapabilecek durumdaydı. Mesut BARZANİ sessizdi. Türkiye'de ilgililer ne TALABANİ'yi ne de BARZANİ'yi doğru dürüst tanırdı, ellerindeki bilgiler, "Hamoya, Mamoya sormak" suretiyle elde edilmişti.

Çünkü; istihbarat faaliyetleri bir zamanların "TEŞKILAT-I MAHSUSA" sı gibi değil alelusul yürütülüyordu. Yazdıklarımız yetkilileri üzmesin ama gerçek budur! Ellerini vicdanlarına koyarak sağduyu ile düşünsünler ve cevap versinler; Ortadoğu ülkelerinin sosyo-politik, ekonomik, kültürel yapılarını biliyorlar mı? Konu ile ilgili belirli makamlarda oturanlardan kaç kişi bize; Irak'ta kaç örgüt var, çizgileri nedir, sorumluları kimlerdir, özgeçmişleri nedir, arşivlerde resimleri var mı, bu kişilerin ve örgütlerin zaafları nelerdir, batı dünyası bunları nasıl görür? Sorularımıza kitapları ve arşivleri karıştırmadan anında cevap verebilecek kaç kişi var.? Bir veya bilemediniz iki kişi...

Ben yanılıyorsam, yetkililer yanılmıyorlardır. istihbaratın bir bilim olduğu; derme çatma örgütlenmeler ve sıradan kişiliklerle yürütülemeyeceğini artık herkes bilmektedir. Bütün bu derme çatmalığa rağmen "biz istihbarat alamıyoruz" diyenlere de bir sözümüz olacak; Biz, Güneydoğu ve batıdaki istihbaratçılarla da görüştük. Onların bu konuda dertli olduğunu anladık ve anladığımız kadarıyla istihbarat alıyorsunuz. Bazı olaylarla ilgili olarak çok sağlıklı istihbarat elde ediliyor, fakat birileri alınan istihbaratı ne yapacağını

bilmiyor. Modern istihbarat, istihbaratçının aldığı bilgileri gene kendisinin icra elemanlarıyla değerlendirmesi esasına dayanmaktadır. Güneydoğu'da edindiğimiz izlenim odur ki; istihbaratçılar pek adam yerine konmamaktadır. Biz gene konumuza dönelim. Evet, TALABANİ kimdir, BARZANİ kimdir, Kürdistani Cepheyi hangi örgütler teşkil ediyor, bunların PKK ile ilişkileri, ittifakları nedir? Bütün bunlar bilinmiyordu. Bilinmiyordu, ancak gene de birşeyler yapılması gerektiği ortadaydı. Ve yaptılar. Birbiri ardına görüşmeler yapıldı. Açıkçası Türkiye Ku-

zey Iraklı Kürtleri, Kürtler de Türkiye'yi kullanmak istiyordu. İşin içinde uluslararası siyaset cambazı, işportacı Celal TALABANİ olduğuna göre kim kimi ne kadar kullanmıştır, bu konuda bir yorum getirmek istemiyoruz. PKK; Irak topraklarında SINAHT, DERESİSH, MERGASİSH, ERA, MARSİS, HANTUR DAĞI, PİRBELA, ŞABANİYE DAĞI, SHİVE, KISHAN, NAZDUR, SULİ, BAZYAN, ARI, HAKURK hattında yerleşmişti. PKK'nın güneyinde 20 tabur kuvvetindeki Peşmerge, 2 Ekim 1992 günü önce ZAHO'dan kuzeye doğru, daha sonra da HAKURK bölgesine saldırıya geçti. Peşmergeler sabahları araçlarına biniyorlar, saat 08.00 sularında PKK mevzilerine ateş açıyorlar ve akşam 17.00 sıralarında da evlerine dönüyorlardı. Bu komedi, Peşmerge güçleri PKK karşısında önemli kayıplar verene kadar devam etti. Durumun vahametini anlayan Kürdistani Cephe güçleri işi daha sıkı tutmaya başladılar. Harekatın başında ZAHO cephesini yüz kilometre uzaktan idare etmeye çalışan Fadıl MUTNİ nihayet ZAHO'ya geldi. HAKURK cephesinde KYB komutanları KÖSRAT ve ŞERDİL, patronları TALABANİ'nin talimatı üzerine ilk günden beri PKK ile görüşmelere başlamışlardı. Dönen dolaplardan başlangıçta BARZANİ'nin haberi yoktu. Türkiye'ye verdiği sözü tutmaya çalışıyor ve adamlarına; "Bu savaş bir kaç ay daha gecikseydi çatışmalar ZAHO'da değil ERBİL ve Süleymaniye'de başımıza gelecekti" diyordu. Mesut BARZANİ kişilik olarak dürüst davranıyordu ama bakalım adamları öyle miydi? Kuzey Irak'ta iki aşiret, Kürtler arasında savaşçılıklarıyla isim yapmıştır. Bunlardan birisi ZEBARİ aşireti, diğeri de SİNDİ aşiretidir. ZAHO ve

bölgesi SİNDİ aşireti bölgesiydi. PKK, bu aşiret içerisinde yıllardır barınmış ve bu aşiretin önemli bir bölümü kendisi için za-

rarsız hale gelmişti. Aşiretin kabile reisleri ticari çıkarlarını düşünüyorlardı. ZAHO, Türkiye'nin SİLOPİ ilçesinin komşu-suydu ve aralarında HABUR Gümrük Kapısı mevcuttu. PKK, bu kapıya ve kapıya gelen erzak ve mazot kamyonlarına ambargo uygularsa ne olacaktı? Nitekim PKK ambargoyu uyguladı. Hem de VİRANŞEHİR, KIZILTEPE, NUSAYBİN, CİZRE, SİLOPİ, HABUR arasındaki devlet karayolunu keserek! Bu yoldan geçen kamyonları güpegündüz yakarak ve şoförlerini öldürerek! Yollarda alınan emniyet tedbirleri yeterli değildi. Tüm şoförlerin aileleri tehdit altındaydı. Karara uy-mayıp yük alan şoförlerin aileleri öldürülecekti. Buna rağmen ambargoyu dinlemeyen şoförler, CİZRE'ye kadar koruma altında getiriliyor, CİZRE'de kamyonlarının camları halk tarafından kırılıyordu. Dahası da var; yol üzerindeki köprülerin bir bölümü patlayıcılarla uçuruluyor veya zarar veriliyordu. PKK'nın kökleşmiş etkileri ve ticaretin durmasıyla birlikte SİNDİ! aşireti gevşemişti. ZAHO cephesinde GULYA aşiret reisi Halil AZİZ, BATUFA'da oturuyordu ve PKK sempatizanıydı, SİNDİ aşireti MİÇOLYA kabile reisi Halit ŞEYHO, PKK ile içiçeydi ve ZAHO PKK sorumlusu olan ZİNAR ve REWŞEN kod adlı militanlar evinde kalıyorlardı. SİNDİ aşiretinden olup TİLKEBER köyünde oturan Koçer, SORU I-KDP içinde Tabur Komutanı olmasına rağmen PKK'nın en güvendiği adamlardandı. Gene SİNDİ aşiretinden TİLKE-BER'li LEŞKER ile DERKAR'lı Ali KADO, PKK sempatizanıydılar. Celal TALABANİ'nin o günlerdeki yardımcısı NU-ŞİRVAN ise SİNDİ aşiretine baskı yapıyordu. Kısa bir süre önce ZAHO' da KYB'li gösterilen ve gerçekte PKK'nın adamı olan Sadık ÖMER isimli bir şahıs öldürülmüş, onun intikamı, UKDP'li bir kabile reisinin kendisi ve çocuğu aracıyla birlikte

yakılmak suretiyle alınmıştı. Kısaca, ZAHO cephesi sallantı içindeyken 05.10.1992 günü HAKURK cephesinde herşey sona ermişti. Yani harekattan tam 3 gün sonra! TALABANİ' nin komutanları

KÖSRAT ve ŞERDİL, ustalarından öğrendikleri tezgahtarlıkla işlerini çabuk bitirmişler ve Osman Ö-CALAN ile anlaşmayı yapıvermişlerdi! 24 gün sonra yani, 29.10. 1992 günü giriş bölümünde okuyucuya sunduğumuz PKK-Kürdistani Cephe anlaşması imzalanmıştı. Türkiye olup bitenlerden habersizdi. Açıkçası TALABANİ 24 gün dalga geçmişti. Kim ne derse desin gerçekten çok uyanık ve çağdaş (!) bir işportacıydı. Anlaşma maddelerinin ne anlama geldiğini okuyucunun taktirine bırakıyoruz. Evet ZAHO cephesi çöküyordu. APO, ceviz kadar beyniyle LAZKİYE'den telsizle, telefonla; "Sonuna kadar direnin, o bölge BOTAN-BEHDINAN savaş hükümetinin merkezidir" diyordu. PKK cephe savaşına başlamıştı. Gerilla tarzında savaşamıyordu ve çember içerisine düşmüştü. PKK imha oluyordu. APO pek tabiidir ki, harekat sonrası yaptığı açıklamalarda böyle bir emir vermediğini söyleyecek ve her zaman olduğu gibi kıvırtacaktı. Türk Komando Birlikleri ve Zırhlı Birlikler ZAHO'ya girdiler. Öyle çok güçlü birlikler sokmaya gerek yoktu. Eğitimi normal Türk askeri, zırhlı birlik kuşatmasıyla beraber kadın ve çocukları çok kolay öldüren PKK'lı canileri boğazlayıver-mişti. Türkiye'nin Güneydoğu sınırının güneyi PKK'dan temizlenmişti. Bu temizlik sonunda PKK'nın kaybı; 1500-2000 teslim olan, 900-1000 yaralı, 1500-2000 ölü, toplam 4000-4500 kişi olarak hesaplanmaktadır

Ve APO da bu rakamları kendi ağzıyla teyid etmektedir. 300 tonu aşkın yiyecek, 650 bin çeşitli çapta fişek, 3600 civarında Kaleşnikof piyade tüfeği ele geçirilmiştir. Türk Silahlı

Kuvvetleri'nin bu harekattaki askeri başarısı inkar edilemez. Peki TSK'nin temizlediği bölge 1993 yılı başı itibariyle boş mudur? Hayır! 40'ar 50'şer kişilik PKK grupları gene aynı yerlere girmiştir. Yerleşim yeniden başlamıştır. Bizim ısrarla üzerinde durduğumuz konu da budur. Ocak 1993 tarihi itiba riyle başını PKK Kuzey Irak sorumlusu CEMAL kod MURAT KARAYILAN'ın çektiği yeniden yerleşim faaliyeti aralıksız sürmektedir. Türk Ordusu'nun yaptığı harekata gölge düşür mek gibi bir niyetimiz yoktur. Açıkça belirtelim; PKK Kuzey Irak'ta Türk ordusu tarafından kafasına vura vura ezilmiştir. Ancak; Harekatın siyasi sonuçları başından bellidir. Kürdista-

ni Cephenin TALABANİ yani KYB kanadı PKK'yı korumakta ve kollamaktadır. TALABANÎ'nin eline, Türkiye'ye karşı başı sıkıştığında kullanmak üzere PKK kartı geçmiştir. İşportacı; ABD'de Behram SALİH, Avrupa'da Şeyh Latif REŞİT, Türki ye' de Sarçil KAZAZ, Irak içinde de Cebbar FERMAN ve Politbüro sekreteri Abdülfettah vasıtasıyla bu kartı oynamaya başlamıştır. Gene Ocak ayı itibariyle Kuzey Irak'taki PKK faaliyeti, Peşmergelerin Türkiye destekli olarak kurmakta ol dukları "KARAKOL'lardan ötürü değil; Napolyon ve Hitler'i yenen "GENERAL KIŞ" nedeniyle durmuştur. Temenni et mediğimiz halde, 1993 baharı ve yazının bu bölgede çok sıcak geçeceğini söyleyebiliriz. Belki büyüklerimizin bir bildiği vardır diyoruz ama bir de bizim şu meşhur işportacıyı bir tanıyabilselerdi, işte o zaman PKK tamamıyle imha edilebilir di. Düşüncemize göre tarihi bir fırsat daha heder edilmiştir. Peşmerge-PKK anlaşması sonucu sınır bölgesinde halen PKK çetelerinin bulunduğu ve buralara yeniden PKK'lıların geldiğine dair, I-KDP lideri Mesut BARZANİ'nin 29 Aralık 1992 günü koalisyon hükümeti radyo televizyonunda okunan

konuşmametninin ilgi çekeceğini düşündük, okuyucularımızın takdirine sunuyoruz;

"KÜRT HALKI, PKK'NIN SON DURUMUNU GÖRDÜNÜZ. PKK KÜRT HALKINI ASLA SEVMEZ. ONLARIN HEDEFi; KÜRT HALKINI KIŞKIRTMAK VE KARIŞTIRMAKTIR. KARDEŞİN KARDEŞE VURDURULMASI BİZE DAYATILMIŞTIR. BUNLARI SİZE DUYURARAK DAVAMIZIN HAKSIZ OLMADIĞINI SÖYLÜYORUZ. SAVAŞTA PKK TERÖR ÖRGÜTÜ ELEMANLARINI İMHA ETTiKTEN SONRA ONLARDAN GERİYE KALANLAR, ESİRLER VE DiĞER KAMPLAR-DAKILER HALKIMIZ ALEYHİNDE PROPAGANDA YAPACAKLARDIR. AYNI ZAMANDA BUNU KARDEŞ VE DOSTUMUZ OLAN TÜRKiYE CUMHURiYETi ADINA DA YİNE ALEYHTE PROPAGANDALARINI SÜRDÜRECEKTİR. PKK TEMSİLCİLERİ, ABDULLAH ÖCALAN'A VE OSMAN ÖCA-LAN'A DUYURUDUR. HAREKATTAN ÖNCE OSMAN ÖCALAN ANLAŞMALARIMIZIN BÜTÜN MADDELERİNİ KABUL ETMiŞTi.

HÜKÜMETİMİZİN KARARLARINA DA KATILDIKLARINI BELİRTMİŞLERDİ. KABUL ETTiKLERi ŞARTLARA GÖRE ÖNCE SINIR BOŞALTACAKLARDI. KÜRT HALKINA ARTIK SALDIRMAYACAK VE DÜŞMANLIĞI SONA ERDİRECEKLERDİ. KESİNLİKLE YAPTIKLARI İLE iLGiLi KÜRT HALKI iÇiNDE PROPAGANDA YAPMAYACAK, DEDİKO-DU YAPMAYACAKTI. KÜRT HÜKÜMETİ DE BUNU KABUL ETMİŞTİ. DOLAYISI İLE SAVAŞI DURDURMUŞTU. BiZ ŞiMDiYE KADAR PKK'NIN YAPTIKLARINDAN ÇOK RAHATSIZ VE HUZURSUZ OLDUK. KÜRDİSTAN HALKI OLARAK ÇOK ZORLUKLARA KATLANACAĞIZ VE TAHAMMÜL EDECEĞİZ. PKK'NIN DİLİ UZUNDUR. KONUŞMALARINA DEVAM EDECEKTiR. BiZiM HALKIMIZ ADINA DA HÜR-

RİYET GAZETESİNDE BİZİ KÜÇÜLTÜCÜ ALÇALTICI YAZILAR YAZDILAR. BU BiZiM ONLARLA YAPTIĞIMIZ ANLAŞMALARIN KARŞILIĞI VE CEVABI OLMAMALIYDI. TÜRKİYE'DE, İRAN'DA BULUNAN PKK MENSUPLARINI ÜST DÜZEY YETKİLİLERİ SINIRLARIMIZA GÖNDERİYOR. BUNLARDA ANLAŞMAMIZI BOZMAK İÇİNDİR. BUNLARI BİZ TÜM KÜRT HALKINA DUYURDUK. TÜRKİYE'DE BULUNAN KÜRT HALKINA DA DUYURUYORUZ. PKK, YAPTIĞI OLAYLARLA KATLİAMLARLA KENDiNi BELLi ETMEKTEDiR. YAPTIKLARI KÜRT HALKINA İHANET, YALAN VE KAN DÖKMEKTEN İBARETTİR. BU KÜRT HALKINA YAPILAN BİR İHANETTİR. PKK BEKAA VADİSİ VE LÜBNAN'DA KÜRTLÜK VE KÜRT TARiHi VARDIR DİYOR. BU PROPAGANDALARI YAPIYOR. YAPTIĞIMIZ ANLAŞMAYI BOZMAK İÇİN İSTİYORLAR Kİ, YENİDEN BİR

KARDEŞLiK SAVAŞI ÇIKSIN. BUNU TÜM KÜRDİSTAN HALKINA DUYURUYORUZ. TÜM KÜRT HALKININ BİLGi-Sİ OLSUN. BİZ DOĞRU YOLDAYIZ DOĞRU SÖYLÜYORUZ. SÖYLEDİĞİMİZ SÖZLER DOĞRUDUR. PKK ANLAŞMAYI BOZMAYI İSTiYOR, GÜNAHI PKK' NİN ÜSTÜNEDİR. KENDİSİNİ ÇOK BÜYÜK GÖRMÜŞ, ŞAŞIRMIŞ VAZİYETTE. NE YAPTIKLARINI BİLMİYORLAR. TÜM HALKIMA DUYURUYORUM.

HERKESE DUYURUYORUZ BUNLARI ÇARESİZ DURUMA GETİRELİM, SÖYLEDİKLERİMİZİ KABUL ETTİRELİM."

Görüldüğü üzere Mesut BARZANİ, PKK'nın yeniden çıkarıldığı bölgeye dönmekte olduğunu söylemektedir. TALABANÎ'nin bu konuda neler düşündüğünü araştırdık fakat herhangi bir belge elimize geçmedi. Tepkisinin ne olacağını merak ediyoruz. Kendileri kusurumuza bakmasınlar ancak diğer

merakımız da; Türk makamlarına "Radyo istasyonu malzemesi, TV malzemesi vs."diyerek 1992 ARALIK ayında HA-BUR sınır kapısından SARÇİL KAZAZ'ın vasıtasıyla Kuzey Irak'a götürdükleri ve istihbarat teşkilatlarının kullandığı profesyonel nitelikli "DİNLEME CİHAZLARI"dır. Bu cihazlar Türkiye'ye nasıl girdi? Ne kadarı Türkiye'de kaldı? KYB, ANKA-RA'da bu cihazları kullanıyor mu, nereyi ve kimleri dinliyor? Yoksa bunları SADDAM'ı dinlemek için mi aldı?

Her şey bir yana, buradan ilgililere bir kere daha seslenmek istiyoruz; PKK, Kürt halkının istekleri doğrultusunda organize olmuş bir örgüt değildir. Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Kürt sorunu yoktur. Birileri sorun adı altında TC'yi zorlamakta ve kendilerine çıkar temin etmektedirler.

Ve, gene yetkili birileri TALABANİ-KAZAZ ikilisinin HA-BUR Gümrük Kapısı üzerinden yaptıkları kaçakçılıkta alet olmaktan artık vazgeçmelidirler. İnsani yardım adı altında Kuzey Irak'a sokulan tüm malzemelerin yoksul Kürtler'e dağıtımı yerine satıldığını öğrenmelidirler.

Ayrıca bu yetkililerin neden sadece TALABANİ'nin kamyonlarına izin verdikleri de merak konusudur.

Unutmadan şunu da ilave edelim;

ANKARA'daki TALABANİ ve BARZANİ temsilcilikleri sanki silah deposu gibi. Yoksa KYB ve KDP'ye Elçilik statüsü falan mı tanıdınız? Adamlardaki mevcut SSB telsizleri; Telsiz Genel Müdürlüğü tarafından denetleniyor mu? Bu

adamların korumaya ihtiyacı varsa devlet korusun, yakışan budur. Bellerinde 14'lü tabancalarla ANKARA'da dolaşmaları biraz acayip olmuyor mu?..

APO- TALABANİ İKİLİSİNİN ÜÇGENDEKİ SON TEZGAHI (APO'NUN SİLAH BIRAKMASI (!))

Yıllardır Doğu ve Güneydoğu'yu bir kan deryasına çevirmek için yapabileceği herşeyi yapmaya çalışan Abdullah ÖCALAN'ın silahı bırakacağına dair 13 Mart 1993 tarihli "Ö-ZEL HABER" sürmanşetiyle, tam sayfa bir yazı yayınlandı gazetelerde.

Bu haber üzerine başta basınımız olmak üzere tüm kesimlerde dolaylı ve dolaysız olarak; "YAŞASIN ÜMİT" diye yorumlar yapıldı. Görülüyor ki, Türk insanının kaderini elinde tutanlar, kaderine hükmedenler Türk milletinin geleceğini Apo'nun ağızından çıkacak kelimelere ipotek etmişlerdir. Yani, Türk milleti olarak bundan sonra bizim geleceğimiz Apo'nun hakkımızda vereceği karara kalmıştır. Böyle bir hava gerek hükümet çevrelerinde gerekse basınımız tara-

tından yayılmaya çalışılmaktadır. Sonuç olarak; malum çevrelerin kuklası olan A. ÖCALAN, iç uzantılarını harekete geçirerek Türkiye'de gündemi tayin edecek pozisyona gelmiştir.

Yıllardır bilgisizliğimizi, basiretsizliğimizi kullanarak bize oynamış olduğu oyunlarına bir yenisini daha eklemek istemektedir. "APO SİLAHI BIRAKIYOR" yaygaralarıyla ne yapmak istendiği, nereye varılacağı bizce çok açık olmasına rağmen, yetkili ve etkili çevrelerin bu oyuna alet olmalarına ne diyeceğimizi bilemiyoruz!

Özet olarak; taktik düzeyde bir takım problemlerle karşılaşan Apo, bir takım manevralarla içinde bulunduğu tıkanıklığı aşmaya çalışmaktadır. Bilindiği gibi; Abdullah ÖCALAN'nın terör çetesi, 1992 yılı içerisinde gücünü aşan taktik hamlelere girişmek istedi. Bunların birincisi; 1992 yılı Nevroz'u ile birlikte başlatmaya çalıştığı ve fiyaskoyla sonuçlanan ayaklanma girişimidir. İkincisi de "BOTAN-BEHDINAN KURTARILMIŞ BÖLGESi" temelinde bir ulusal meclis toplayıp bir savaş hükümeti kurmaktı. Ancak tüm tahriklere , tüm kışkırtma ve provokasyonlara rağmen ülke içine yığıldığı onca silaha rağmen istediği ayaklanmayı bir türlü gerçekleştiremedi. Nevroz'da kaybettiği prestijini 19 AĞUSTOS olaylarıyla kazanmaya çalıştıysa da tertiplediği provokasyonlar yine işe yaramadı. Bu kez BOTAN ve

BEHDİNAN bölgelerini birleştirip kurtarılmış bir üs haline getirmek maksadıyla başlattığı sınır karakollarına yönelik imha saldırılarında da büyük darbeler aldı. Böylece Botan'sız bir Behdi-nan kurtarılmış bölgesi ile devam etmeye çalıştı. Ancak Kuzey Irak harekatı ile Behdinan bölgesini de kısmen kaybetti.

Bu gelişmeler devam ederken, Doğu ve Güneydoğu'da PKK'nın kitle desteğinde göreceli bir azalma meydana geldi. PKK'nın askeri alanda prestij kaybetme eğilimi oranında en hızlı işbirlikçilerinden başlayarak "BATAN GEMİYİ" terketme telaşı başgösterdi. Abdullah ÖCALAN, bu gelişmeler karşısında talimatlarını harfiyen yerine getirmeye çalışan piyonlarını suçlayarak su yüzüne çıkmaya çalıştı. Bu arada imkanlar dahilinde devam ettirilmeye çalışılan İÇ HAREKAT faaliyetleri, Apo çetesindeki krizi daha da derinleştirdi.

Fakat, yetkili çevrelerde bu hususların bir analizi yapılmadı. Örgütün nerelerde, niçin tıkandığı, hangi zaafların neden başgösterdiği etüd edilmedi. Ancak beylik demeçlerle "yok ettik, bittiler, bitiriyoruz" gibi ciddiyetten uzak sözlerle geçiştirilmeye çalışıldı. Halbuki, PKK'da hem askeri hem de siyasi bir tıkanma ve çözülme başgöstermişti. Çünkü; askeri anlamda gerilla faaliyetlerinde zirveye çıkmışlardı. Bunun bir adım ötesi kurtarılmış bölgeler yaratmaktı. Siyasi anlamda kitlelerin ayaklanarak, en azından bu kurtarılmış bölgede basit bir örgütlenmeden öteye, siyasi temsil ve icra organları oluşturmaları gerekiyordu. İşte, PKK bu noktada tıkandı. Fakat bu tıkanma, onun mücadeleyi terkettiği anlamına gelmiyordu. Bu tıkanıklığı aşmak için yeni mevzilerde, yeni cepheler açmak gerekiyordu. A. ÖCALAN, binlerce silahlı militanın ilelebet dağlarda, sığınaklarda, mağaralarda yaşatmanın, durdurmanın imkansız olduğunu biliyordu. Bu alandaki gelişmelerin önü sürekli açık olmalıydı. Çünkü; tıkanma beraberinde sorunlar yaratır. Bu sorunları aşmanın yolu da" sürekli bir üst aşamaya sıçrama yapmaktır.

PKK, belli bir dönem silahlı propaganda faaliyetlerine ağırlık verdi. Bu konuda belli bir seviyeye gelince yaygın ge-

rilla faaliyetlerine başvurdu. Gerilla gruplarının sayıları ve bu grupların hareket sahası genişleyince, yarı kurtarılmış bölgeler temelinde hareketli savaş tarzına giriştiler. Bunda da belli bir mesafe alınca, Behdinan bölgesinin de varlığıyla yerleşik karargah sistemine geçme aşaması kendisini dayattı. Yerleşik karargahlar ancak kurtarılmış bir bölgede oluşturulabilir. PKK da kurtarılmış bölgesini savunmak maksadıyla Kuzey Irak harekatı sırasında cephe savaşını yürütmek zorunda kaldı. Her ne kadar A. ÖCALAN, çömezlerine; "Neden cephe savaşı yürüttünüz?" diyorsa da objektif şartlar, o an orada cephe savaşını gerekli kılıyordu. Çünkü; binlerce kişinin üstlendiği o sahalarda, o binlerce kişinin lojistik ihtiyaçlarına, silah ve mühimmat donanımları kovalamaca oynamaya elverişli değildi. Kısaca; cephe savaşı, bir mecburiyetten ve gay-ri-iradi olarak gündeme geldi. Ve doğal olarak yenilgiyle sonuçlandı.

Bundan çıkarılacak sonuç; PKK'nın 1992 yılı sonu itiba riyle askeri anlamda bir tıkanma içinde olduğudur. Çözüm; üstlerini terkederek, yeniden küçük gruplara bölünerek geril lanın başlangıç aşamasına dönmek değildir.,

Askeri anlamda durum böyle iken, siyasi anlamda da bir çözülmenin olduğunu söylüyoruz. Çünkü; PKK, birtek emirle kitleleri Doğu ve Güneydoğu'da harekete geçirebiliyor, kepenkleri kapattırabiliyor, yürüyüşler yaptırabiliyor. Bu kitleleri silahlandırarak bir takım provokasyonların içerisine çekebiliyor ve bu kitlelerden her ay düzenli vergi toplayabiliyor. Yani kısacası; kitlelerin kaderini eline almış bulunmaktadır. Ancak bu kitlelerin temsil edilmesi ve yönetilmesi için bu noktadan sonra daha gelişmiş organlara ihtiyaç hasıl olmaktadır. İşte PKK da doğal olarak bu organları oluşturmak maksadıyla, bir

yandan gerillanın kurtarılmış bölgelerine dayanarak kitleleri ayaklandırmak ve kurtarılmış alanları genişletmek, bu alanlardan başlayarak ulusal meclis seçimlerini başlatmak ve bu seçim sonuçlarına bağlı olarak da bir savaş hükümeti kurmak istemiştir. Basit bir mantıkla, bu savaş hükümeti halkı temsil edecek ve bir icra organı olarak halkı yönetecektir.

Gelinen aşamada savaş hükümeti, siyasi gelişmelerin bir çözüm noktası olacaktır. Yani bütün siyasi gelişmeler savaş hükümetine kanalize olacak ve buradan da yeniden halka dönüş olacaktır. Daha açık bir ifade ile; TC ile bağları kopartılan halkın sorunlarını bu hükümet üstlenecektir. PKK, halka; "Çocuklarınızı TC okullarına göndermeyin" diyor. Halk, göndermiyor. "TC'nin mahkemelerine gitmeyin" diyor, halk gitmiyor. "Tümden TC kurumlarını boykot edin" diyor, halk "PEKİ"diyor. Bütün bunlar, PKK için siyasi kazanımlar-dır ancak, PKK'nın da bu siyasi kazanımları, bir alternatif oluşumla kurumlaştırması gerektiriyor. Fakat, 1992 yılı için planlanan savaş hükümeti kurulamadı. Halk, mecburen ve yeniden TC'nin kurumlarına yönelecektir. PKK, halka; "Bir müddet daha sabredin, TC kurumlarına yaklaşmayın!" diyebilir mi? Ya da daha ne kadar halkı iki arada bir derede bırakmaya gücü yeter? Biz. PKK, siyasi anlamda bir çözülme ile karşı karşıya derken bu hususu ifade etmek istiyoruz.

Tekrar başa dönüyoruz ve diyoruz ki; 1992 yılı sonu itibariyle PKK, askeri ve siyasi olarak bir tıkanma ve çözülme içerisindedir. Bu iki özelliğe dikkat çekilmelidir. PKK ile mücadele ettiğini iddia eden güçler, bu hususları analiz edip, karşı politikalar belirlemelidirler. Yoksa, "APO SiLAH BIRAKIYOR", "YAŞASIN UMUT" türünden safsatalarla bugüne kadar oynadıkları Türk halkının şerefiyle daha fazla oyna-

masınlar. Apo'nun borazanlığını yapmaktan vazgeçsinler. Çünkü; Apo. içinde bulunduğu çıkmazın farkındadır. Ve çıkış arayışları içerisindedir. Düzlüğe çıkmaya çalışırken de basını, aydınları ve siyasi çevreleri alet olarak kullanıyor. Alet olmak isteyenler, kendi başlarına gidip alet olabilirler. Hatta bu konuda Apo'nun yerini de tarif ederiz, yol biletlerini de alırız ancak, Türk milletini de etkiliyerek bu oyunlara alet etmeye çalışmasınlar. Sonra onları, ümit bağladıkları Apo'ları da kurtaramaz!

Abdullah ÖCALAN, içinde bulunduğu tıkanıklığın hesaplarını enine-boyuna ölçtükten sonra, yeni taktikler geliştirme çabasına girmiştir İç eğitim vasıtasıyla kendi militanlarını yeni taktikler konusunda şekillendirdikten sonra, basınımızı kullanarak bu yeni

taktikler temelinde kamuoyu oluşturma çabalarına girişmiştir. Apo'nun yeni dönem taktiklerinin ne olduğuna kısaca değinelim:

Bilindiği gibi Kuzey Irak harekatı sırasında Celal TALABANİ, PKK'nın önemli bir gücünü zaiyatsız bir biçimde kendi bölgesine çekerek misafir etmişti. Buna rağmen Apo harekatın hemen akabinde, yenilginin de şokuyla; "Kimse bizi Kuzey Irak'tan atamaz, oradaki halkın da gerçek temsilcileri biziz. 1993 yılının başından itibaren Kuzey Irak'a ne pahasına olursa olsun gireceğiz. Kuzey Irak'ta ya biz ya da Kürdistani Cephe olacaktır" şeklinde demeçler vermişti. Ancak geçen süre zarfında PKK ve Kürdistani Cephe yetkilileri, Kuzey Irak'ta mahiyeti henüz açıklanmayan bir toplantıda buluşarak dostluk ve kardeşlik anlaşması yaptılar. Bu noktadan itibaren PKK ile Celal TALABANİ arasında sıkı bir diyalog ortamı gelişti. Bunun üzerine A. ÖCALAN, "Güçlerimizi Kuzey Irak' ta barışçıl temellerde konuşlandıracağız" demiştir. Bir başka

açıklamasında da; "Biz bugün eskiye nazaran Kuzey Irak'ta daha güçlü konumdayız. Kuzey Irak parlamentosu bizden habersiz hiçbir karar almamaktadır. Tamamen bizim etkimiz-dedirler" demiştir. Bu gelişmeler neyi ifade eder? Bize göre bu gelişmelerin altında yatan bir çok nedenler vardır. Kürdistani Cephe-PKK çatışmasına kadar PKK'nın terörist bir örgüt olduğunu söylemeye bir türlü dili varmayan batı basını ve kurumları, hep bir ağızdan Kürdistani Cehpe ile çatışan PKK 'nin terörist bir örgüt olduğunu haykırmaya başladılar. Bun-dan hareketle TC yetkilileri, batılı devletlerin artık gerçekleri görmeye başladığını belirttiler. Fakat, batılı güçler, PKK'nın Kürdistani Cephe ile çatışması üzerine bu tavrı takındıklarını görmemezlikten geldiler. İşte bu yüzden, geçen süre zarfında bu malum çevreler, PKK'nın Kuzey Irak'ta oluşturulmaya çalışılan Kürt Federe Devleti'ne saldırmaması için gerekli koşulları yarattılar ve PKK da Kürdistani Cephe ile bir saldır-mazlık anlaşması imzaladı. Dolayısıyla PKK, savaş or-tamında kaybettiği bir mevzisini malum çevrelerin desteğiyle yeniden kazanmış oldu. PKK, bundan sonra Suriye ve İran 'ın bilgisi dahilinde topraklarını kullandığı gibi fakat biraz daha farklı bir biçimde Federal Kürt Parlamentosu üzerinde etkili olmak şartıyla Kuzey Irak topraklarını da kullanacaktır. Bu, yeni

dönem senaryosunun (taktiklerinin) bir parçasıdır. Batı kamuoyu nezdinde kaybetmiş olduğu itibarını böylece yeniden kazanmış olmaktadır. Diğer yandan, ülke içindeki eski güç ve imkanlarına kavuşmak maksadıyla belli bir zaman kazanmak istiyor. Bu süreç içerisinde Kuzey Irak'ta etkili bir güç haline geleceğinden ülke içi güç ve potansiyelini yalnız Behdinan bölgesine değil, Kuzey Irak'ın tümüne dayandırarak kurtarılmış bölge ve siyasi iktidar çözümü ile ham-

le yapmak istiyor. Ancak, bu zamanı da "APO SİLAHI BIRAKIYOR", "TC SALDIRMAZSA BİZ DE SALDIRMAYIZ", "AYRILIKTAN YANA ISRAR ETMİYORUZ, HER TÜRLÜ BARIŞÇIL ÇÖZÜMLERE AÇIĞIZ" demeçleriyle kazanmaya çalışıyor. Fakat, kahin olmaya gerek yok; barışçıl çözüm için, silah bırakmak için ileri süreceği şartların kabul edilmez türünden olacağı da açıktır.

Bu arada basınımızın da yardımıyla sanki kayıtsız-ko-şulsuz silah bırakıyormuş imajı yaratılmaktadır. Dolayısıyla kamuoyu; "Abdullah ÖCALAN daha ne yapsın? Silahı da bırakacakmış, fazla üzerine gitmemek lazım, bir fırsat tanımak lazım. İlk şartlarını fazla abartmamak lazım, süreç içerisinde daha da yumuşayabilir" düşüncesine kanalize edilmektedir. Bu durum A. ÖCALAN'ın manevra sahasını genişletmekten başka bir işe yaramaz.

Sonuç olarak; Abdullah ÖCALAN, askeri ve siyasi tıkan-mışlığı aşmak için bir yandan zaman kazanmaya çalışırken, diğer yandan yeni mevziler elde etmeye uğraşmaktadır. Bir yandan HEP milletvekilleri ve hükümeti kullanarak Nevroz gösterilerinin barışçıl bir ortamda yapılacağı, kitlelerin korkmadan katılması gerektiği havası yaratılarak çok sayıda insanın meydanlara koşturulmasına çalışılırken, aynı zamanda Avrupa'da bazı kuruluş temsilcilerinden oluşturdukları komisyonları bu barışçıl gösterileri (!) izlemeleri için harekete geçiriyorlar, öte yandan da silahlı gruplarına talimatlar vererek "TC, Nevroz gösterilerine silahlı müdahalede bulunacak, halkı korumak amacıyla oralarda hazır bulunun ve karşı toyun" demektedir. İşte Apo'nun barışçı mantığı budur. Provokasyonun dehşetini görmemek mümkün değildir. Bir taşla bir kaç kuş birden vurmak istiyor. Bir yandan gösterilerin

barışçıl bir havada geçeceğini söyleyerek çok sayıda insanı meydanlara toplamaya çalışıyor, diğer yandan ortalığın savaş meydanlarına dönüştürmek için gerilla gruplarına talimat veriyor ve bu dehşet tablosunun TC tarafından yaratıldığını yerinde görmek ve belgelemek maksadıyla Avrupa'dan komisyonlar oluşturarak görevlendiriyor.

Böylesi sadist bir mantıktan silahını bırakması nasıl beklenebilir?

Farzedelim ki, basının bahsettiği gibi A. ÖCALAN, kayıtsız şartsız silahlı mücadeleden vazgeçti. Ellerinde bulunan yüzlerce havan topu ve uçaksavarı, binlerce roketatarı, on-binlerce tüfeği ve el bombasını kime teslim edecek? Her biri onlarca kişinin katili olan ve sayısız katliamlar gerçekleştiren on bine yakın militanını ne yapacak? Bunlar, döktükleri Mehmetçik, polis, öğretmen, genç-ihtiyar-kadın-çocuk kanlarının hesabını vermeyecekler mi? Yada bu kanların hesabı kimden sorulacak? Halkın dişinden, tırnağından arttırarak ödediği vergilerle biraraya getirilen yüzlerce araç-gereç, bina-tesis yakılıp yıkılmıştır. Bunların hesabı kimden sorulacak? Ya da bir takım tavizler verilerek Apo'nun ateşkes çağrısı kabul edilirse, on yıldır yağmur-kar demeden canlarını dişlerine takarak eşkiya ile mücadele eden ve bu uğurda şehit olan yüzlerce vatan evladının geride bıraktıkları demiyecekler mi; "Madem bu toprak parçalarını Apo'ya peşkeş çektiniz, neden çocuklarımızı öldürttünüz?", halen hayatta olanlar sormayacak mı; "madem bu noktada Apo ile birleşecektiniz, neden güneydoğu'da ve Doğu'da yıllarımızı heba ettik? Neden bizi piyon olarak kullandınız?". Kürdüyle Türküyle bu topraklarda yaşayan insanların bir sürü olmadıkları, içlerinden bazılarının çıkıp bu rezaletin hesabını sormayacaklarını kim garanti

edebilir? Apo'nun okulundan, işinden, aşından, yerinden, yurdundan ettiği, sorgusuz-sualsiz kurşuna dizdiği, ölüme gönderdiği insanlar ve yakınları, TC'den olmasa bile Apo'dan hesap sormayacaklar mı? Onlar da demiyecekler mi ki; "madem TC ile birleşecektin, neden bizi bu kan deryasının içine ittin?" Kürdüyle Türküyle, askeriyle-militanıyla, korucusuyla-sade vatandaşıyla

binlerce kişinin kanına giren Apo'ya bu insanların yakınları, hesap sormayacaklar mı? Salt bu yüzden de olsa, Apo, cesaret edip elindeki silahı bırakabilir mi?

Toplumun kaderini belirleyen makamların sahipleri ve aydınlarımız değerlendirme ve yorum yaparken bunları düşünmek zorundadırlar.

Suçlu, nedamet duyup suçunun kefaletini ödediği taktirde elbette ki toplumun bağrına dönebilir. Ancak bunun ötesinde ve dışında bir çözümü Türkiye halkına dayatmak kabul edilemez.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
ABDULLAH ÖCALAN'DAN İNCİLER

KÜRTLER PKK VE ABDULLAH ÖCALAN isimli kitabımızda olduğu gibi ÜÇGENDEKİ TEZGAH'da da APO'dan "iNCiLER"İ okuyucunun dikkatine sunuyoruz:

- "içimizde böyle bir sürü köylü kurnazlıkları türemiş. Son günlerde duyuyorum, para yollayın, silah yollayın diyenler var. Sen ne yapıyorsun orada be serseri? Şimdi bazılarının moralini bozmak istemiyorum tabi."
- "Ben elin körünü, topalını, hastasını da PKK'nın sırtında veya kendi sırtımda taşımam."
- "Türkiye devrimciliğinden bahsettik. 20 yıldır organize olmamış, eklem bağlamamış bir devrimcilik! Pat devrilir. Böyle devrimcilik mi olur? Devrim uğruna ben mi kalkıp gideyim? Ben mi icat ettim devrim sözcüğünü?.."
- "Genel bilgiler toplamını, eşeğin sırtına yüklediğimiz kitapların durumuna benzetebiliriz. Kafaya böyle bir sürü bilgi doldurmak eşeğin sırtına kitap yüklemek gibidir."
- "Bence can çekişenlere bir tekme de biz vurmalıyız.."
- "Türkiye'de de bir demokrasi düzeyi var. Bu demokrasi kimin için? En çok kim yararlanıyor? Dağdaki çoban bite

diyor ben özgürüm. Ben şunusöylüyorum; bu özgürlükler yerinde midir?"

KAYNAK: "Abdullah ÖCALAN Ocak 1992 Çözümlemeleri isimli broşür.."

- "Mustafa KARASU'nun niyeti ne olursa olsun, Mehmet ŞENER'in politikasına alet olmuş birinci, bir numaralı kişidir."

- "Hergün bin ilişki kurar, bin ilişki yıkarım. Siyasal, örgütsel, duygusal, ideolojik de. Yani satılmışsınız.."

- "Benim de bazı saplantılarım oldu. Tanrı saplantısından tutalım, başka saplantılara kadar, bir çok saplantı... Bak doğru, bazı arkadaşlar tutkulardan, saplantılardan bahsediyorlar. Benimkini anlatsam dehşete kapılırsınız.."

- "Tanrıyı aşabilir miyim, aşamaz mıyım? Benim bir özelliğim de süreçleri zayıf yaşamam. Bu tanrıdan kopuş, aslında nedir? Tanrıdan, ideolojiden kopulmadır."

- "SHP'ye girin dediğimde, birçok eyalet ters çalışma yapmış. Bazı soytarılar; -onları ileride görürsem, hesabını soracağım- yönlendirmenin bizim tarafımızdan olduğunu bildiği halde, bu taktik gelişmeyi nasıl kullanalım diye düşünüyorlar."

- "Zaten İRAN'lılarla alt düzeyde de olsa bir dostluk var.

Gücümüzü takdir ettiklerini ve ilişkileri ileri düzeye yansıtmak istediklerini belirtiyorlar."

- "Bence TC'nin bütün taktikleri ve politikası bitmiştir."

- "Anayasanız zorbacıdır, bu yemini irademizle okumuyoruz, bu baskıyla birlikte biz buraya geldik, -bu ses oraya (TBMM) yansıdı."

- "Ben ne yapayım? Siz basit kadınlığınızı konuşturuyorsunuz."

- "Ben de APOCU olmaya çalışıyorum. Benim APO olmakla, APOCU olmam aynı şey değil. APO olmak ayrı, APOCU olmak ayrı."

- "Dünyanız, arkanız koca bir iflas, uçurum. Hatta hepiniz idamlıksınız, gerçekten böyle."

- "Şimdi kadın-erkek ilişkilerini sözkonusu ettik. Bazıları yargılandı, onu da gördünüz. Bunlar gidiyorlar ahır kültürünü geliştiriyorlar. Sığınaklardaki o vahşi ilişkiyi dün de anlattınız burada. Hayvani."

- "Ben Allahımla yıllarca uğraşmış adamım. Allahımla delicesine pençeleştim."

- "Bazıları benimle dalga geçmek isterler. Bazıları bana Bekaa'nın bilmem neyi diyorlar. Doğrudur, ben buraya sokulmuşum, çıkamıyorum. Doğru, ayıp değil. Benim mevzi m bu kadar. Ben ne yapayım? Aklım kabiliyetim buna elveriyor."

KAYNAK: "PARTi ÖNDERLİĞİNİN KASIM-1991 ÇÖZÜMLEMELERİ" isimli PKK yayını..

- "islamiyet bir emperyalist ideoloji olarak başladı."
- "REFAH, en tehlikeli kirli güçtür. (RP için)"
- "Şimdi Türk halkı da PKK'laşırsa, sen o zaman seyreyle dünyanın halini."
- "İslamın Kürt milli rengine bürünmesi sağlanamadı. Bazı tarikatlar ve mezhepler var... Bir Saidi Nursi var, Bir Şeyh Sait var, Şeyh tarikatları var, nakşiler var... Hepsi islam emperyalist ekollerin ajan temsilcileri durumundadırlar."
- " Çocukluğumda çevrede -gerçekten halen birçok köylüm sağdır, söylerler; İPİNİ KOPARMIŞ ADAM derlerdi."
- "Birgün fıstık ağacının altındayım, babamın söylediği söz çok açıktı; Abdullah'ın alnında fetih işareti vardır."
- "Anam bana çok dayak atardı. Ve daha sonra ilk eylemlerime onun dayak baskısı altında başladım. Ben birçok ço-

cuğun başını kırdım, saldırıya da geçtim."

- "Annem çok kavga ederdi. Hergün komşularıyla kavga, hergün babamla kavga, hergün benimle kavga.. Dağ şeyi, biraz da zaten buna bir tepki olarak başgösterdi. Erkenden bir dağ şeyi gelişti sanıyorum... Ondan bu sistem kafamı tutmadı."
-" O açıdan aile beni yargılamaya başladı: Bu fazla namuslu biri değil...Kürtçe bazı lakaplarım da vardı; ipini koparmış manasında."
- "Bütün köylüler başımıza dikilmiş, benimle babamın kavgasını seyrediyor. Oldukça hırpalandım. Tabii çok zor duruma düştüm. O

hırsla eve gittim. O'nun bir cüzdanı vardı, para saklıyordu. Babamın cüzdanından 10 lirayı çaldım."

- "Çok korkak bir çocuktum, onu hemen size söyleyeyim. O insanlardan 40 metre öteden çekine çekine, kaçına kaçına..."

-" Babam tabii onların dostu idi. Kesin ERMENi DOSTU idi. Ve o terbiyeyi de biraz ondan aldım."

- Ben çok dualar ezberledim.Din hocasının hakkımdaki yargısı; Abdullah, sen bu hızla gidersen uçarsın, evliya olursun."

- "Bende kesinlikle askeri okullar fikri vardı. Önce islami-yette, işte EL EZHER üniversitesi'ne kadar gidebilirim diyordum."

- "Yılanlardan çok çekiniyorum, korkuyorum. Yılanla en çok kavga eder duruma gelmişim. Aileden çok çekiniyorum, aile ile çok kavga ediyorum. Çok köklü endişe ve korkularla yaşayan biriyim."

- "Babalar beni mağdur görsün, 44 yaşında bir çocuğum ben."

- "Gazeteci ÇETiN EMEÇ zeki birine benziyor sanırım. En son yazılarından birinde beni değerlendirmeye almıştı. Ölmeden bir hafta önce."

- "Şimdi MUMCU'nun sık sık ortaya atmaya çalıştığı geçmişimi anlatacağım, o 1975'ten sonra."

- "Annemin beni bir suçlaması daha vardır; Sen bu kafayla gidersen, kimse sana kız vermez. İsabetli bir değerlendirme. Kimsenin bana KİZ vermemesini hala anlayamıyorum."

KAYNAK : "21.12.1992 tarihli LAZKİYE konuşmalarından"

- "SHP'nin yutulmasını düşünüyordum. Devletle olmasına rağmen, SHP gittikçe küçülüyor."

- "DOĞRU YOL adayları bile bize destek veren kişilerdi."

KAYNAK: "23.12.1992 tarihli LAZKİYE konuşmalarından."

- "Bir ingiliz gazeteci bana sordu: Kendini tarif eder misin? Senin kapasiten beni anlamaya yetmez dedim. Verilecek en iyi cevaptır aslında."

- "APO, çok önemli bir yaşantının sahibidir. Çok dikkat edilmeli, hatta yüzyıllar boyunca, Çünkü; çok önemli öğretici yanları var (kendisi için söylüyor)."

KAYNAK: "24.12.1992 tarihli LAZKİYE konuşmalarından."

1. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesindeki mevcut tehdit güncelliğini korumaktadır. İçinde bulunan şartlarda güncelliği muhafaza olayı gelecekte de devam edecektir. Üniter Türkiye Cumhuriyetinin siyasi egemenlik sahası içerisinde bazı bölgelerde şekli bir egemenliği söz konusu iken; kültürel, sosyal, ekonomik egemenliğini yok denecek kadar az olduğu gelişmekte olan olaylarla kesin olarak ortaya çıkmıştır.

Ana dili Kürtçe olan nüfusunun ağırlıklı olarak yaşadığı Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinin bir çok yerinde Kürt unsuru; milli kültür ve milli politikaların dışında genel ekonomik ve sosyal yapıdan ayrı olarak varlığını devam ettirmektedir. 1970'li yıllardaki Kürtçe akımlar ve 1980'li yıllarda ortaya çıkan PKK terörü bu gerçeği güncelleştirerek Türkiye Cumhuriyetinin üniterliği açısından olumsuz bir çözüme hızla yaklaştırmaktadır. Üniter yapıda ayrılık veya özerklik şeklindeki bir çözümün Kürtler için bir yıkım veya kurtuluş olup olmadığı tartışmaları sağduyu sahibi Kürt unsur içerisinde sürüp gitmekteyken, Kürtlerin de Türkiye Cumhuriyetinin diğer vatandaşları gibi her yönüyle ana yapıya entegre olmaları arzu edilmektedir. Bu durumda Kürtlerin dilleri, örf adetleri ve geçmişleri ne olursa olsun mevcut milli kültür, mili siyaset potasında erirler; genel ekonomik ve sosyal yapının birer parçası olarak hareket edebilirler.

Türkiye'de PKK terörünün faaliyet gösterdiği alanlar incelendiğinde şöyle bir tablo ile karşılaşılmaktadır;

a) Kürt nüfusun yoğun olduğu GAZİANTEP, KAHRAMANMARAŞ, ADIYAMAN, MALATYA, ELAZIĞ ve ŞANLIURFA' nin büyük bir bölümünde belirtilen yönde bir entegrasyon,

bütünleşme söz konusudur Bu sahalardaki Kürtçe konuşan insanlar kültürel, siyasal, sosyal ve ekonomik sahalarda da özgül konumlarından bir hayli arınarak milli bünyeye adapte olmuş durumdadırlar. Dolayısıyla bu alanlarda olumlu çözüme bir hayli yaklaşılmıştır. Sayılan illerde potansiyel bölücü Kürtçülüğün

varlığından söz etmek doğru değildir. Bu bölgenin insanı Türkiye Cumhuriyetinden umudunu kesmediği müddetçe kürtçülük maceralarına kapılmaz. Ancak tutarsız davranışlar karşısında istemeyerek teröre boyun eğebilir, belki de yer yer gelişmesine ve güçlenmesine yardımcı olurlar. Herşeye rağmen bunu yapmayacak olanlarda bölgeden ayrılmak zorunda kalırlar.

b) TUNCELİ, ERZiNCAN, ERZURUM, KARS ve AĞRI illerinde ise durum biraz daha değişik boyutlar arz etmektedir.

Bu illerde potansiyel Kürtçülük klasik anlamda fazla etkili değildir. Ancak geçmişteki AĞRI ve DERSİM gibi iki büyük isyanın etkileri tamamen ortadan kalkmamıştır. Özellikle TUNCELi ve AĞRI civarında bölücü terör bu isyanları propaganda malzemesi yaparak zihinleri bulandırmaktadır. Buna rağmen de büyük bir başarı elde etmiş değildir. Çünkü, başta ERZURUM, KARS, ERZiNCAN olmak üzere AĞRI ve TUNCELİ'de de ulusal değerler Yerleşmeye başlamış, bu yönde epey mesafe alınmıştır.

Buralarda insiyatif kaybedilmezse Kürtçülük fazla bir problem teşkil etmez. Ancak, PKK terörünün etkili olduğu oranda Kürtçülük problemi varlığını hissettirmektedir.

c) BİNGÖL, MUŞ , BİTLİS, VAN ve DİYARBAKIR illerinde Kürtçülük potansiyeli mevcut olup dış etkilere ve istismara bir hayli açıktır. Çabuk alevlenme özellikleri

arz etmektedir. Denetim altında tutulduğu taktirde problem teşkil edemez ve ulusal yapıya biraz geç ve sancılı da olsa adapte olmaya uygundur.

Kısa dönemde askeri, uzun vadede ekonomik, sosyal ve kültürel önlemler ile buralarda sorunun çözümü mümkündür. Çözüme denetim altında ulaşılması gerekir Yörede çıkar ve sahtecilik temelinde Kürtçülük yapılmaktadır.

d) SİİRT, BATMAN, ŞIRNAK, MARDİN ve HAKKARİ gibi sahalarda ise, Türkiye Cumhuriyetinin egemenliği yetmiş yıl boyunca tamamen şekli ve yüzeysel kalmıştır.

Bu alanda milli-üniter devletin öngördüğü; ortak kültür, ortak siyasal ve sosyal yaşam ve ekonomik bütünlükte söz etmek mümkün

değildir. Tamamen dış etkilere açık, ayrılıkçı çözüm tarzında temel teşkil edebilecek bir yapı kendini göstermektedir.

Bunun yanısıra elli yıl boyunca Güneyindeki milliyetçi BARZANİ hareketince beslenmiş bir Kürtçü potansiyel mevcuttur. Uzun süre ilgi dışı kalmış bu yöre insanının kısa dönemde Kürt Milliyetçiliğinden arındırılıp ulusal bünyeye alınması kolay olmayacaktır. Ancak imkansız olduğu da söylenemez. Mevcut bölücü PKK terörünün çıkmaza girmesiyle bunalıma düşecek olan bu insanlara her yönden daha sağlıklı bir yaşam biçimi sunulursa buralarda da zaman içinde ayrılıkçı düşünceleri kırmak mümkün olacaktır.

2. PKK terör örgütü faaliyet stratejisini belirlerken ve döneme uygun taktiklerini saptarken; özellikle gerilla faaliyetleri açısından Doğu ve Güneydoğu'nun kendine has

özelliklerini gözönünde bulundurmuştur. PKK karşıtı çalışmalar ve tedbirler açısından da bu yöntem özellik arzet-mektedir.

PKK terör örgütü, ŞIRNAK, HAKKARİ, SiiRT ile MARDiN, BİTLİS ve VAN illerinin bir kısmını içine alan sahayı "BOTAN EYALETİ" olarak adlandırmış, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin egemenliğinin yüzeysel olduğu bu sahayı gerilla mücadelesinin temel ve ana üssü kabul ederek ele almıştır. PKK 1989 yılına kadar bu alanın ne pahasına olursa olsun kurtarılmış bölge haline getirilmesi çabası içinde bulunmuştur.

Bölgeye atfedilen bu rolün nedeni salt canlı bir Kürtçülük potansiyeli değildir. Coğrafyasının gerilla faaliyetlerine son derece elverişli olması Kuzey- Irak ve Kuzeybatı İran'a komşu olmasındandır. Bu sahadan Kuzey Irak ve İran'a uzun ve denetimi son derece güç sınırlardan geçmek son derece kolaydır.

Hem Kuzey Irak'ta ve hem de Kuzeybatı İran'da her iki devletin göz yumması sonucu elverişli cephe gerileri temin ederek; üslenme, eğitim, lojistik ve benzeri konularda imkanlar sağlamak mümkündür.

Buna rağmen Abdullah ÖCALAN; "eğer devlet mücadelemizi BATON'a hapsederse, eğer mücadele alanımız BOTAN'la sınırlanırsa şimdiden teslim bayrağını çekelim" demektedir. Çünkü, bu durumda PKK terörü dar bir alanda mahallilik damgası yiyecektir.

Nitekim elli yıllık 1-KDP (Irak Kürdistan Demokratik partisi) Irak yönetimince Kuzey Irak (BEHDİNAN) bölgesine hapsedilmiştir. Bu nedenle bir türlü iflah olamamaktadır.

BOTAN'a hapsedilecek bir PKK faaliyeti de elverişli geri cephelere, muazzam manevra imkanlarına ve her türden dış desteğe rağmen çürüyüp kendi kendini yiyip bitirecektir. Irak yönetimi 1-KDP'yi BEHDİNAN'a hapsedebildiği yıllarda üzerine gitmeye gerek bile görmemiştir. KDP liler yanlarına ailelerini de alarak orada kendilerince bir yaşam şekillendirmişlerdir. Eğer bizde de PKK BOTAN dediği bölgeye hapsedilebilirse ve bu alanın geniş olması nedeniyle bazı kesimler birbirinden tecrit edilebilirse; tecritli bölgelerde çürüme ve hatta birbirini yok etme gibi hususlar gelişebilir.

Örneğin; CUDİ Bölgesi -GABAR Bölgesinden, GABAR-HEREKOL Dağı bölgesinden, HEREKOL-KATO Dağı bölgesinden tecrit edilebilirse uygun bir taktik üstünlük sağlanabilir. Filistin, Salvador, Bolivya, Peru gerillaları ile Irak Kürtleri böyle bir duruma düştükleri için başarısız kalmışlardır. PKK 1990 yılında bu konuyu önplana çıkartarak; "Biz BOTAN'ı kurtarılmış bölge yapmaktan vazgeçtik, bu akılcı bir siyaset değildir, çok tehlikeli bir yaklaşımdır." demeye başlamış, genel strateji içinde taktik bir hataya düşmekten son anda vazgeçmiştir.Bu konuda bir hayli doküman mevcuttur.

3. Madem ki PKK, varlığını BOTAN dediği bölgenin ayakta kalmasına bağlıyor ve mademki BOTAN'ın yaşatılabilmesin-de; etkinliğinin ve terörünün Güneydoğunun her kesimine ve batıdaki şehirlere yayılması şartını getiriyor o halde; karşı tedbirler planlamasında bu durum dikkate alınmalıdır.

a) GAZiANTEP, KAHRAMANMARAŞ, ADIYAMAN, MALATYA, ELAZIĞ ve ŞANLIURFA'nın bir kısmı uygar bir

faaliyetle PKK terörüne kapatılabilir. Bu bölgeye PKK "Güneybatı eyaleti" bir kısmına da "GAP Eyaleti" adını veriyor. Bu illerde PKK'nın varlığına son vermek zor değil ancak gereklidir.

b) KARS, AĞRI, ERZURUM, ERZiNCAN ve TUNCELi illerinde de iyi bir istihbarat ve uygun bir karşı faaliyet ile PKK'yı belki biraz

daha fazla uğraşarak, belki biraz daha zaman harcayarak etkisiz hale getirmek mümkündür. PKK bu alanlara "SERHAT" ve "DERSİM" eyaletleri adını vermektedir.

c) Geriye : DİYARBAKIR, BiNGÖL, MUŞ, BiTLiS ve VAN gibi ara bölgeler kalmaktadır. PKK buralara "AMED", "ORTA", "GARZAN" gibi isimler vermektedir. Eğer kuzeydeki SERHAT ve DERSİM alanları ile batıdaki Güneybatı ve GAP eyaletlerinde PKK'ya karşı başarılı bir çalışma yapılabilir ise PKK ara bölgelerde etkisiz hale getirilebilir, güçlü bir denetimle bu bölgelerdeki örgütsel çalışmaların önü tıkanabilir. Çünkü BOTAN'ın bastırılmasında Ara Bölgelerin belirleyici bir rolü mevcuttur.

Bölücü terörle mücadelede güvenlik kuvvetlerine üs rolü oynayan bölgeler bu Ara Bölgelerdir. Eğer Ara Bölgelerde denetim kaybedilirse BOTAN bir yana diğer alanlara müdahalenin imkanları ortadan kalkabilir. Ara bölgelerin güvenlik kuvvetlerince rahat kullanılabilmesi için SERHAT, DERSİM, GÜNEYBATI ve GAP Eyaletlerinin tamamının PKK etkisinden arındırılması gerekmektedir. Bu alanlarda PKK faaliyetlerinin temizlenmesi ve devlet otoritesinin güçlendirilmesi için halk desteğine önem vermek, bu desteğin dozunu iyi ayarlamak, gerektiği yerde ve gerektiği şekilde kullanmak söz konusu olmaktadır. Yeni düzenlemeler ile bu bölgelere el atıldı-

ğında bölücülüğün panzehirini buralarda oluşturmak mümkün olacaktır.

4. PKK "GÜNEYBATI EYALETİ" ve "GAP EYALETİ" olarak isimlendirdiği illeri bir bütün olarak; "Türk sömürgeciliğinin sıçrama tahtası, Kürdistan'a yönelik faaliyetlerini durdurmada Güneybatı eyaletindeki gerilla mücadelesi belirleyici rol oynayacaktır" diyen Apdullah ÖCALAN; "BOTAN'ın gerillayı ülke geneline yaymak için önemi neyse, ülke geneline yayılmış gerillanın da BOTAN'ı yaşatmadaki önemi odur" tarzında konuşmakta ve ülke genelinde gerillayı yaymanın kendileri açısından hayatiyetini vurgulamaktadır.

PKK'nın ısrarla tutunmaya çalıştığı ve bir hayli sorun yarattığı GAZiANTEP, KAHRAMANMARAŞ, ADIYAMAN, MALATYA ve ŞANLIURFA'nın BiRECiK, SURUÇ, HALFETİ, BOZOVA, HİLVAN ilçelerinde PKK'nın temizlenmesi gerçekten zor değildir. PKK'nın

potansiyel gücü nedir ve halkın genel eğilimi hangi yöndedir? sorularına cevap verebilmek için adı geçen alanların sağlıklı birer etüdünü yapmak gerekmektedir, bu alanlarda da diğer alanlarda olduğu gibi güvenlik kuvvetlerinin yetkinliğinin yeterli olmadığı değerlendirilmektedir.

PKK'nın "GÜNEYBATI EYALETİ" ini Ana Üslenme Bölgesi bu iki il sınırları içinde kalan NURHAK ve ENGİZEK dağlarıdır. PKK bu üslere dayanarak ayakta durabiliyor. NURHAK ve ENGİZEK' lerdeki bu üslenme bölgeleri yok edildiği taktirde halk devlete gönülden destek olacaktır. Bu durumda GAZiANTEP ve KAHRAMANMARAŞ illeri tehdit altından kurtulur. Örgütün kadro kaynakları zayıflar, kır-kent ilişkileri bozulur. ADIYAMAN'da RECEP Mıntıkası, ELBİS-

TAN-AKÇADAĞ Mıntıkası ile HALFETI-ARABAN, BESNİ Mıntıkaları da buradan güç almaktadır. Bu mıntıkalarda tasfiye edildiği zaman bölge temizlenmiş olur.

Aslında "GÜNEYBATI EYALETİ" ne yönelik PKK faaliyetleri 1983 yılında büyük önem verilerek başlatılmıştır. PKK bu alanda 1985 yılına kadar bu alanda kadro bile oluşturmamış 1988 yılına kadar da bölgeye gelen bütün PKK grupları darbe yemiştir.

1988 yılından itibaren kalabalık PKK grupları bölgeye girmişler ve NURHAK ile ENGİZEK dağlarına yerleşmişlerdir Örgüt 1989 yılında bu alanda Eyalet Konferansını onaylaya-bilmiştir.

Kürtçü potansiyelin zayıf olduğu bu sahada akılcı, etkin ve kalıcı tedbirler ile bir tek PKK'lı teröristin yaşaması bir yana bölge genelinde kuvvetli bir anti-bölücü akım oluşturmak ve bunu moral potansiyel olarak hem dış hem de iç kamuoyuna karşı kullanmak mümkündür.

PKK'nın amacı "GÜNEYBATI EYALETİ" nde de kısa sürede kırsal kesimde insiyatifi ele geçirmek, oradan şehirleri tedirgin etmek, şehirlerdeki yandaşlarını cesaretlendirmek sıradan vatandaşı korkutup sindirmek ve böylece bir avuç fakat örgütlü yandaşı vasıtasıyla GAZİANTEP, KAHRAMANMARAŞ, ŞANLIURFA, ADIYAMAN, MALATYA gibi şehirlerde ve bunlara bağlı ilçe merkezlerinde açlık grevleri, kepenk' kapatma, gösteri, yürüyüş gibi eylemler ile savaşı yaygınlaştırmaya çalışmaktır.

Ayrıca; köy yollarından başlayarak uygun ilçe yolları ve giderek şehirlerarası yollarda barikat kurma, yol kesme, araç yakma türünden eylemler geliştirerek Ara bölgeyi tamamen

kuşatmaktır. Günümüzde bu yöntemleri kuzey bölgelerinde denemektedir. Halen kuzeyden ara bölgelere doğru bir kuşatma durumu söz konusudur.

Ayni örgütsel baskılar şiddetle güneybatıda başlarsa ve bu baskılar kuzeydeki ve "BOTAN" dakilerle birleşirse Ara bölge tamamen düşer. İşte o zaman bütün Doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesi "BOTAN" laşır. PKK bu durum için "Savaşı Kürdistanlaştırmak" terimini kullanmak-tadır.Böyle bir durumda bölgedeki mevcut güvenlik kuvvetleri ancak resmi bina ve tesisler ile kendi kışla ve karargahlarını koruma konumuna düşeceklerdir. Buda tüm bölgeyi teröristlerin kullanımına terk etmek olacaktır.

5. Ara bölgeyi "BOTAN" etkisizleştirilinceye kadar ayakta tutmak gerekmektedir. Bunun oylu Kuzey bölgeleri ile güneybatıyı temizlemek ve PKK örgütünün baskılarından gerçekleşebilir ve MARDİN, SİİRT, ŞIRNAK, HAKKARİ bölgelerindeki direngen PKK eylemleri kırılabilir.

6. Gerek ADIYAMAN, KAHRAMANMARAŞ, MALATYA, ŞANLIURFA ve GAZİANTEP illerindeki PKK faaliyetleri ve gerekse Ara Bölge olarak tanımladığımız DİYARBAKIR, BİNGÖL, MUŞ, BİTLİS ve VAN illerinde PKK faaliyetlerine son verebilmek için;

a) Kırsal Kesimde,

b) Kent kesiminde taktik üstünlük sağlamak gerekmektedir. Kırsal kesimde taktik üstünlük sağlamak mevcut PKK gruplarının imhasına bağlıdır. Bu grupların imhası;

1) Bölgede mevcut güvenlik kuvvetlerinin motive edilerek daha etkin bir biçimde kullanılması;

2. Geçici köy korucularının mevcut durumlarının edinilen tecrübelere istinaden düzeltilmesi ve teröristlerin üslenme bölgelerine yönelik olarak kullanılmasıyla gerçekleşebilir.

Kent kesiminde taktik üstünlük sağlamak şehir ve kasabalarda PKK'nın Cephe Faaliyetlerini (ERNK) engellemek ile sağlanabilir. ERNK gruplarının imhası da;

1. Güvenlik kuvvetlerinin uygulamakta olduğu klasik mani zabıta tedbirlerinin mücadelenin gereğince yönlendirilmesi ve uygulanmasıyla,

2. Şehir gerillasının eylem yapmasını engelleyecek istih-barat-sorgu-operasyon üçlüsünün yerinde ve zamanında kullanılmasıyla sağlanabilecektir.

Kent ve kırsal kesimlerde taktik üstünlüğün sağlanması sırasında propaganda ve ajitasyon bu iki yapı taşının harcı konumundadır. Karşı mücadeleler sırasında kullanılması elzem olarak değerlendirilmektedir. PKK faaliyetlerinin ve varlığının temelini teşkil eden Silahlı Propaganda ancak bu şekilde hayatiyetini kaybedebilir.

Mevcut PKK Silahlı Propagandasının sürekliliğini sağlayan, temel stratejisini koruyarak güvence altına alan Apdul-lah ÖCALAN'ın PKK önderliğindeki varlığının önemi giderek artmaktadır. APO'nun bu konumunun sonu kendi içlerindeki PKK-Kürt Burjuvazisi çatışması gözönüne alındığında PKK'nında sonu olacak demektir.

Bize göre 1986 yılına kadar olumlu bir çizgide sürdürülen PKK' ya karşı mücadele anlaşılmaz bir şekilde çığrından çıkıvermiştir. Anlaşılmaz kelimesinin ardına sığınmamızda bir çok neden vardır. Anlaşılmaz kelimesini açarsak adliye koridorlarında veya ceza evlerinde sürünmekten korkarız.

inanıyoruz ki Türkiye Cumhuriyeti Apo denen yaratığın "TC şunları yapabilir, bunları yapabilir vs." şeklindeki yorumlarına birazcık itibar etseydi bu ortama gelinmezdi.

Şimdi 1984 yılına dönelim ve EKİM 1986 tarihine kadar PKK militanlarının gücüne bir göz atalım.

1. ŞEMDiNLi bölgesinde bir grup (15-20 Kişi)
2. YÜKSEKOVA bölgesinde bir grup (15-20 kişi)
3. ÇUKURCA bölgesinde bir grup (10-15 kişi)
4. HAKKARİ bölgesinde bir grup (10-15 kişi)
5. ÇATAK bölgesinde bir grup (10-15 kişi)

6. PERVARİ bölgesinde bir grup (15-20 kişi)
7. ULUDERE-BEYTÜŞEBAP bölgesinde bir grup (20-25 kişi)
8. ŞIRNAK-SİLOPİ bölgesinde bir grup (30-35 kişi)
9. CİZRE bölgesinde bir grup (15-20 kişi)
10. ERUH bölgesinde bir grup (30-35 kişi)

Yurt içinde faaliyet gösteren PKK Silahlı Propaganda Birlikleri belirtilen tarihler arasında tüm yurtta MARDİN bölgesi dahil taş çatlasa 250-300 kişidir. Bu grupların faaliyet sahalarını bir harita üzerinde göstermeye çalıştık. 1993 yılındaki duru mise içler acısıdır. Biz rakam vermiyoruz ancak bugün binlerle ifade edilen sayısal bir kalabalık söz konusudur. Geçmişin ve bu günün yöneticileri düşünürken ve vicdan muhasebesi yaparlarken insaflı olmalıdırlar. Yazdıklarımızdan devletin hiçbir kademesi gücenmemelidir. Üzerinde durduğumuz konuların kendilerini ilgilendirdiğini düşünenler bizim girişimimizle dürüst bir özeleştiri ortamının yaratıldığına inan-

malıdırlar. Okuyunuz, araştırınız ve yorumlayınız. Bizim gibi bu savaşın içerisinde yetişmiş insanlar deneyimlerini ve çıkan sonuçları size komprime olarak sunuyorlar. Biz bu sözleri söylerken geçmişimizin pratiğinin özünü veriyoruz. Türkiye'de yargılanacak pek çok insan dururken bu satırların yazarına yüklenmek biraz insafsızlık olmuyor mu?

1993 yılı kışı geliyor, doğal olarak kırsal kesimde PKK eylemlerinde azalma olacaktır. Peki kent kesimi ne olacak? Suriye'deki yatak odasında ve beyaz lake kaplı yatağında por-no yıldızları gibi basına resimler çektiren ve ameliyat görmemiş hötöröfler gibi sırıtan Apo; "Türkiye'nin başbakanlığına talibim" diyebiliyor. Derse desin ne olacak! demeyin, tedbir alın. Klasik tedbirleri böyle giderse neler olabileceğini "KÜRTLER, PKK ve ABDULLAH ÖCALAN" isimli kitabımızdan bir alıntı yaparak göstermek istiyoruz.

"Çukurova'nın yarısı Kürtleşmiş durumdadır. Çukurova aslında yarı yarıya Kurttur. Kısmen fellahtır, kısmen de Türk-tür ama bence, Kürtler giderek çoğunluğu da alacak, bir nevi yarı Kürdistan eyaletidir Çukurova, İstanbul'da 2-3 milyon Kürt var. Yani 5-6 vilayet değerinde bir çalışma alanıdır. izmir'de 2 vilayet değerinde, Konya da bir vilayet

değerinde Kürt var.İç Anadolu'da bir milyon; tam bir eyalet, Ege de en az bir eyalet giderek Antalya, Burdur, İsparta'da işçiler turizm sektörü dolayısıyla kayıyor, orası da öyle neredeyse Kürdis-tanın 8 eyaleti de Türkiye'dedir. 8 Eyalet orada, 8 eyalet bu tarafta. Dolayısıyla böyle bir ağırlığı vardır Türkiye çalışmalarının."

Şimdi soruyorum; Apo efendi bu lafları 9 Ağustos 1991 günü etmişti Bir şeyler anlatabildim mi acaba?

Bu arada Apo efendinin 1984 yılında yayınladığı "Kürdistan Devrimci Savaşının geliştirilmesi Üzerine"

isimliPKK kadrolarına gönderdiği talimatı da okuyunuz. Bakın orada elin oğlu ne diyor;

"1. Düşman ulusal kurtuluş mücadelemizin uluslar arası alanda sağladığı etkinliği zayıflatmak ilişki geliştirmesini engellemek için provakasyon eylemlerine başvurabilir. Avrupa bunun için en uygun alanıdır. devrimi ezmek için en küçük fırsatı bile kullanacaktır.

2. Sömürgeci fasit yönetim, ortadoğuda çeşitli güçlere tavizler vererek geri cephe konumu taşıyan çeşitli alanları bize kapatmaya çalışacaktır. Başta Güney Kürdistan (Kuzey Irak) İran ve Suriye üzerinde amacını gerçekleştirmek için aktif çaba içerisine girecektir.

3. Irak'ta Faşist Saddam'ın deneyimlerinden yararlanabilirler. Toplumumuz içindeki serseri lümpen ve mahkumları toplayarak milisler oluşturabilirler.

4. Aşiret reisleri, şeyh ve melle gibi kişiler ve toplumda nüfuz sahibi olan insanları organize edebilirler.

5. Kürdistan parçaları arasındaki ilişkiyi kesmek için sınır hattı üzerindeki bazı köyler yerinden kaldın tampon bölgeler oluşturabilirler, tampon bölgelere Ira tipi karakollar kurabilirler.

6. Partimizin cezaevlerindeki önder kadrolarını idam edebilirler".

Evet elin oğlu buları söylüyor. İşte 9 yıldır devam eden savaşta aslında nelerin yapılmadığını ortaya koymak için APO efendinin 1984 yılındaki talimatından alıntılar yaptık.

Aslında bu talimat tam 21 sayfadır ve bize göre savaşın başında sanki Türkiye'ye yapması gereken şeyleri anlatmaktadır. Tam tarihini

de vereyim; 20 ARALIK 1984
SORUN İÇİN BİR ÇÖZÜM YÖNTEMİ (TASLAK)
ÇÖZÜM İÇİN
1. Silahlı mücadele sıfırlanmalıdır.
2. Bölgeyi etkileyen güncel ve pratik sorunlar ile mücadele edilmelidir.
S.Kürtçülük sorununa köklü ve kalıcı çözümler getirilmelidir.
BU NEDENLE:
1. Bölge sorunları iyi tahlil edilmelidir ve sağlıklı bir BAKIŞ AÇISI geliştirilmelidir.
2. Bu bakış açısından hareketle bir karşı MÜCADELE STRATEJİSİ oluşturulmalıdır.
3. Geliştirilen stratejiyi adım adım hayata geçirecek ARAÇLAR (teşkilatlar) ve YÖNTEMLER (taktikler) geliştirilip uygulanmalıdır.
A- BAKIŞ AÇISI
1-a) Kürtçülük sorununun toplumsal boyutlara varması, giderek bir ulusal mücadele (her alanda) ve ayrı bir devlet kurulması yönünde, toplumda (Türk-Kürt) aydınlar, bürokrasi arasında, devlet nezdinde, dış kamuoyu nazarında bir

havanın doğmasına SİLAHLI FAALiYETLER ivme kazandırmaktadır.
b) Silahlı faaliyetlerin kesintisiz devam etmesine Abdullah ÖCALAN' ın biraraya getirdiği DÜŞÜRÜLMÜŞ KiŞiLERiN (MİLİTANLARIN) varlığı sebep olmaktadır.
c) Bu militanların sürekliliğini sağlayan ve her koşulda silahlı faaliyetlere zorlayan Abdullah ÖCALAN'dır.
2-a) Dışarıdan bazı güçler, Abdullah ÖCALAN ve PKK unsurunu, TÜRKİYE ÜZERİNDE BİR TAZYİK FAKTÖRÜ olarak kullanmak istiyorlar ve kullanıyorlar.
b- Abdullah ÖCALAN ve PKK, bu durumu bildiği için; adı geçen güçlerin maddi ve manevi kaynaklarını kullanmaktadır. Bu kaynaklar silahlı faaliyetlerin önemli PAYANDALARINA dönüşmektedir.
c- Abdullah ÖCALAN ve PKK, komşu ülke topraklarını ve özellikle sınır boylarını silahlı faaliyetler için, hayati öneme haiz birer

GERİ CEPHEYE dönüştürmüştür. Geri cepheler silahlı faaliyetlerin nefes boruları konumundadırlar.

d) Abdullah ÖCALAN ve PKK, Doğu ve özellikle Güneydoğu'daki toplumsal yapıdaki (ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel) GERİLİKTEN-DAĞINIKLIKTAN güç ve destek almaktadır.

e) Abdullah ÖCALAN ve PKK, SAVUNMASIZ KÖYLÜLERDEN, İŞSİZ, GÜÇSÜZ ŞEHİRLİ GENÇLERDEN PROBLEMLİ ÜNİVERSİTE VE LİSELİ GENÇLERDEN her türden kadro ve eleman ihtiyacını temin etmektedir.

f) BAŞI BOŞ (BELLİ BİR DÜZENİ OLMAYAN) ŞEHİRLİ VE KÖYLÜ KİTLESİ, çeşitli bahaneler ve tahriklerle, istis-

mar unsurları da kullanılarak etnik görünümlü toplumsal olaylarda dinamo vazifesi görmektedir. Abdullah ÖCALAN ve PKK'nın, silahlı mücadele ile ilk etapta varmak istediği bu kesimlerdir.

g) Bazı istikbal avcısı; Avukat, Doktor ve benzeri kişiler, PKK'yı da açarak dışarıdaki bir takım güçlerle temas edip PKK'nın yanı sıra güçlerden de destek alarak; Devletin, Demokrasinin ve kamuoyunun genel hoşgörüsüne sığınarak kitle eylemlerinin büyümesi, uzamasını ve başka yerlere sıçramasını sağlamaktadırlar.

h) İşte bu noktadan sonra Abdullah ÖCALAN ve PKK, baştan sona atlayarak zaman zaman tekrar başa dönerek amacı için; her kesimin, her türlü zaafını, her şeyini kullanmaktadır.

3-a) Doğu ve Güneydoğuda yılların ihmalinden dolayı ekonomik yapı ana yapıya entegre edilememiştir. Bu husus Ap-dullah ÖCALAN ve PKK tarafından istismar edilmektedir. insanlar da buna tepki vermemektedirler.

b) Adı geçen bölgelerde, toplumsal birliğin bir gereği olarak sosyal ve siyasal olarak insanlar ana yapıya entegre edilememiştir. Özellikle bu husus doğal bir ayrılık arzettiğinden, Abdullah ÖCALAN ve PKK'ca kullanılmaktadır.

- Doğu ve Güneydoğu, tam bir serbesti ortamında olmak koşuluyla; Ulusal kültür potasında eritilememiştir. Bu durum etnik istismarın temel noktası olarak Abdullah ÖCALAN ve PKK'ya büyük avantajlar sağlamaktadır.

d) Özellikle bölgede idari, adli ve asayiş bakımından sosyal ve hukuk devleti olmanın bir gereği olarak özlü bir denetim oluşturulamamış, devlet kurumları şekli, kof ve işlevsiz

birer yapı düzeyinde kalmıştır. Geçmişte bu boşlukları başka güçler doldurmuş iken, giderek bu başka güçlerin durumunu istismar eden Abdullah ÖCALAN ve PKK bunları sindirerek boşluklara kendisi kurulmuştur.

B- ÜÇ AŞAMALI MÜCADELE STRATEJİSİ

1. ACİL OLARAK

- MADEMKİ, silahlı mücadele kürtçülüğe ivme kazandırıyor;

O HALDE, silahlı faaliyetleri sıfırlamak gerekmektedir.

- MADEM Kİ, Silahlı faaliyetleri organize olmuş militanlar sürdürüyor,

O HALDE, militanları organizasyondan yoksun bırakmak gerekiyor.

- MADEM Kİ, Abdullah ÖCALAN bu organizasyonun devamını sağlıyor,

O HALDE, Abdullah ÖCALAN'ın devre dışı bırakmak gerekiyor.

2. ORTA VADEDE

- MADEM Kİ, PKK, Abdullah ÖCALAN faktörü kullanılarak dıştan dayatılıyor,

O HALDE, bu kanallar tıkanmalı ve işbirliği sabote edilmelidir.

- MADEM Kİ, PKK çeşitli batı ülkelerinin kaynaklarını kullanıyor,

O HALDE, buraların pozisyonları bozulmalı, işlevleri tersyüz edilmelidir.

- MADEM Kİ, PKK toplumsal gerilik ve dağınıklıktan istifade ediyor,

O HALDE, Toplum çağdaş manada organize edilmelidir.

- MADEM Kİ, PKK savunmasız köylüleri işsiz şehir kitlesini ve öğrencileri kadro potansiyeli olarak kullanıyor,

O HALDE, bu insanları başka alanlara kanalize edilmelidir.

- MADEM Kİ, Başıboş kitleleri, PKK toplumsal olaylara itiyor,

O HALDE, Bu insanlara sahip çıkmanın yolları araştırılmalıdır.

- MADEM Ki, bazı istikbal avcıları toplumun bir kesimini siyasi şahsi çıkarları için kullanmaya çalışıyor,

O HALDE, meydan bu tür kişilere bırakılmamalıdır.

- MADEM Kİ, PKK herkesi çıkarları için kullanma hastalığına tutulmuştur.

O HALDE, bu anlayışları teşhir edilmelidir.

UZUN VADE DE

- MADEM Kİ, Doğu ve Güneydoğu şimdiye kadar Türk ekonomik (Mali-Sinai) sistemine entegre edilememiştir,

O HALDE, adıgeçen bölgeyi ana yapı ile kaynaştırmak gerekiyor.

- MADEM Ki, sosyal ve siyasal olarak, Doğu ve Güneydoğu genel yapı ile bütünlük arzetmiyor,

O HALDE, Doğu e Güneydoğu'da Türk Sosyal ve Siyasal hayatını (Yurttaşlık temelinde) egemen kılmak gerekiyor.

- MADEM Ki, Doğu ve Güneydoğuda ulusal kültür ve bu kültürün çeşitli fonksiyonları hakim kılınamamıştır,

O HALDE, adı geçen bölgeleri hiç bir şekli zorlamaya kaçmadan ulusal kültür potasında eritmek gerekiyor.

- MADEM Ki, Doğu ve Güneydoğu'da idari, adli ve asayiş bakımından kurumlaşma şeklidir (biçimseldir).

O HALDE, buralarda sosyal-hukuk devletinin bir gereği olarak devleti özlü bir biçimde oturtmak gerekiyor.

C- KARŞI TEŞKİLATLAR VE TAKTİKLER (ARAÇLAR VE YÖNTEMLER) 1. ACİL OLARAK

a. Türkiye'nin iç ve dış politik çıkarlarını savunmak maksadıyla, çağın gereklerini ve içinde yaşanılan şartlara uygun; genelde teröre ve özelde bölücü teröre karşı etkili, bileşimi ve donanımı ile ihtiyaca cevap verebilecek kanuni yetki ve sorumluluğu yeterli, MİLLÎ BİRLİĞİ KORUMAYA matuf bir profesyonel teşkilat kurulmalıdır.

b) Bu teşkilat istihbarat ve operasyon faaliyetlerinin ülke içinde ve dışında yürütebilme yetki, kabiliyet ve imkanlarına sahip olmalıdır.

c) Adı geçen teşkilat başta Abdullah ÖCALAN olmak üzere, terörü yurtdışında sevk ve idare eden tüm terörist şefleri adaletin huzuruna çıkartabilmelidir.

d) Teşkilat, ülke içindeki terörist üsleri açığa çıkartabilmen,

bu üsleri dağıtabilmeli ve buraları sürekli kontrol altına alabilmelidir.

e) Teröristleri başta kırsal kesim olmak üzere, çeşitli alanlardaki güç büyütme ve halk içinde korku ve dehşet salma hallerine mani olunmalıdır.

2. ORTA VADE DE

a) Başta dışişleri olmak üzere, ilgili tüm resmi ve gayri resmi kuruluşlar, tüm ekonomik, siyasal kültürel teşkilatlar ve basın yayın organları propaganda seferberliği ilan ederek; PKK'yı dışarıdan bizlere dayatanlar teşhir edilmelidir. Ayrıca, PKK'nın toplumsal hayatımıza vermiş olduğu zararlar çarpıcı örnekleriyle, özellikle Avrupa kamuoyuna sunulmalıdır. Öte yandan duruma göre somut tedbirler de alınmalıdır.

b) Terörün kullandığı dış kaynak ve imkanlar somut delilleriyle önce gözler önüne serilmelidir, ardından bu kaynakların kurutulması için resmi ve gayri resmi girişimler, karşı prop-ganda faaliyetleri özel çaba ve imkanlar ile teşhir edilmelidir.

c) Feodal, aşiretçi yapıdan kısmen çözülen kesimler asalak bir yaşam biçimi sürdürmektedirler. Dolayısıyle bölgede tümden bir toplumsal reorganizasyon gerekmektedir. Yani toplumsal dağınıklığa son verecek pratik çözümler uygulamaya konmalıdır. Entegre bir proje ile kısa sürede bu sorunun üstesinden gelmek mümkündür.

d) Köylüleri üretim içerisine çekmek ve sorumluluk vermek, şehirli işsizleri büyük mali kaynaklar gerektirmeyen projelere kanalize etmek, öğrenci gençliğin motiflerini yönlendirmek ve bu işler il, ilçe, Kasaba, Köy bazında koordineli

bir biçimde yürütülmelidir.

e) Başıboş insanlara geçici ve kalıcı tedbirler paketi çerçevesinde ulaşmak, onları parça parça kazanmak bir kısmını yurt dışına işçi olarak kontrollü bir biçimde, bir kısmını batı illerinde istihdam etmek; bir kısmını yöredeki bazı projelerde değerlendirmek, onları mutlaka üretim olayının içinde tutmak gerekmektedir.

f) Kuyruk Avukat, Doktor ve benzeri siyasi asalakları bir yandan teşhir etmek, bir yandan da çeşitli sorumluluklar vermek onları olayların göbeğine itmek, onları olayları ile baş başa bırakmak ve geriden de yardımcı olmak gerekmektedir.

g) Terörün çıkarlarına alet olanların feci sonlarını, terörü teşhir çalışmalarıyla birlikte ele almak ve değerlendirmek gerekmektedir.

3-(UZUN VADE DE)

a) Hızla ve ek tedbirler ile bölgeyi genel mali-sınai yapıya entegre etmek gerekiyor. Bölge dinamiklerini harekete geçirici, bölge insanlarının güç ve enerjisinden istifade ile, onlara tatlı karlar getirecek ancak, genel ekonomik yapının istikrarının bozulması halinde, ya da genel ekonomik yapıdan uzaklaşıldığında batan projeler üretmek gerekmektedir..

b) Bölge insanının ağalardan, aşiret bağlarından genel terörizmden bağımsız olarak Türk siyasal ve sosyal hayatına adaptasyon için, gerekli düzenlemeler topyekün yürütülmelidir. Bu konuda kalıcı ve akılcı projeler üretilmelidir.

c) Bölge yerel motiflerinin varlığını kabul temelinde, yurttaştık bağlarını güçlendirici çalışmalar yürütülmelidir. Bu

çalışmalar neticede genel ulusal değerleri egemen kılıcı olmalıdır.

d) Bölge insanına idari, adli ve asayiş tedbirlerinin gerekliliği kavratılmalıdır. Bu gereklilik her an hissettirilmeli ve uygulamanın başarısı yada başarısızlığından kendilerinin pay sahibi olduğu kavratılmalıdır.